XXV. évfolyam, 37. szám

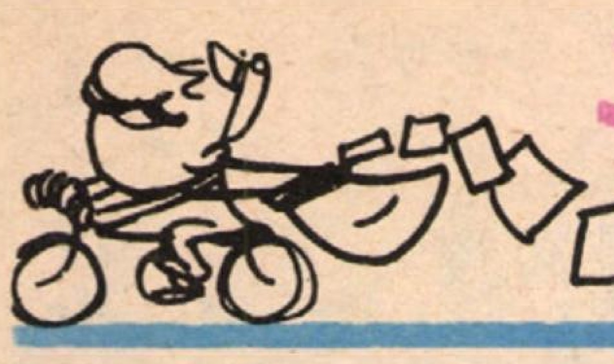
Ára: 1,80 Ft

1969. szeptember 11.

ESTI MESE A LESZERELÉSRŐL

Balázs-Piri Balázs rajza

KEDVES LUDAS!

MEGOLDATLAN TAPÉTA-ÜGY

Lehet a műanyagboltokban műanyagtapétát kapni. És aki ezen bevezető után azt hiszi, hogy esetleg nem eléggé tetszetősek, vagy netán a minőségükkel van baj, az nagyon téved. Mert szépek, s egyáltalán: tapétavoltukkal semmi hiba nincs. Amíg például valaki csak úgy tekercsként, szobadísznek alkalmazva, valamelyik sarokba támasztja, nincs semmi probléma. Nehézségek csupán abban a nemvárt esetben adódnak, ha valaki a falra kívánja helyezni. Olyan szakszemélyt ugyanis, aki a felragasztást vállalná — több ismerősöm egybehangzó vallomása szerint —, fellelni nem lehet.

Nem állapodhatna meg a gyártó vállalat valamelyik szolgáltató vállalattal, hogy ha már készül tapéta, akkor akadjon olyan is, aki hajlandó felragasztani?

Nem lehetne-e rövid használati utasításban tájékoztatni a vásárlót a felhasználás helyes módjáról?

Végül: nem lehetne-e mindkét javaslatot megvalósítani?

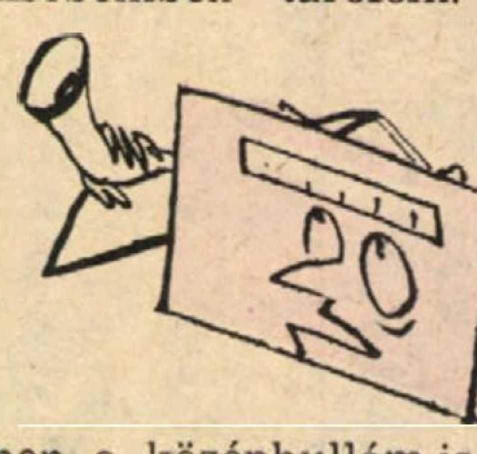
(g. sz. j.)

TEENAGER-PROBLÉMA

Július 1-én a Lottó Áruházban vettem egy „Teenager" típusú, Videoton-gyártmányú táskarádiót. Másnap már a rövidhullám nem szólt. Nem estem kétségbe, továbbra is vittem magammal mindenhová és csak a középhullámot hallgattam. Két nap múlva a táskarádió füle az egyik oldalon levált. Erre már elvittem a GELKÁ-hoz, ahonnan egy hét múlva kaptam vissza látszólag stabil füllel, szóló rövidhullámmal. Talán egy hétig bírta. Ismét a GELKA. Egy hét múlva jó minden — de csak pár napig.

Egyik este ágyban hallgattam a tánczenét. Mikor vége volt, megfogtam a fülénél, hogy lekapcsolom, a fül a kezemben maradt, a rádió visszaesett az ágyra.

Másnap elvittem a GELKA-hoz, elutasítottak, mondván, hogy erőszakos behatás történt, tehát garanciális javítást nem áll módjukban vállalni. Hiába állítottam, hogy nem így volt, nem hitték el. Azóta a kihúzható teleszkóp antennája is kijött a helyéből, azt most a belső zsebemben tárolom. Közben a középhullám is megmakacsolta magát. Ragyogóan szól, de csak akkor, ha előbb erélyesen megkocogtatom a készüléket.

Kedves Ludas, légy segítségemre, hogy az alig kéthónapos rádióm ne csak bosszúságot okozzon, és minél előbb nőjön ki a teenager-korból!

Ughy János
XIII., Hegedűs Gy. u. 32

MÉLTÁNYOSSÁG

A debreceni II. kerületi tanács pénzügyi osztálya a 6073-as számú adóíven közölte velem, mennyi adót róttak ki rám. Gondosan áttanulmányoztam az adóív nyomtatott szövegét, s többek között azt olvastam, hogy adóm csökkentését kérhetem méltányosságból, és ez a kérelem illetékmentes.

Éltem az adott lehetőséggel: kérvényeztem. A kérelmemet elutasították, ugyanakkor közölték, hogy 10 forint illetéket utólag fizessek be, mert ez a kérelem illetékköteles.

Sehogy sem tartom méltányosnak, hogy egy hivatalos nyomtatvány így félrevezesse az adózókat!

Homolya István
Bp. VII., Nyár utca 36.

MÁSNAPOS ÚJSÁG

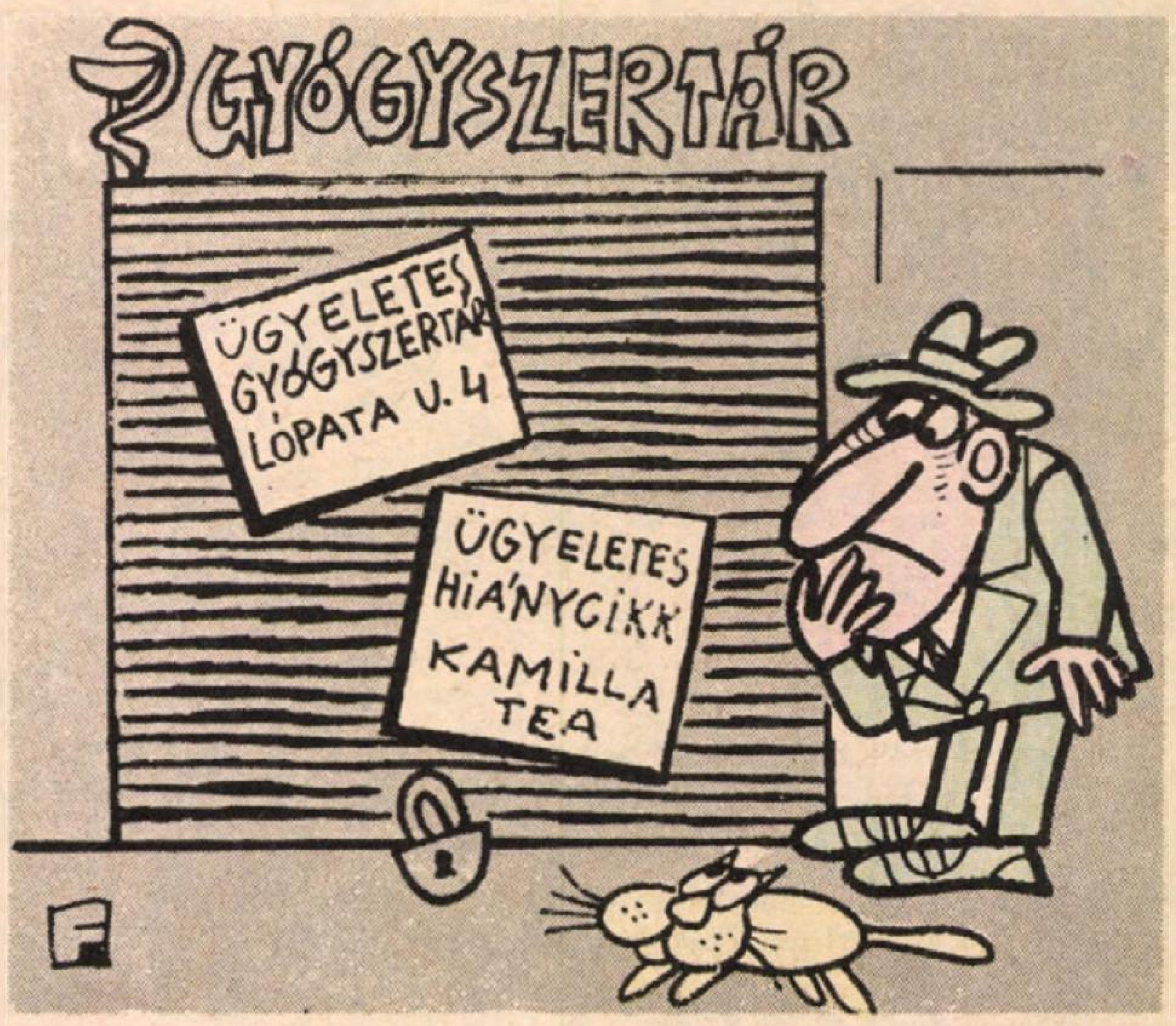
Van egy olyan szolgáltatása a postának, hogy a nyaralás ideje alatt az előfizető után küldi a lapokat. Nos, én is bejelentettem illetékes helyen, még idejében, hogy ez év augusztusában Balatonszabadin nyaralok majd, s oda kérem az újságokat. Bosszúságomra, azonban többnyire csak 1—2 napos késéssel kaptam kézhez még a napilapokat is. Pedig közismert az a mondás, hogy nincs régibb egy tegnapi újságnál! Mint kiderült, nemcsak én jártam így, hanem rajtam kívül még sok más ott nyaraló is! Bosszant az ügy, márcsak azért is, mert két évvel ezelőtt is igénybe vettem ezt a szolgáltatást, s akkor kifogástalanul működött a posta: mindig időben megkaptam a lapot. Úgy látszik: e téren visszafelé fejlődünk!

Nádai György
Bp. XIII., Kádár utca 6.

HORDÓ

Még májusban vettünk egy hordó falszigetelőt a FAÉRT Vállalat budapesti, Vaskapu utcai telepén. A hordóra akkor 220 forint betéti díjat kellett fizetni, azzal a feltétellel: ha a hordót visszaküldjük, a pénzt is visszakapjuk. Két nap múlva a hordót és a róla adott jegyzéket elküldtük a vállalat címére, a pénzünket azonban még most sem kaptuk meg, pedig azóta már három hónap is eltelt, és közben négyszer küldtünk sürgető levelet. Mi a magyarázata vajon ennek a nagyfokú nemtörődömségnek?

Lang József
Bezenye

TANULJUNK NYELVEKET?

Számtalan formában buzdítanak bennünket, fiatalokat arra, hogy tanuljunk nyelveket. Igen bölcs tanács, csak nem mindig lehet megfogadni. Én például a vakációmat akartam arra szentelni, hogy németül tanuljak. Ez a tervem azonban kútba esett, mert egyetlen pesti könyvesboltban vagy antikváriumban nem lehet német nyelvkönyvet fellelni. Mindenütt azzal biztattak, hogy a kiadó június közepére ígérte az új könyv megjelentetését — de sajnos, még szeptember elejére sem érkeztek meg a könyvek a boltokba!

K. K.
Budapest

BÁR NEM VAGYOK KÖZÜLET...

Bementem a Bajcsy-Zsilinszky úton (majdnem a Népköztársaság útja sarkán) levő sportboltba és az egyik eladónőtől egy klottnadrágot kértem. A pultnál három-négy férfi is állt, kiszolgálásra várva. Amikor az eladónő odahozta a nadrágokat, megkérdeztem, hogy van-e nagy számú?

— Hármas! — volt a rövid válasz.

— Az nagy számú? — kérdeztem.

A válasz a következő volt:

— Figyeljen a vevő, ha beszélek, megmondtam, hogy hármas!

— Sajnos —, válaszoltam —, én nem vagyok szakember, nem tudom, hogy mekkora a hármas szám.

Miután ő válaszra sem méltatott, az ott álló egyik férfi szétnyitott egy nadrágot és még hozzá is tette, hogy ez körülbelül az ő mérete.

— Az a férjemnek éppen jó lesz! — örültem meg. De nem úgy a kartársnő.

— Közületet szolgálok ki! — felkiáltással erélyes mozdulattal kikapta kezünkből a nadrágot.

Miután ellenérvet nem találtam, kijöttem az üzletből. Még szeretném hozzátenni, hogy a „közület" annyira nem volt türelmetlen, hogy ő mutatta meg nekem, mekkora az a nadrág és biztosan az ellen sem lett volna kifogása, ha az eladó kartársnő legalább azt mondja, várjak egy kicsit, vagy valami hasonlót. De el tudom képzelni, hogy ha azt az egy szál nadrágot ideadta volna a kartársnő, az ellen a „közületnek" nem lett volna ellenvetése. Bármennyire is nem vagyok közület, csupán egy „maszek" vevő, néhány udvariasabb szót azért én is elvárnék.

H. J.-né, Budapest

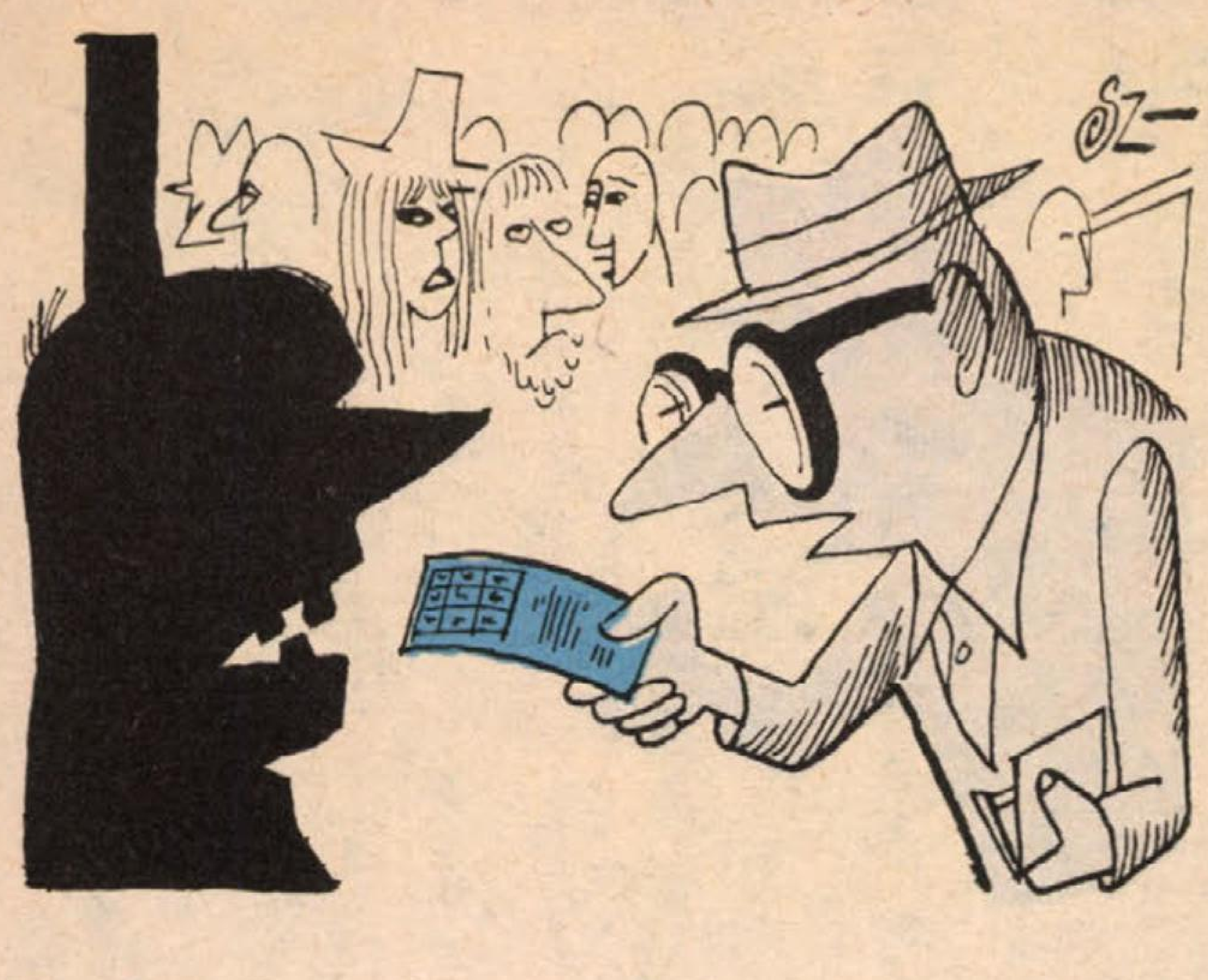
RECEPT

A napokban hoztam haza édesanyámat szemoperáció után az I. sz. Szemészeti Klinikáról. A tíznapos kezelés alatt négyféle szemcseppet és gyógyszeres kezelést kapott. A klinika a gyógyszereket saját receptre írta fel. A klinikai receptekkel el kellett mennem a zsúfolt körzeti rendelőbe, ahol másfél órai várakozás után kértem a körzeti orvostól a receptek átírását SZTK-vényekre. Ezzel az orvost, akinek rengeteg dolga volt, egy jó fél óráig feltartottam.

Nem értem, miért szükséges ez? Miért nem lehetne az egyébként is SZTK-betegeknek már a klinikákon SZTK-recepteket adni, vagy miért nem lehet ugyanazokkal a gyógyszerekkel, melyekkel ott kezelték, már a klinikán ellátni őket?

Seőtér Jenő
Bp. I., Derék u. 19.

RÖVIDLÁTÓ A VILLAMOSON

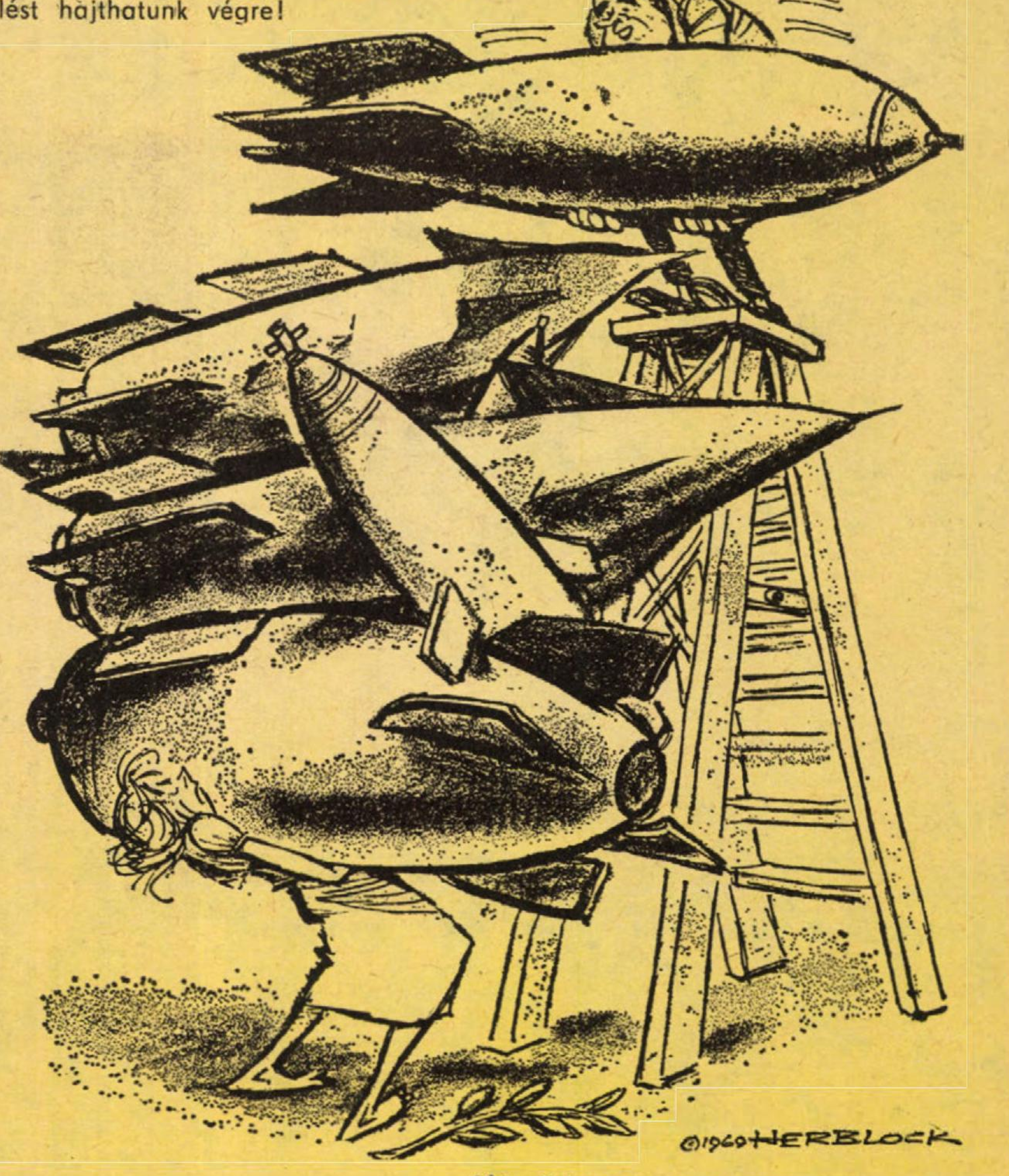
MEGVESZTEGETÉS

– Elájult... Úgy látszik, nagy volt a dózis...

AMERIKÁBAN

– Értse meg végre, minél több fegyverünk lesz, annál nagyobb szabású leszerelést hajthatunk végre!

(Az „International Herald Tribune"-ból)

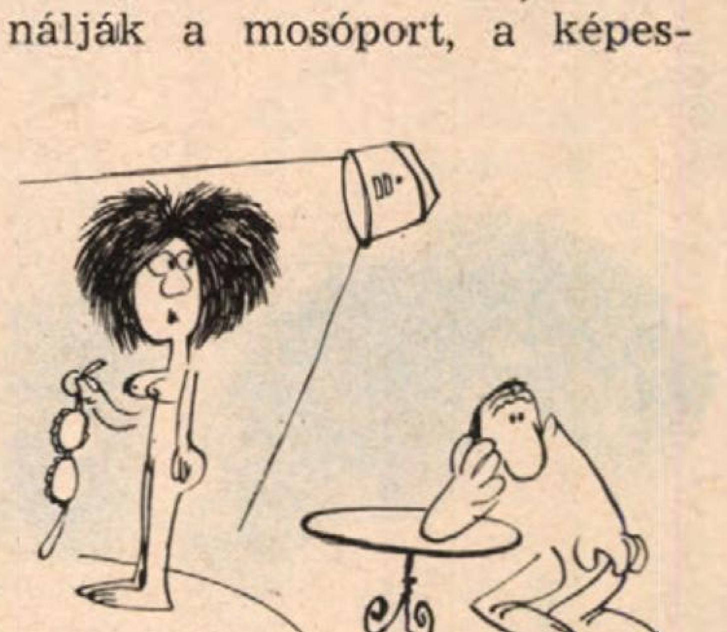
jön az antisex!

Miközben a nyugatról áramló sex-hullám sokat szenvedett hazánk határait ostromolja, odaát már megszületett a legújabb irányzat: az antisex. A meghökkentően új módi, nem levetkőzteti, hanem felöltözteti a nőket. Ez ideig a reklámokon, filmekben és divatbemutatókon, csábosan szép, ifjú hölgyek kellették ingerlő bájaikat. Az új irányzat fellázad a megúnt szépség ellen, és követői a rútságot emelik arra a piedesztálra, melyről ezek után B. B.-nek, C. C.-nek és az ABC többi sexbombájának távoznia kell.

Az első antisex-gyutacs a már nálunk is ismert Twiggy, aki nyurga, mint egy öszstövér kamasz. Ő már nem a bájait domborítja, mert azokon a helyeken, ahol a sex-bombák bájaikat viselik, ő legfeljebb néhány lenge textíliát hord.

De ez még semmi! Egy angol reklám-ügynökség, újsághirdetésben keres csúnya és élemedett hölgyeket fotomodellnek. Csodálatos módon több ezer jelentkező akadt, de az igényes ügynökség csak kettőt talált elég rútnak ahhoz, hogy a jövőben ők gyönyörködtessék a szépségtől megcsömörlött angol férfinépet.

Így hát hamarosan vége annak az unalmas korszaknak, melyben mindent szép hölgyek fedetlen bájaival népszerűsítettek, a kocsikenőcstől a komputerig. A jövő falragaszain csúf banyák kínálják a mosóport, a képeslapok és magazinok címlapjairól fogatlan, állig begombolt, viseltes slafrokban kornyadozó satrafák kancsalítanak az olvasóra. A sztriptízbárokban éltes csontkollekciók öltöznek és a rémfilmek vámpírjait szerződtetik operett-primadonnáknak. Frankenstein fia lesz a legnépszerűbb Rómeó, akivel legfeljebb Quasimodo, a jó nevű Notre Dame-i toronyőr versenyezhet.

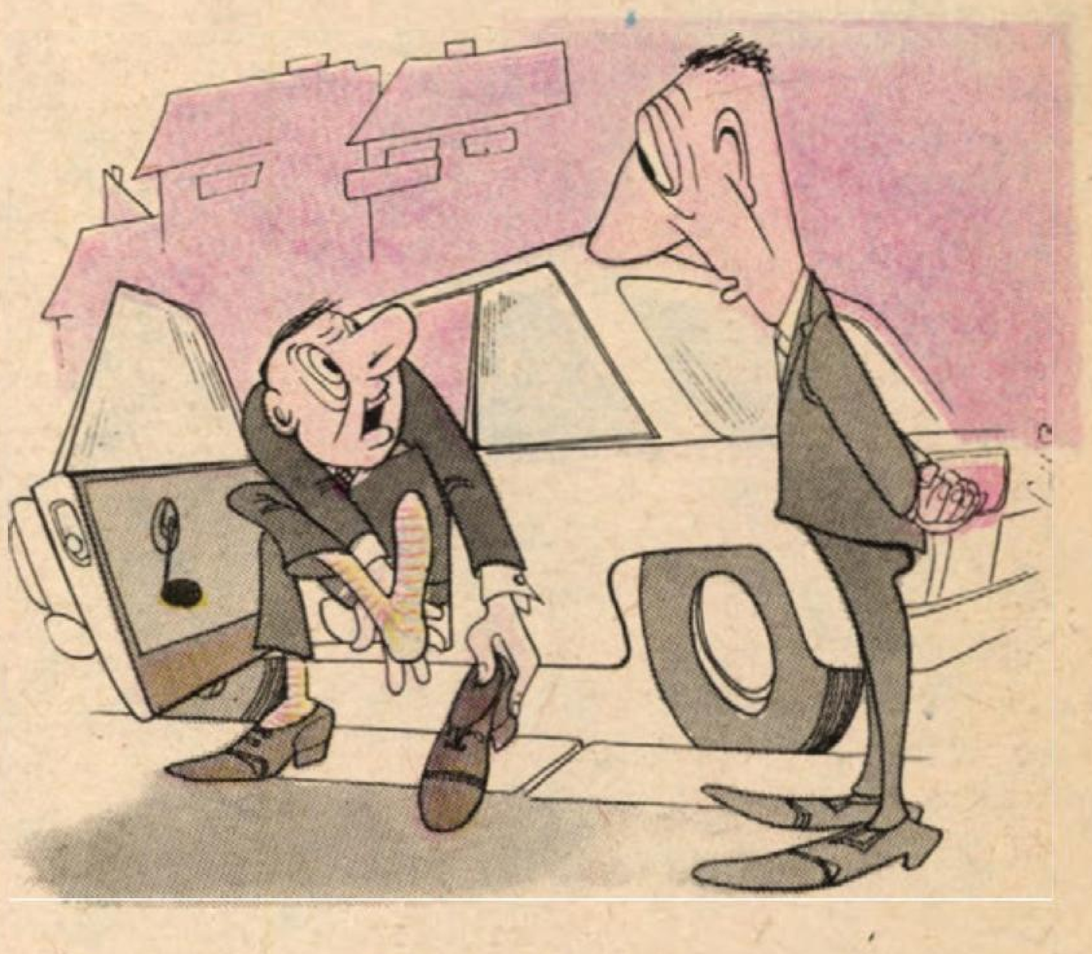

Ezután a csúnya nők élvezik azt a sok előnyt, ami eddig a szépek osztályrésze volt: X- és O-lábaikon cikáznak majd a mohó férfitekintetek. A válni kívánó férjek legfőbb érve az lesz, hogy feleségük az utóbbi tíz évben rettenetesen megszépült, így már nem tudja érdeklődésüket felkelteni. Szegény, szerencsétlen szépségkirálynők, bájos hajadonok, egy-egy férfipillantásért kolduló, telt idomú, gyönyörű asszonyok. Mi lesz veletek? Érzem, hogy mélységes sajnálatom gyenge vigasz, de azt is tudom, hogy eme nehéz órákban a legkisebb együttérzés is gyógyír árva szívetekre. Vigasztaljon benneteket az a tudat, hogy maradtunk néhányan, akik nemes lelkünktől vezérelten, a mellőzöttek, az elfeledtek és elhagyottak mellé állunk. Mi veletek maradunk! Ránk számíthattok!

E bátor kiállás tőlem kiváltképpen nemes gesztus, mert amint ideér a szépséget trónfosztó antisex-hullám, zörgő csontjaimmal, horgas orrommal, pipaszár lábaimmal olyan nagymenő leszek, hogy akár minden ujjamra akad egy-egy hátborzongatóan csúnya, divatos hárpia.

Ősz Ferenc

PAPUCSFÉRJ

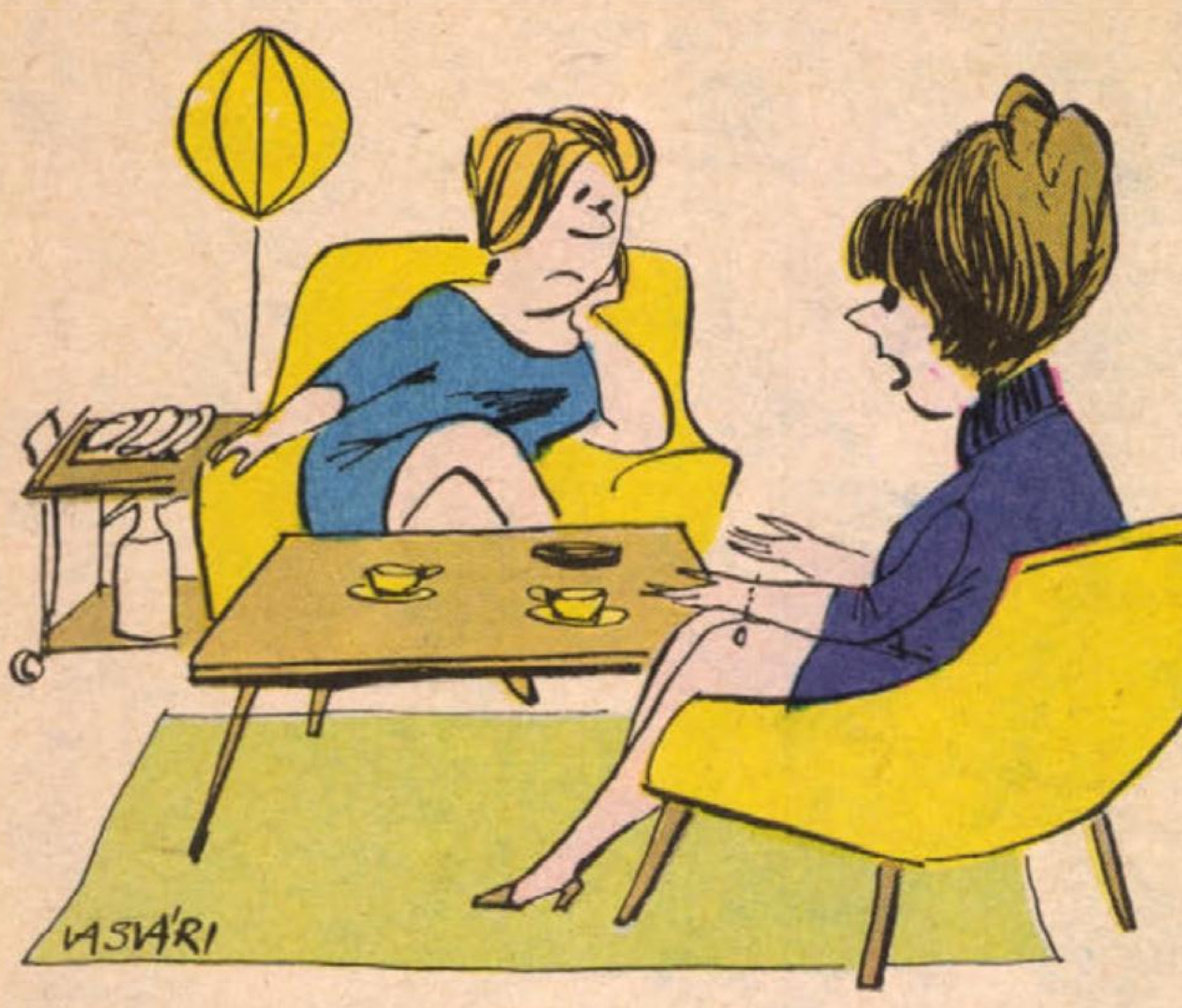
– A kocsi belsejét a feleségem takarítja, és a házirend itt is érvényes...

PONTOS EMBER

– Minek ez a nagy ébresztőóra?
– Nehogy elaludjam a munkaidő végét...

NŐI DOLGOK

– Nem tudom magam elszánni, hogy bedilizzek…

KÜLFÖLDI VADÁSZOK SZARVASBÖGÉSEN

VARÁZSSZÓ

Remek a közérzetem, lakótársam — dicsekedett a minap házbeli szomszédom, foglalkozására nézve gyári üzemvezető.

— Ennek igazán örülök. Úgy látszik, jól halad a munka. Emelkedik a termelékenység…

— Most magánügyben szeretnék beszélni önnel. Bizonyára lakótársamnak is feltűnt, hogy milyen csendben és zavartalanul élek a feleségemmel.

— Minek is tagadnám?! Feltűnt…

— Ez a fontos. Azelőtt kutya-macska módra marakodtunk, most pedig úgy élünk, mint a galambok. Ha azelőtt a feleségem azt mondta a vendéglőben a vasárnapi ebédnél, hogy pocsék rántott bordát hozott neki a pincér, akkor én mindig vitatkoztam vele. A rántott borda kifogástalan — mondtam —, csak 5 annyira háklis, hogy már az is rossz neki, ami jó. Ezen összevesztünk.

— Jó volt a rántott borda, vagy rossz volt?

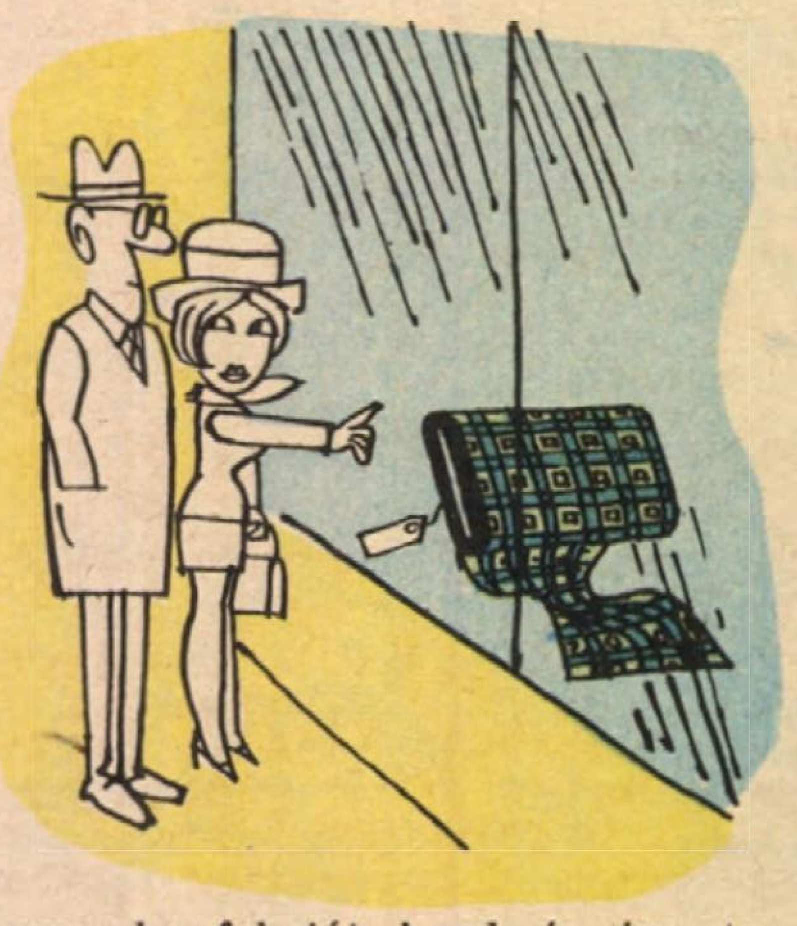
— Ez lényegtelen. A feleségem mindig, mindent kifogásolt, és engem gyötört, mintha én lennék mindennek az oka. De elmúltak már, hála istennek, ezek az idők! Ha most a rántott borda miatt morog, én csak annyit jegyzek meg: *„Hja, fiam, a mechanizmus!"* Ő ilyenkor megértően néz rám és jóízűen tovább eszi a rántott bordát, még akkor is, ha az történetesen valóban pocsék.

— Képtelen vagyok felfogni, hogy ilyen vonatkozásban, milyen összefüggés van a gazdasági mechanizmus és az ön nejének rántott bordája között?

— Be fogom önnek bizonyítani, hogy van! Ha az én feleségem azon siránkozik, hogy felment az őszibarack ára, akkor én nem azzal érvelek, hogy kifelé megyünk a szezonból és ilyen olcsó még talán sohasem volt az őszibarack, mint most a főidényben, mert erre a feleségem felhorkanna, és vitatkozna velem a végtelenségig. Én egyszerűen megint csak azt mondom: *„Hja, fiam, a mechanizmus!"* Erre felcsillan a szeme és olyan simogató szeretettel néz rám, mint valamikor menyasszony korában.

— Még mindig nem értem az összefüggést.

— Mindjárt megérti. Sétálunk a Váci utcában. A feleségem meglát egy kockás, angol, import szövetet. Méltatlankodik, hogy ő nem képes hozzájutni egy ilyen szép anyagból készült őszi kosztümhöz. Neki nincs egyetlen jó darabja

sem, konfekciót hord és így tovább. Én erre nem azt mondom neki, hogy ő világéletében sem viselt 680 forintos angol szövetből készült kosztümöt, miért viselne éppen most, és hogy erre nem is telnék a fizetésemből. E helyett inkább ismét csak azt fuvolázom a fülébe, hogy *„Hja, fiam, a mechanizmus!"* Ebben a pillanatban vége a lamentálásnak, kedvesen belém-karol és elvonszol a kirakat elől, hogy ne fájjon tovább az én szívem, amiért neki nem lehet kockás, angol kosztümje, méterenként 680 forintos gyapjúszövetből.

— Példái korántsem meggyőzőek. Semmi közük sincs a gazdasági irányítás új rendszeréhez. Legfeljebb elkoptatja velük annak valódi értelmét.

— Na és, csak én koptatom?! Ha bő a választék, ha szűk a választék; ha jó a kiszolgálás, ha rossz a kiszolgálás; ha nő a selejt, ha csökken a selejt; ha munkaerőhiány van, ha nincs munkaerőhiány; ha romlik a minőség, ha javul a minőség; ha többet exportálunk; ha kevesebbet importálunk vagy ha éppen többet importálunk és kevesebbet exportálunk; ha olcsóbb a tűzifa, ha drágább a konfekció, — mindenre azt mondják: *„Hja, kérem, a mechanizmus!"* Ez most a varázsszó. Hát én is ezt mondom a feleségemnek…

— És ez megnyugtatja őt?

— Tökéletesen. Nyereségrészesedéstől — nyereségrészesedésig olyan, mint a kezesbárány…

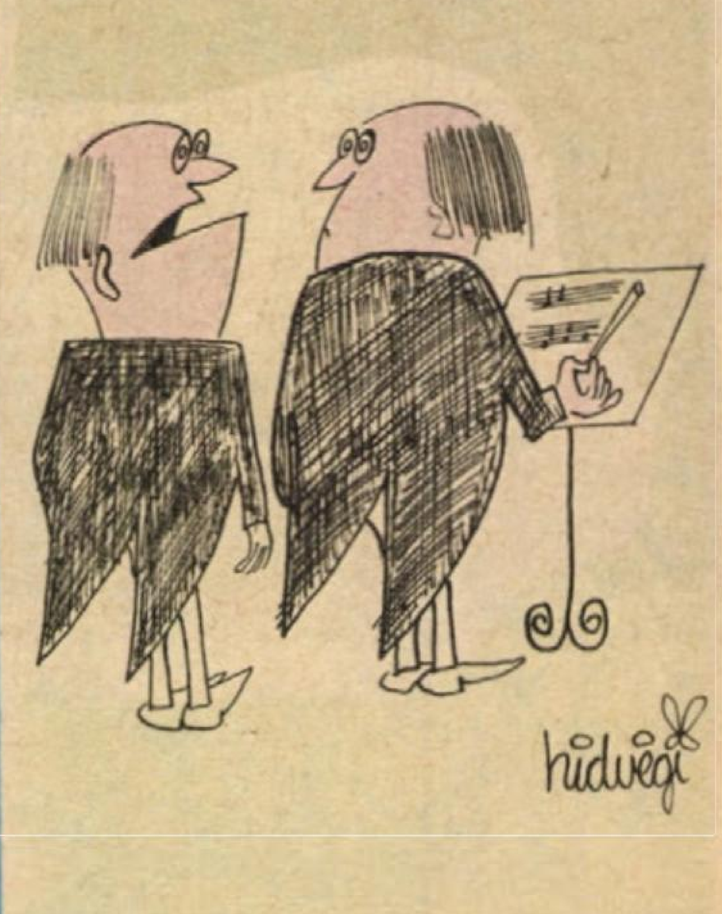
Földes György

JUCIKA *és az üvegajtó*

Pusztai Pál rajza

VALLOMÁS

– Te, én nem ismerem a kottát!

JÓ HÍR

BAJOR TURISTAÚT

Hegedűs István rajza

MOTOR

A fiamnak motorkerékpárt vásároltam a spórolt pénzemből. Amikor anyám megtudta, a szívéhez kapott, és azt kiáltotta felém:

— Gyilkos!

A feleségem elsápadt a hír hallatára, és kijelentette, hogy őrült vagyok. Őrült vagyok, hogy megengedtem a fiamnak a motorvásárlást.

— Megölted a fiadat! — mondta a nővérem.

A sógorom nem szólt semmit, csak gyászos képet vágott, és megszorította a kezem.

— Gyilkos! — mondta az anyám.

— Őrült! — mondta a feleségem.

Én nem szóltam semmit, csak nevettem. Nevettem rajtuk. Később feltűnt, hogy milyen furcsán nevetek. Amikor egyedül voltam, a tükör elé álltam, és nevettem: ellenőrizni akartam, hogy valóban furcsán nevetek-e? Megállapítottam, hogy teljesen normálisan nevetek. Sajnos, a feleségem rajtakapott, hogy a tükör előtt állva nevetgélek, és attól a perctől kezdve gyanakodva nézett rám.

— Motort vettél a fiadnak? — kérdezte egy barátom. — Ez őrület! Kész gyilkosság! Érted? Kész gyilkosság!

— Túlzásba viszed a dolgot — mondtam a barátomnak, aztán sietve elbúcsúztam tőle. Nem volt semmi dolgom, de valami belső nyugtalanság űzött, kergetett. Talán a lekiismeret-furdalás. Valaki látott az utcán, és mint később a feleségemnek elmesélte: megijedt tőlem. Lehajtott fejjel sompolyogtam a fal mellett, és valamit motyogtam magamban.

— Gyilkos! — mondta az anyám. — Nem olvasod az újságok baleseti krónikáit?!

— Őrültség! — mondták a kollégák. — Őrültség motort venni!

Akkor már éreztem, hogy valami baj van velem. Álmatlanság kínzott és étvágytalan voltam, és ha motorkerékpár-zajt hallottam, ideges rángások futottak végig az arcomon.

— Mi bajod? — kérdezte a feleségem. — Az utóbbi időben olyan különösen viselkedsz!

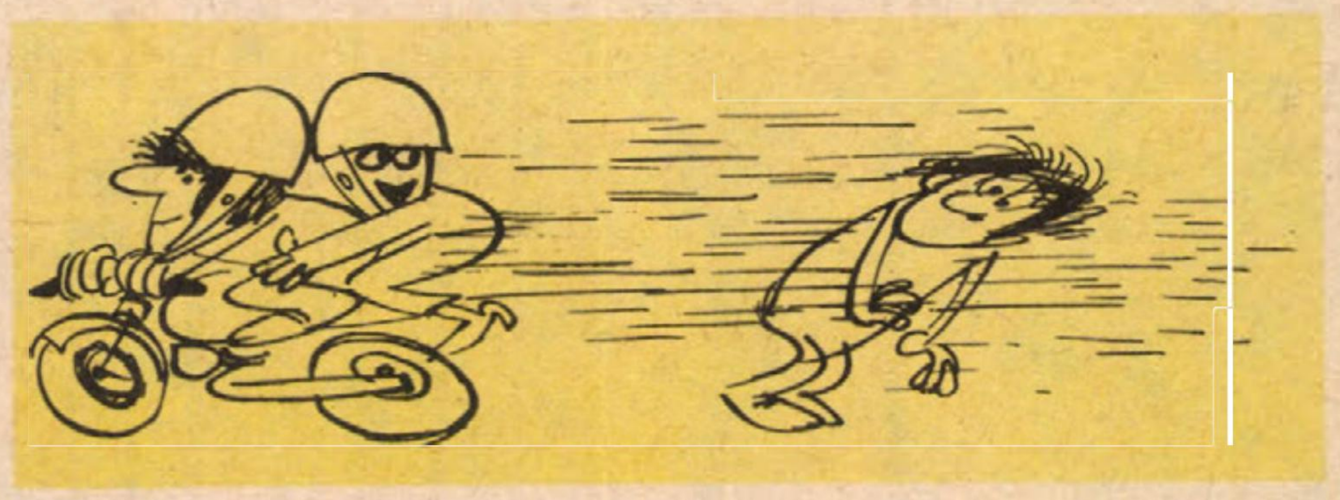
Egy este beszedtem három Tardylt, hogy aludni tudjak. El is aludtam, de szörnyű álmom volt. Azt álmodtam, hogy fekete álarcban, fekete köpenyben lófrálok az utcán, éjnek évadján. Egyszer csak egy fiatal lány kerül az utamba. Én eléje lépek, és fenyegető hangon azt mondom:

— Szép kisasszony, veszek magának egy motort!

A lány rémülten hátrál, és visítozik:

— Nem! Nem kell!

— De miért nem?! — kiáltok rá. — Fogadjon el tőlem egy motorkerékpárt. Hány köbcentiset óhajt?!

— Nekem nem kell! Nem kell! — sikoltja a lány, és futásnak ered.

Másnap olvasom az újságban, hogy egy őrült gyilkos ólálkodik a pesti éjszakában, és az a trükkje, hogy motorkerékpárokat kínál fel védtelen nőknek, így akarja eltenni őket láb alól.

Mielőtt a rendőrség kézre kerítene, verítékben fürödve felébredek.

— Mit álmodtál? — kérdezte a feleségem. — Már vagy fél órája azt üvöltöd: „Ártatlan vagyok!"

Reggel fáradtan, elgyötörten ébredtem: még borotválkozni sem volt kedvem. Borostás arccal mentem dolgozni. A hivatalban figyelmeztettek: elfelejtettem inget venni. Zavartan dadogtam: mindennek az az átkozott motorkerékpár az oka.

Munkaidő után elmentem a motorkerékpár-gyárba, és kerestem azt a pszichológust, aki a szülőkkel foglalkozik, azokkal a szülőkkel, akiknek a gyereke motorkerékpárt vásárolt. Azt mondták, ilyen nincs náluk. Miért nincs? Miért? Szegény szülőkkel senki sem törődik. Pedig milyen jólesne, ha a motorkerékpár-gyár mondana nekik néhány vigasztaló szót, ha a főmérnöknek kiönthetnék a lelküket, ha kibeszélhetnék magukból a problémáikat.

A fal mellett osonva mentem hazafelé. S azt mondogattam magamban: „Nem vagyok őrült! Nem őrültem meg, amikor motort vettem... Nem őrültem meg..."

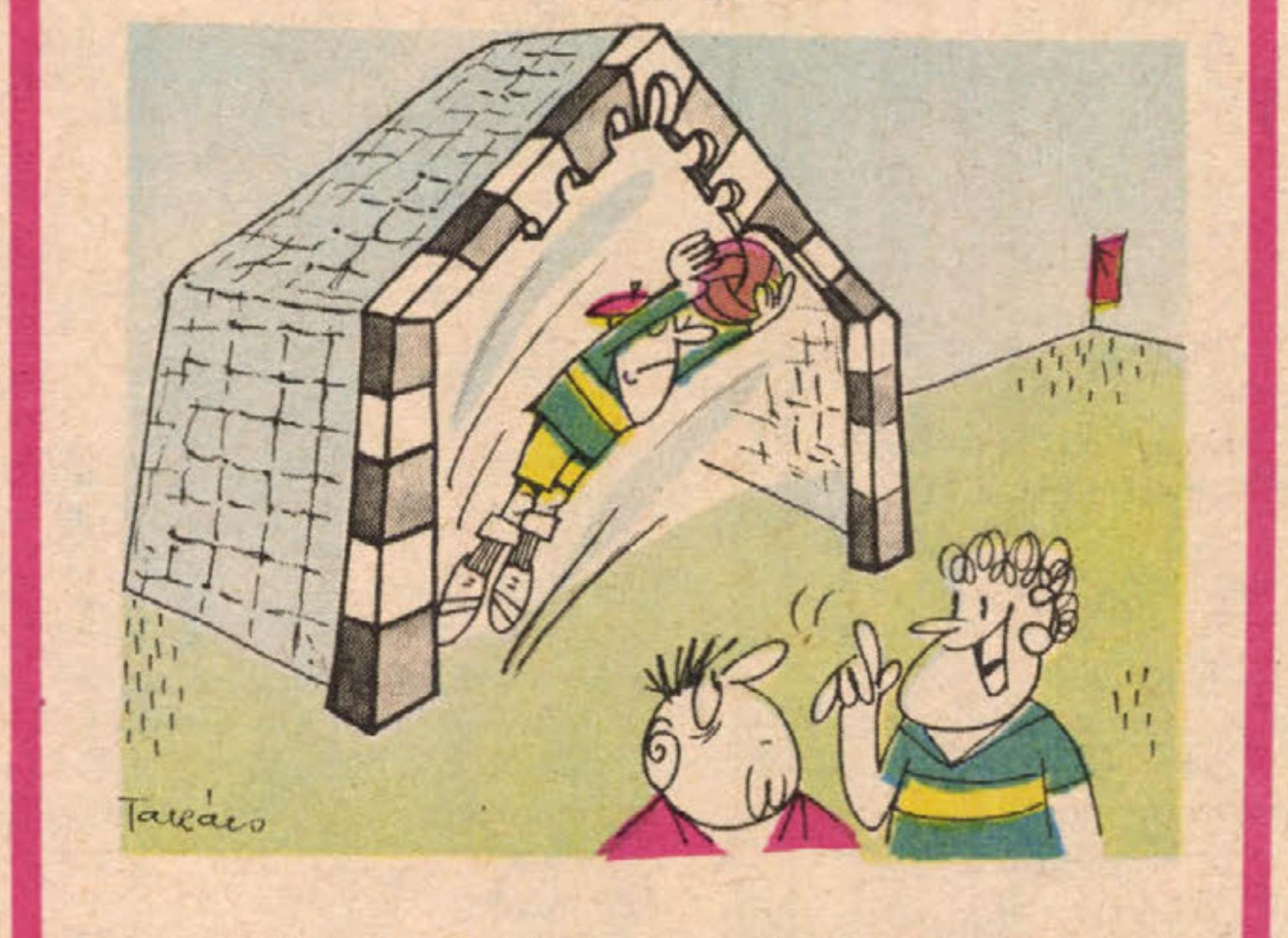
Valaki nekemjött, és még azt sem mondta, hogy pardon. Dühösen megfordultam és azt sziszegtem feléje: „Na várj csak, majd veszek neked egy motorkerékpárt!"

Hirtelen motorzúgást hallottam. Felkaptam a fejem. A fiam motorozott el mellettem, a hátsó ülésen egy csinibabával. Jókedvűen integettek, és valamit kiabáltak is, de nem értettem.

Nagyon gyorsan mentek, de én mégis előbb értem haza. A fiamnak ugyanis 125 köbcentis motorja van, nekem viszont 250 köbcentis lelkiismeret-furdalásom...

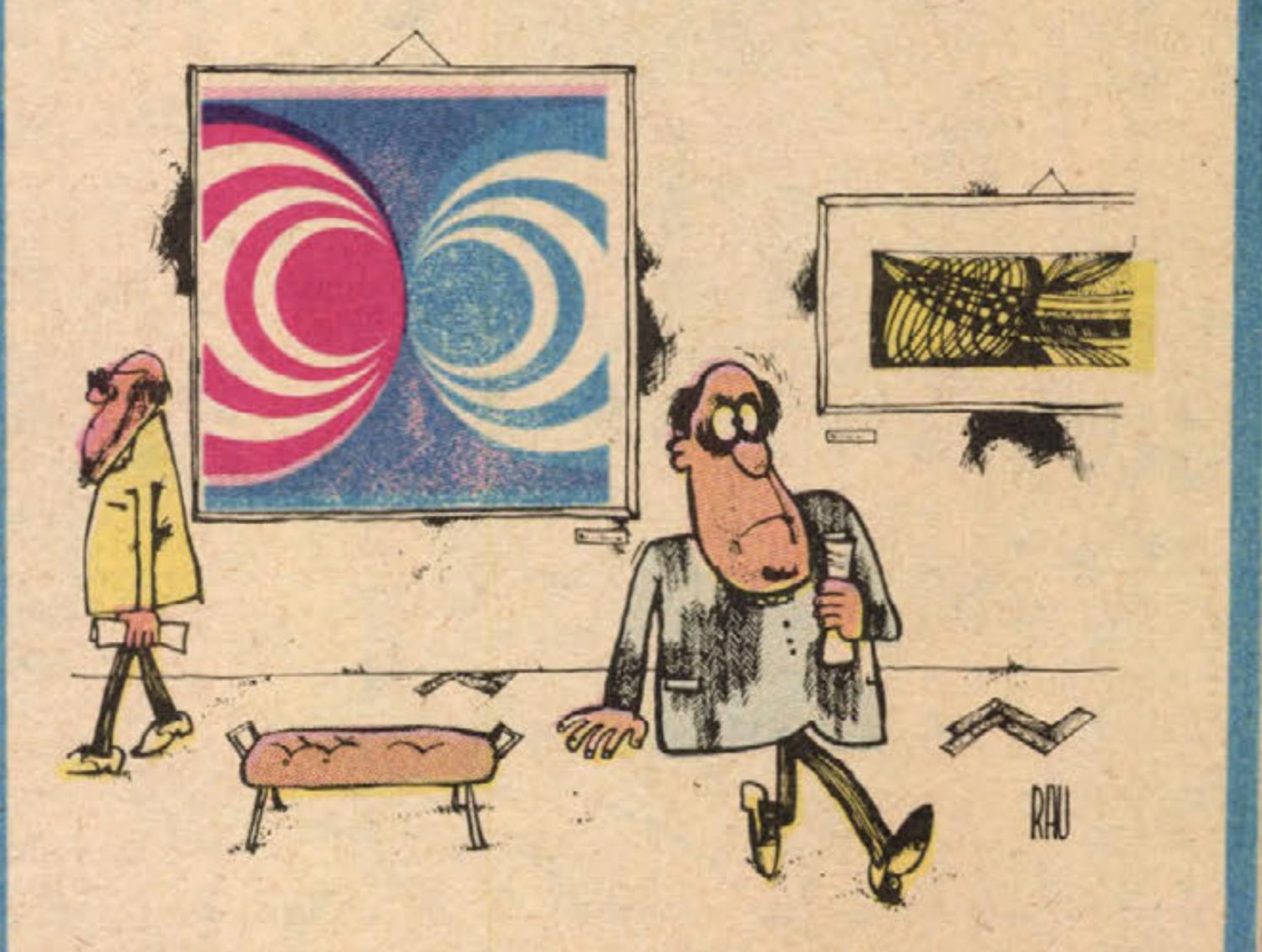
Mikes György

A SZTÁR

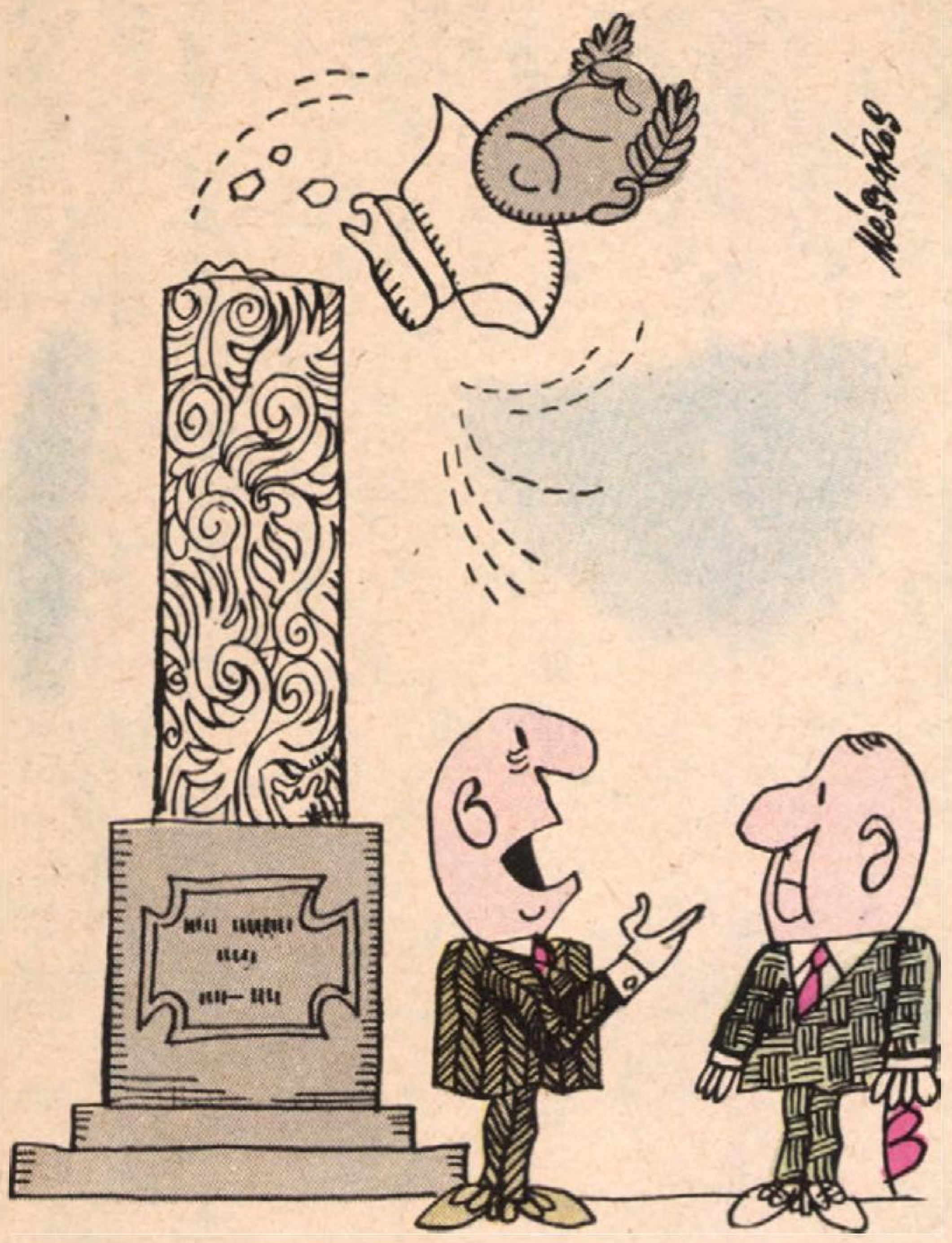

– Csak gót stílusú kapuban hajlandó védeni!

MODERN GRAFIKAI KIÁLLÍTÁSON

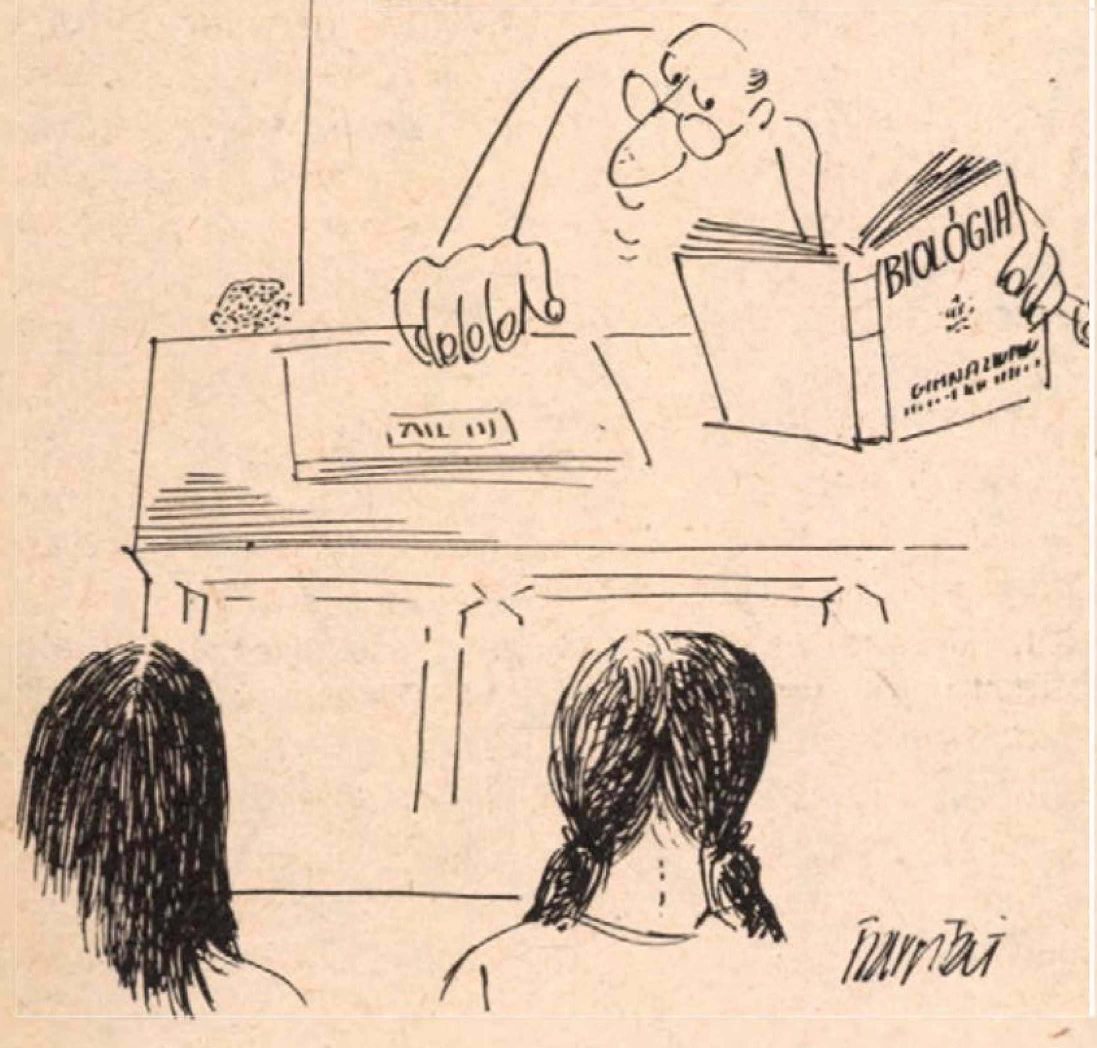

EMLÉKEZÉS

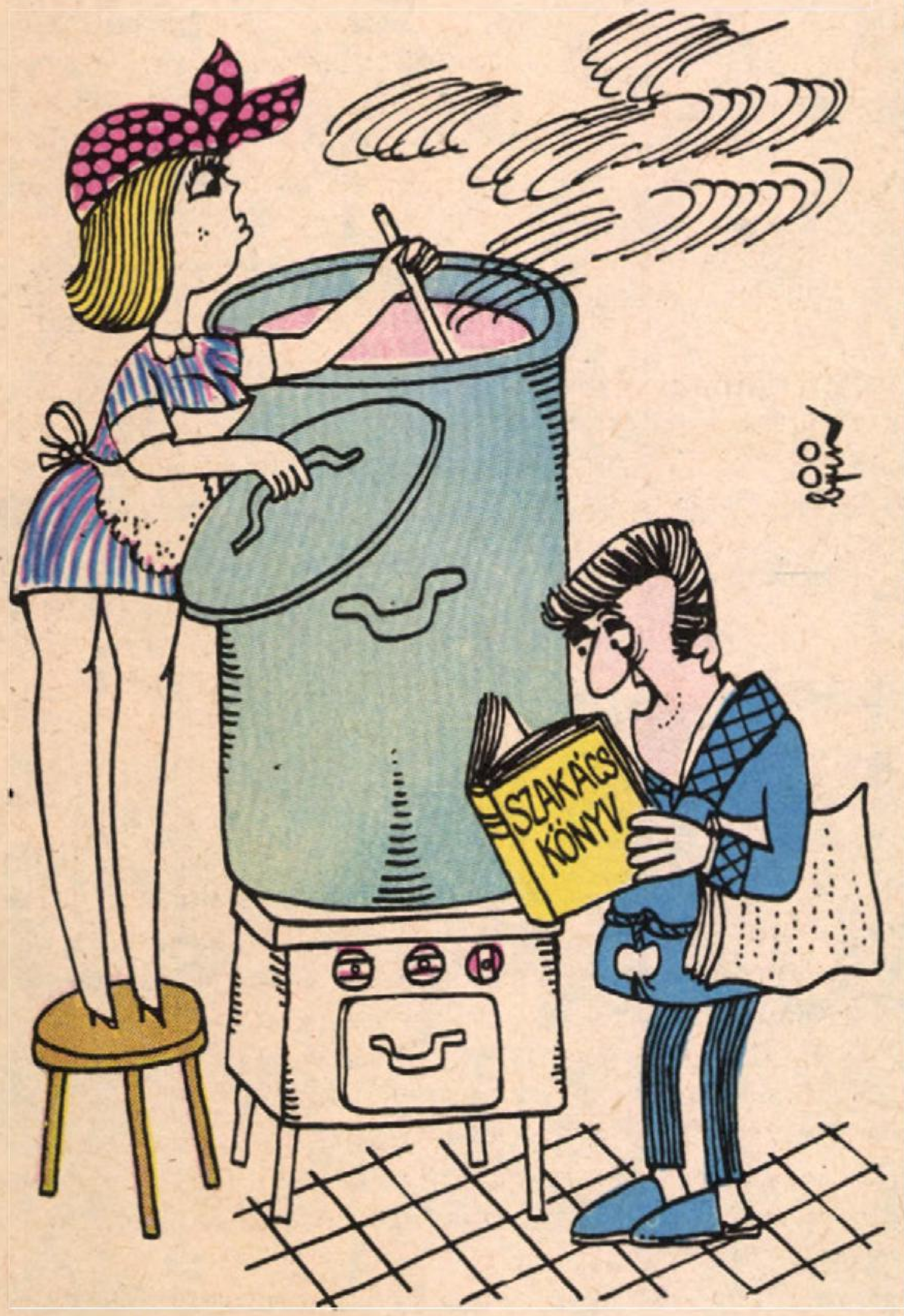
– Azt mondják, hogy amíg élt, nagyon kellemetlen ember volt!

KÉNYES TÉMA

– Első dolgozatunk címe: „Legszebb nyári élményem."

GYAKORLATLAN MENYECSKE

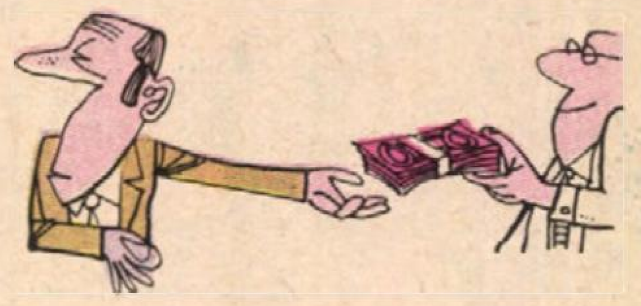
– Szívecském, az az érzésem, nem vetted figyelembe, hogy a szakácskönyv ezt a mennyiséget harminchat személyes díszvacsorára írja elő!...

BÁTORSÁG

Irigylem őt, s okkal,
olyan állást foglal,
hogy tudja előre,
nem lesz baj belőle,
ha állást foglal.

Helyzete tip-top,
mindegy, hogy mit mond,
a garast leteszi –
és bátran felveszi
érte a forintot...

Böcz Sándor

TEUTONOK

– Magának is csak szobaantennája van?

ÜDÜLÉSI BESZÁMOLÓ

1969. aug. 5.

Erzsikém!

Ígéretemhez híven, sietek beszámolni neked, üdülési élményeimről. Üdülés? Élmények? Megmondhatod a tisztelt Bakos elvtársnak, hogy máskor boldogítsa a kedves nagynénikéjét. Mert lehet, hogy ebbe a híres mátrai „Sugárözön"-be azelőtt csak a kiváltságos osztály nászutasai jutottak el, és a magamfajta munkáslány nem is álmodhatott ilyesmiről, de azok a kiváltságos lányok az imádott férjükkel laktak egy szobában, nem pedig Cseneki Antóniával, aki harmincöt éves öreglány és szörnyen horkol, aminek következtében én álmatlanul forgolódom a rekamiémon.

Igaz, hogy hideg-meleg komfort van meg puha szőnyeg a padlón, de tegnap egész délután esett, éjjel meg fújt a szél, rázta a redőnyt.

Különben a vidék csakugyan oltári szép. Messziről! De az erdőben közelről szúnyogok vannak meg csalán, és a hegyek fölfelé meredekek, lefelé pedig lejtősek. A társaság viszont unalmas.

A koszt — mint mondom — megjárja, habár a rósejbni túl zsíros volt és a csokoládés torta émelyítő. Az a fontos, hogy már csak tizenegyet kell aludnom. Válaszolj sürgősen a te

bánatos Annusodnak. Csók!

1969. aug. 8.

Erzsókám!

Köszönöm a jó tanácsokat. Ezennel megfogadom, hogy nem törődöm semmivel, csak pihenek, már amennyire hagynak. Tegnap ugyanis két ifjonc pingpongozni hívott. Hiába mondtam, hogy nem tudok, vállalkoztak rá, hogy megtanítanak.

Pingpong után egyikükkel, bizonyos Mahorka Ödönnel sétálni mentem. Vacsora után meg táncoltunk. Sajnos, tizenegykor záróra van.

A koszt mintha javulna. Ma szalontüdő volt, utána káposztás kocka. Egyébként add át üdvözletemet Bakos elvtársnak. Már nem haragszom rá, ő igazán nem tudhatta előre, hogy Antónia horkol.

Csókol Annád

Aug. 11.

Zsókám, édes!

Igazán, te olyan vagy! Esküszöm, amire csak akarod, hogy Ödönt illetően tévedsz. Annyi az egész, hogy elszórakoztat, mert olyan jópofa és művelt, és a hangja kellemes, és a nézésében van valami és az alakja sem rossz, de főképp azt bírom benne, hogy jól ismeri a környéket, még a legkisebb ösvényeket is.

Az ő segítségével jobban élvezem az erdőt, amely telisteli van fákkal meg madarakkal, amelyek dalolnak, és azok az alkonyatok...!

Sajnos, hétkor már vacsorázni kell, és utána sem pihenhetek, mert mindig táncolunk. Képzeld, ez a bolondos Dönci olyan féltékeny, hogy mindenkitől visszakér. Kisajátított magának a pimaszkám.

A koszt pompás. Ma paradicsomleves volt, utána pedig makaróni pörkölttel. Tudod, én utálom a makarónit, de ahogy itt csinálják, olyan lukasan, az csuda fincsi. Az őszibarackadagjainkat összedobtuk, mivel kicsit kemény volt, s Toncsika (tudod, a szobatársnőm) megfőzte kompótnak. Sajnos, már csak egy hét van hátra...

Csókdos Ninka

(Így szólít Ő. Ugye édes?)

Aug. 14.

Zsozsókám!

Mindenekelőtt közöld avval az angyali Bakos elvtárssal, hogy javasolni fogom számára a kiváló üdülési felelős címet. Csak most tudom értékelni — az Ő jóvoltából —, mit jelent a szocializmus nekünk, egyszerű dolgozóknak.

Döncikémről kérdezel. Semmi új. Bolondos egy fiúka. Habár már túl van a gyerekkoron. Tegnap bevallotta, hogy harminc múlt, de húsznak sem látszik, különösen, amikor a vállára kap, és vágtat velem hegynek fölfelé. Persze, te mindjárt fantáziálsz. Megnyugtatlak, nincs köztünk semmi különös, de erről inkább személyesen...

Különben, ami a kosztot illeti, kalapot le. Ma például burgonyaleves volt, utána krumplifőzelék, s befejezésül burgonyás pogácsa.

De zárom soraimat, mert ez a huncut Döncike mindig bele akar lesni a levélbe, pedig már megmutattam a féltékeny kobakjának, hogy a barátnőmnek írom.

Millió csók
Ninkád

Aug. 17., éjfél.

Erzsikém!

Nem tudok aludni, mert Antónia őnagysága furt horkol, és különben is szeretném, ha figyelmeztetnéd azt a drága jó Bakos elvtársat, hogy ne kerüljön a szemem elé, mert abból minimálisan súlyos testi sértés lesz a részemről.

Ami Mahorka Ödönt illeti, már régen nem érdekel. Egy unalmas, nyamvadt, öreg fej, akit megszántam, mert olyan hülye jó szívem van, de én se vagyok jótékonysági intézmény a végtelenségig.

Erzsikém, ne higgyél a férfiaknak! Mind szélhámos, meg nős, a többi pedig nem ér semmit.

És a nőket is jól meg kell nézni! Nekem nagy a gyanúm, hogy az én kedves szobatársnőm, Cseneki kartársnő, civilben kerítőnő. Különben, miért hagyott volna kettesben avval az utolsóval?

Az vigasztal, hogy holnapután otthon leszek, és majd jól kibőgöm magam a te barátnői válladon.

Addig is csókol
Anna

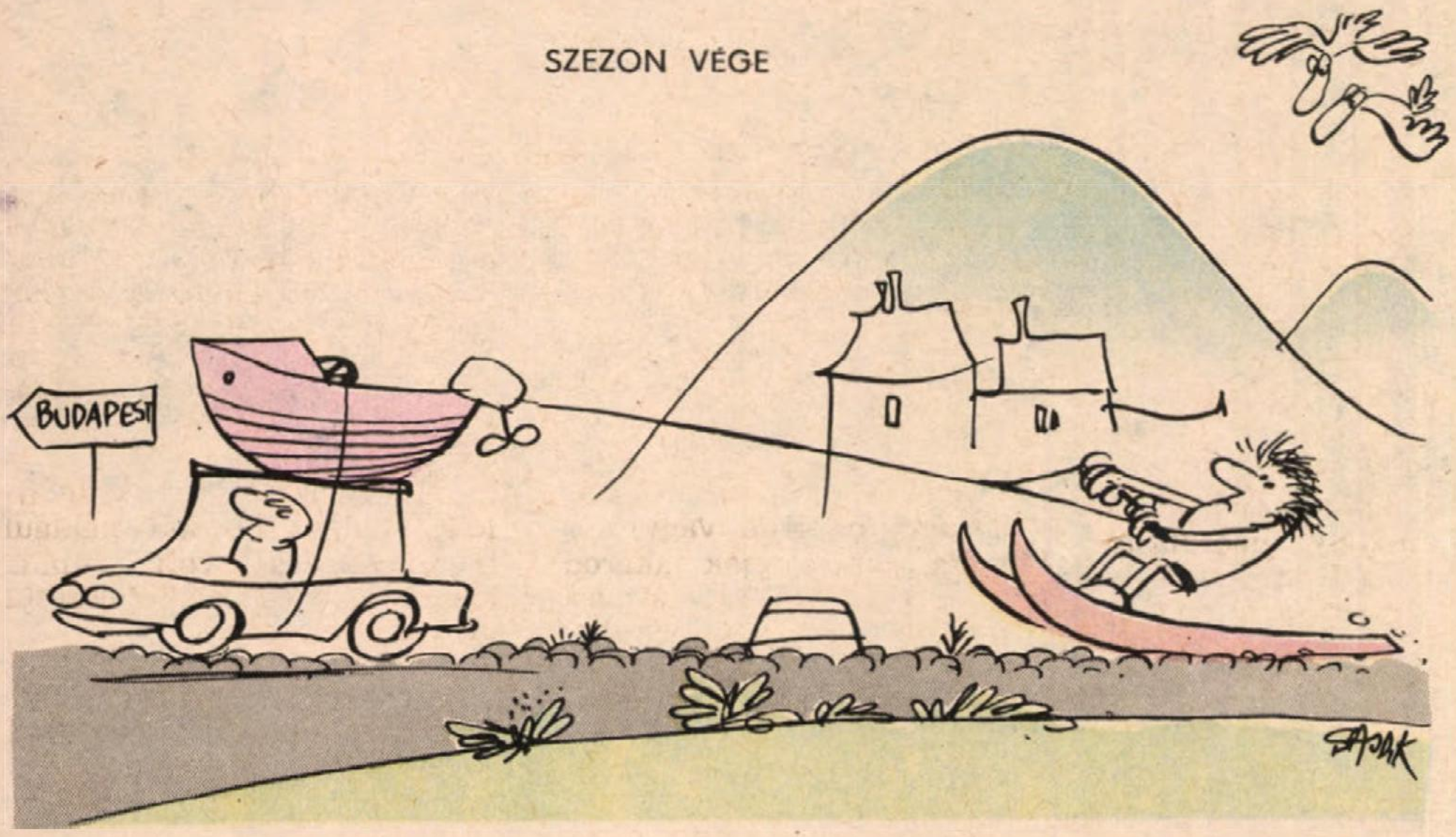
Sólyom László

A PESTI ÉJSZAKÁBAN

– Könyörüljetek! Elromlott az autónk, és itt sehol nem kapni villamosjegyet!...

SZEZON VÉGE

HOGYAN KELL HIPPIKKEL BANNI?

Ahány ország, annyiféleképpen bánnak a hippikkel. Kiderült, hogy a hidegnek és érzéketlennek hitt angol nép bánik a leggyengédebben hippijeivel. A hippik, mint ismeretes, szeretnek szabad ég alatt hálni, ilyen módon tudnak ugyanis megmenekülni a polgári rend és a mosakodás rémétől. Londonban a Green Park a brit hippik legismertebb hálóhelye. Reggelenként a rendőrök vagy a parkőrök gyengéd érintéssel ébresztik fel a hippiket, jó reggelt kívánnak nekik, és néhány megjegyzést tesznek az időjárásról. Nem így Amszterdamban! A holland hippik fő hálóhelye a főváros központi tere. Reggelenként a köztisztasági hivatal dolgozói jelennek meg, és vízfecskendővel ébresztik fel a gyanútlanul szendergő hippiket. Ez nemcsak elképesztő brutalitás, de egyben még a mosakodásra is emlékezteti a víztől irtózó hippiket.

AZ ELSŐ HÁZI FELADAT

– Ha most nem tanulod meg helyesen leírni, fiam, akkor soha az életben...

LÁNCREAKCIÓ

Seneca egy eb. Fajtáját tekintve tacskó, beosztását nézve szobakutya. Pillanatnyilag a sarokban ül és nyüszít. Véges kutyaeszével képtelen felfogni, hogy hű pajtása, a hatéves Gábor, miért verte meg, amikor egyetlen beléje sulykolt reglama ellen sem vétett. Szemrehányóan néz és abbahagyja a töprengést. Újra megállapítja, hogy az ember rendkívül kiismerhetetlen és bonyolult, még akkor is az, ha csak hatéves. Hogyan is jöhetne rá, hogy ezúttal egy számára teljesen ismeretlen vezérigazgató miatt tépték meg. Ezt ő nem tudja, mint ahogy az a bizonyos vezérigazgató sem sejti, hogy miatta ilyen igazságtalanság esett egy kutyán.

Ennek a vezérigazgatónak az öltözködésnél elszakadt a cipőfűzője, és ettől rendkívül ideges lett.

Reggel gyanútlanul bement hozzá egy osztályvezető. Pont kapóra jött:

— Vegye tudomásul, hogy a jövőben nem fogom tűrni az ilyen felelőtlen munkát! — förmedt rá az igazgató, majd lehordta a sárga földig.

Az osztályvezető reszketett a dühtől, persze csak amikor elhagyta a vezér irodáját. Visszatérve a szobájába, meglátta, hogy a titkárnője éppen a száját rúzsozza.

— Mit gondol, mi ez? Kozmetikai szalon? — támadt rá és hamarosan a titkárnőről minden kiderült, csak az nem, hogy rendes ember. Aztán bement a szobájába és miután dühét levezette, nyugodtan nekiállt a reggeli lapok böngészésének.

A titkárnőt a vőlegénye hívta telefonon.

— Hogy aludtál mókuskám? — búgta a szerelmes ifjú.

— Abbahagyhatnád ezt a hülye gügyögést — zendített rá a szerelmes ara és öt perc alatt kiosztotta a szóhoz sem jutó vőlegényt, aki emellett művezető volt egy gyárban. A derék vőlegény éppen letette a telefont, amikor Sipeki szaki lépett hozzá, és közölte, hogy nyersanyag híján leállnak a gépek.

— Akkor leállnak. Mi vagyok én? A maguk dajkája? Hát köteles vagyok én úgy ugrálni, ahogy maguk fütyülnek? — harsogta és olyan helyre küldte Sipeki szakit, amely már kívül esik a gyár területén. Ettől meg is könnyebbült és bement az irodájába, hogy egy szép szerelmes levelet írjon menyasszonyának.

Sipeki az első ipari tanulót felpofozta.

A srác tehetetlen dühében rányújtotta a nyelvét a portásra.

Mire a portás megtorolhatta volna a szemtelenségét, a srác már messze járt, így dühében a következő távozó munkást, egy bizonyos Kemecsei Ágostot, bevitte a kuckóba és tetőtől talpig megmotozta. Szerencséje volt, mert Kemecseinek nem tetszett az ügy, így kioktathatta a portás jogaira és a dolgozó kötelességeire.

Kemecsei dúlt-fúlt. A buszon egy férfi a lábára lépett.

— Nem tud vigyázni, maga állat?! — dörögte.

— Állat a maga nagynénikéje! — válaszolt a férfi, és ezt követően kölcsönösen kimerítették a becsületsértés minden lehetséges változatát. A férfi, miután leszállt az autóbuszról, keresett egy Közértet, ahol valamelyik eladón kitöltheti a dühét. Karbucsek Jenőné eladót érte az a megtiszteltetés, hogy a zaklatott férfi alaposan leszidja. Az ingerült vevő távozása után Karbucsekné három szalámivéget csempészett bele egy vevőnek, Babanyecz Gusztávnénak a felvágottjába, hogy megbosszulja a rajta esett sérelmet. Babanyeczné csak otthon vette észre, hogy mi történt. Visszamenni már nem volt kedve, de nem is mehetett volna, mert a férje, Babanyecz Gusztáv hazatért. Éppen ezért az asszonyka a férjén vezette le a dühét, és különböző megjegyzéseket tett rá. Hamarosan önfeledt ordítozás verte fel a ház csendjét. Babanyecz nyugodt ember volt, de a megjegyzések annyira felingerelték, hogy éppen egy dísztárgyat keresett, amit a falhoz vághat, amikor megérkezett a játszótérről Gábor, a hatéves fiú, magával vonszolva Senecát, az egyéves ebet.

— Hogy nézel ki? Mint egy disznó! Majd adok én neked! Minden héten elnyűsz egy nadrágot — kiabált az atya, és máris csattant a pofon.

Gábor sírva menekült és tehetetlen dühében jól elagyabugyálta Senecát, de ezt az olvasó már tudja.

Lám, ha reggel nem szakad el az a nyavalyás cipőfűző, hány embernek lett volna szebb napja és egy kutyának sem kellett volna csalódnia az emberekben.

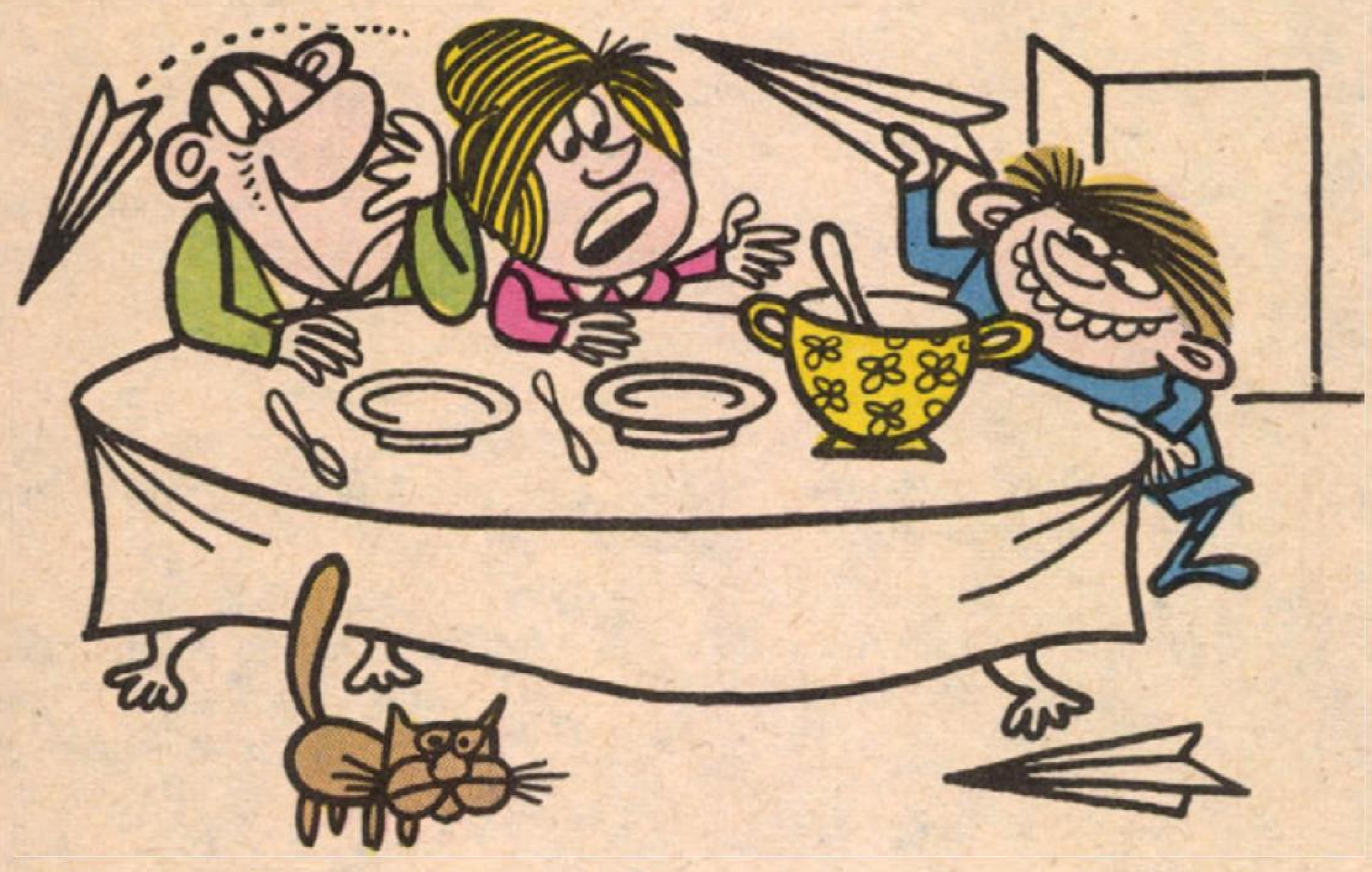
Bizony mondom nektek, erősebb cipőfűzőket kellene gyártani...

Ő. F.

ITT A PAPIRTÁNYÉR

Fülöp György rajzai

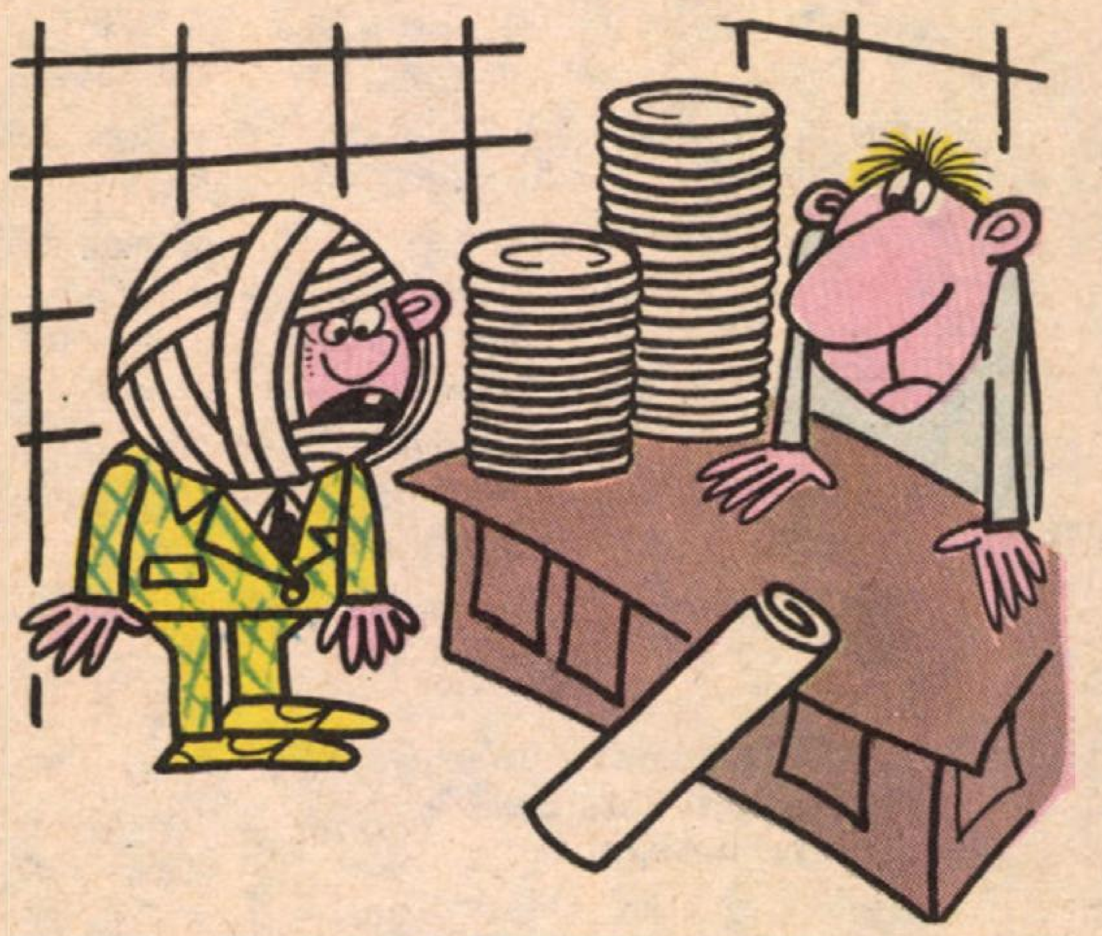
KOMISZ KÖLYÖK

– Pistike, már megint mit csinálsz a tányéroddal?

JOBB KÉSŐN, MINT SOHA

– Kérek három tucat papírtányért.

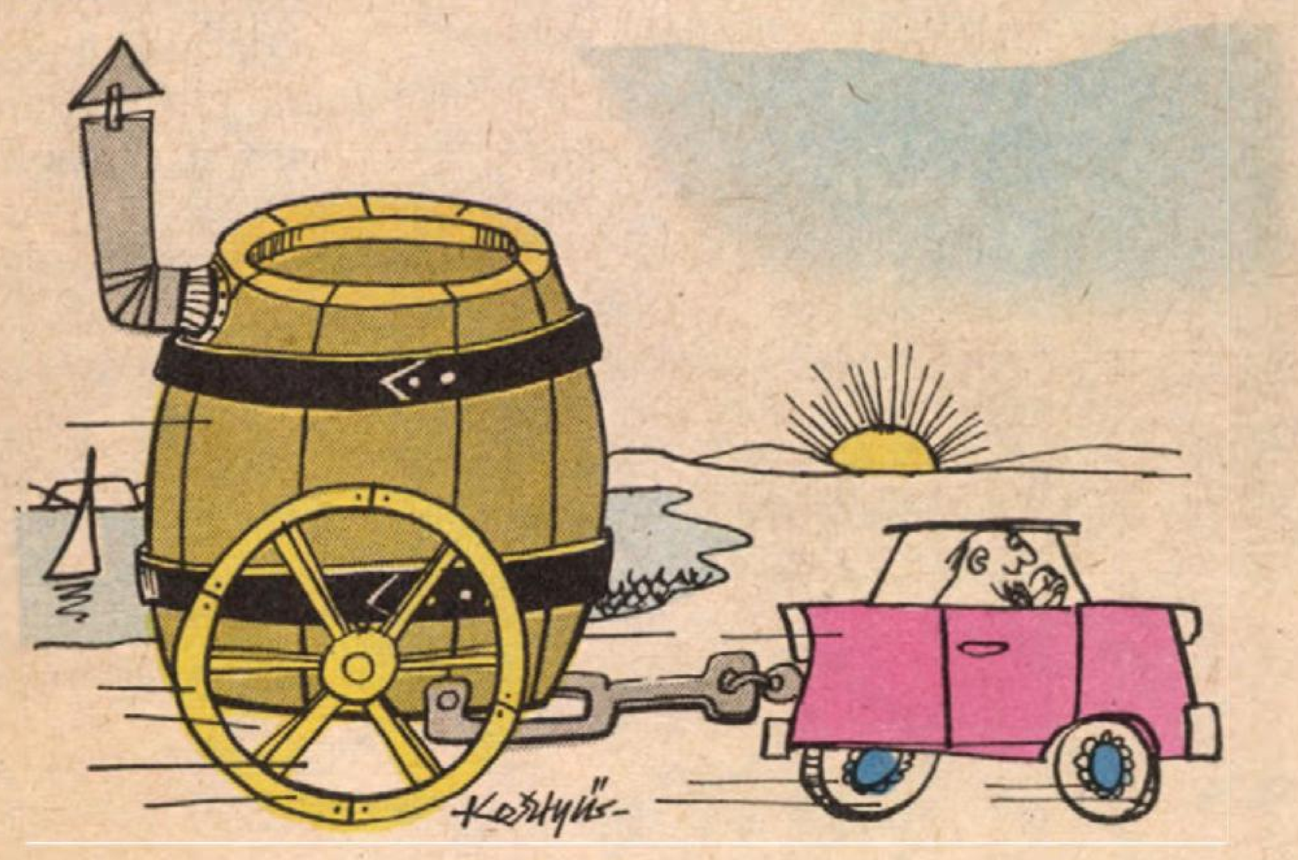

ASSZONYBANAT

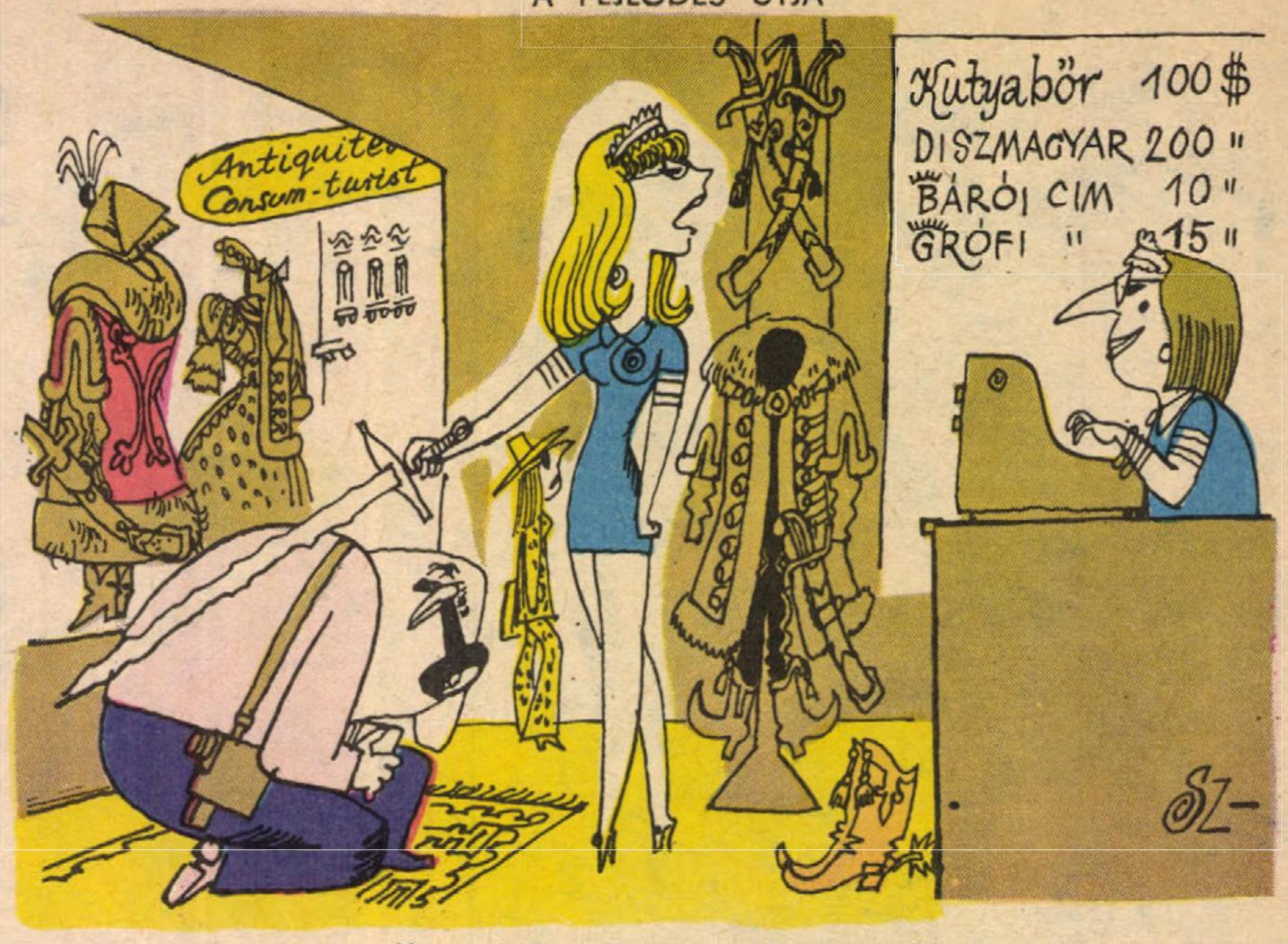

– Ez a mi formánk. Most kezdtem a férjem betörni a mosogatásba, erre forgalomba hozzák a papírtányért.

MAI DIOGENÉSZ

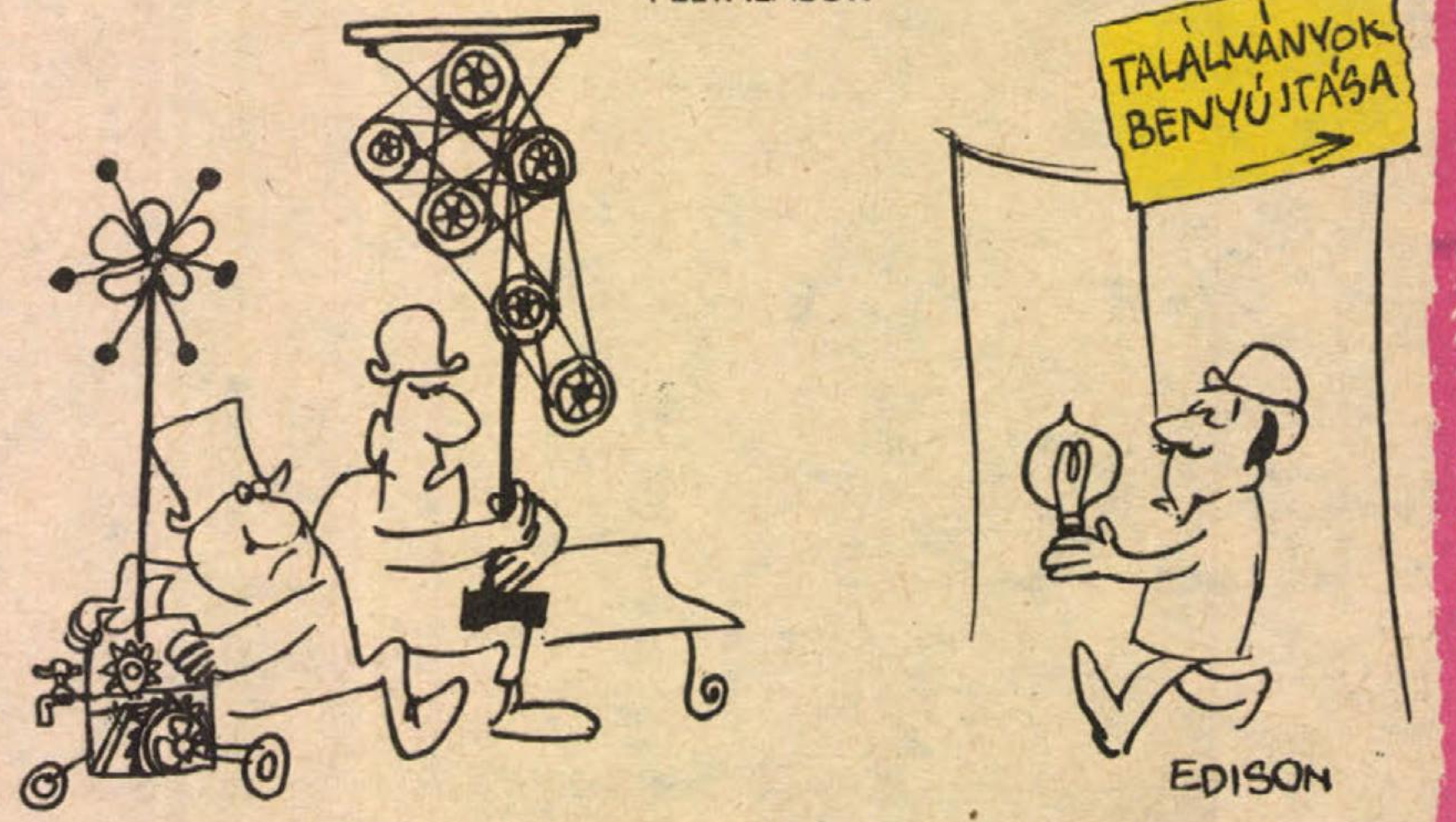

A FEJLŐDÉS ÚTJA

– Kassza! Egy lovaggá ütés, öt dollár...

FELTALÁLÓK

– Maga csak a villanykörtét találta fel, de én találtam egy jó protektort.

A VILÁG ANEKDOTA KINCSÉBŐL

Harry *Baur*, a két világháború közötti évtizedek nagy francia film- és színművésze, egy drámában a tragikus sorsú nagy angol író: Oscar *Wilde* személyét testesítette meg. Előadás után csodálóinak egyike felkereste öltözőjében Baurt, és hosszasan,

lelkesen gratulált. Majd megjegyezte:

— *Ha meg nem sértem, drága művész úr, alakításában egyetlen hibát találtam csak, éspedig azt, hogy ön külső megjelenésében nem hasonlított Oscar Wilde-re...*

A hatalmas termetű és nem kevésbé hatalmas öntudatú művész nyomban fordított a problémán.

— *Ellenkezőleg, barátom* — emelte meg a hangját —, *kizárólag Oscar Wilde hibája volt, hogy nem hasonlított énrám.*

*

Jean *Gabin*, a kitűnő francia filmszínész, egy tiszteletére rendezett fogadáson nagyon belelendült a köréje sereglett hölgykoszorú dicséretébe:

— *Minden asszony gyönyörű* — hirdette lelkesen. — *Számomra csúnya nő nem is létezik.*

Egy dáma, akire semmiképpen sem illett ez az általánosító rajongás, ki akarta ugratni a nyulat a bokorból:

— *Drága mester! Mondja meg nyíltan a szemembe: engem sem tart csúnyának?!*

— *Asszonyom* — vágta rá Gabin —, *ön is, mint minden nő, égből pottyant angyal. Azzal a kis különbséggel, hogy ön pont az orrára esett.*

*

Orson *Welles*, amerikai filmszínész és rendező gyakran látogatott el Itáliába. Egy ízben megkérték, mondja el, milyen benyomásokat szerzett az olasz színészekkel kapcsolatban?

— *Itália* — válaszolta Welles —, *bővelkedik jeles színművészekben. Szinte azt mondhatnók, minden olasz született színész; ösztönös, természetes, hiteles. Amenynyire meg tudom ítélni, a leggyöngébbek közöttük a hivatásosak.*

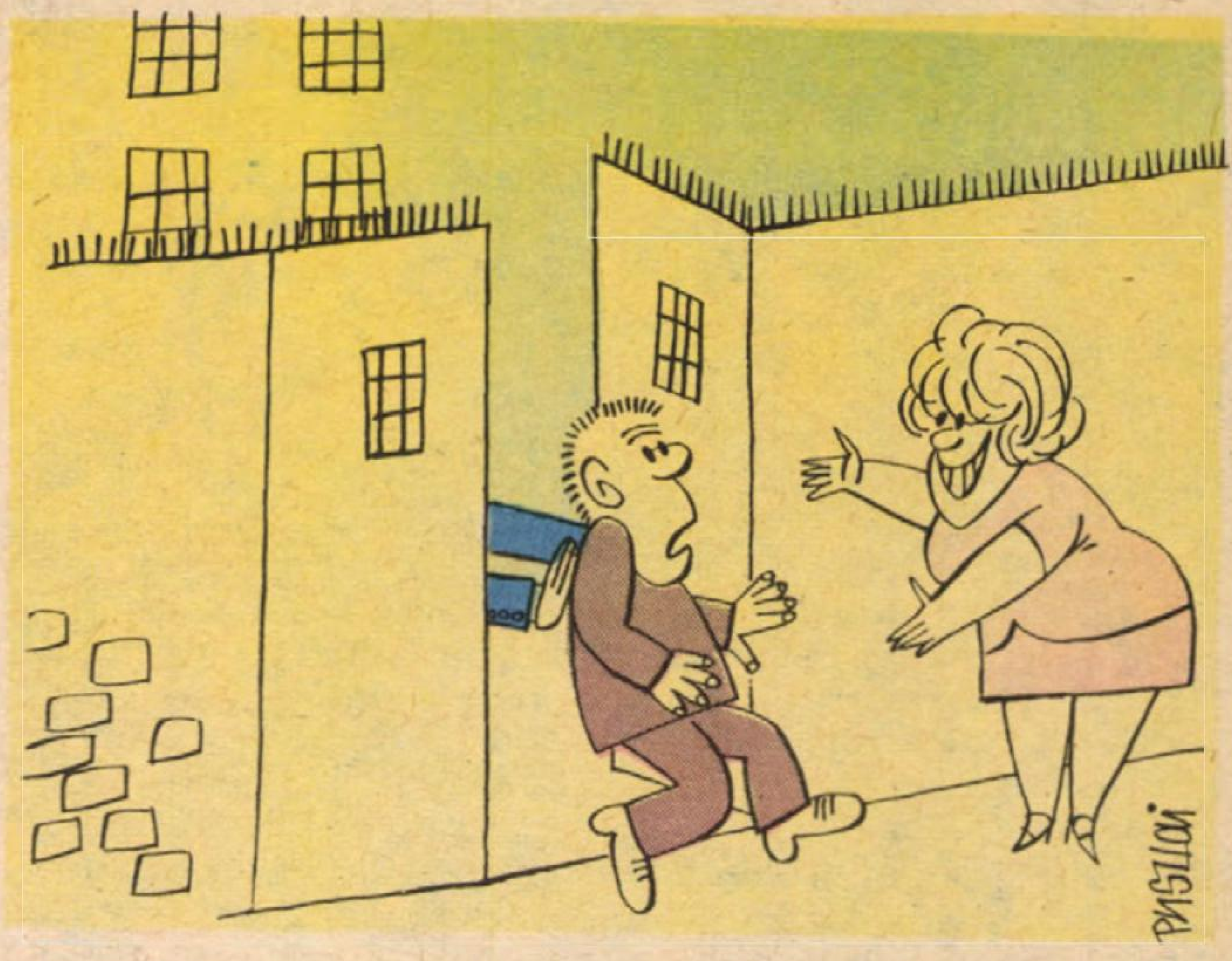
Békés István gyűjtése

CSÚSZTAT A MOZDONYVEZETŐ

– Tetszik tudni, volt néhány túlórája...

A SZABADULÁS NAPJÁN

Nincsen öröm üröm nélkül

A LAKOSSÁG SZOLGÁLATÁBAN

— Üdvözlöm a sajtó tisztelt képviselőjét — hajolt meg udvariasan Stirpák Sándor, a Timsó- és Robbanómotorgyár kiváló vezetője. — Nemrég nyílt meg ez a reprezentatív üzletünk, melyben saját termékeinket árusítjuk. Tekintsen körül!

— Köszönöm — mondta Szlatona, az újságíró és jegyzetfüzettel a kezében, belépett az ajtón. A pult mögött ugrásra készen várakozott a rokonszenves eladó.

— Figyeljen csak! Ott jön egy vevő — bökte oldalba Stirpák az újságírót.

— Egy robbanómotort legyen szíves — szólt a vevő —, de szépet tessék adni, mert betegnek viszem.

— Parancsoljon. Osztályon felüli minőség. Méltóztassék a blokk. Tessék a pénztárhoz fáradni.

A vásárló egy perc múlva átnyújtotta a kifizetett blokkot az eladónak, aki az ízléses csomag mellé egy elegáns, rózsaszínű borítékot mellékelt és bizalmasan a vevő füléhez hajolt:

— Az áruval tessék átfáradni a javító részleghez. Innét a második ház. Legyen szerencsénk máskor is.

— Mit jelent ez? — kérdezte csodálkozva az újságíró.

Stirpák büszkén magyarázta:

— Ezt nevezzük kulturált kereskedelemnek. Gondolja csak el, hányszor megtörténik, hogy hazaviszi a vevő az ipari terméket, és otthon megdöbbenve tapasztalja, hogy hibás, használhatatlan árut kapott. Esetleg a távoli Albertfalváról cipelheti vissza a készüléket. Mi előzékenyen megtakarítjuk a vevőnek ezt a fáradságot. Vásárlás után, bürokráciamentesen, azonnal viheti a vadonatúj árut a javító szervizbe.

— Gratulálok! Önök valóban a lakosság szolgálatában állnak! — szorított kezet az igazgatóval Szlatona. — Megnézhetném a műhelyt, ahol a javításokat végzik?

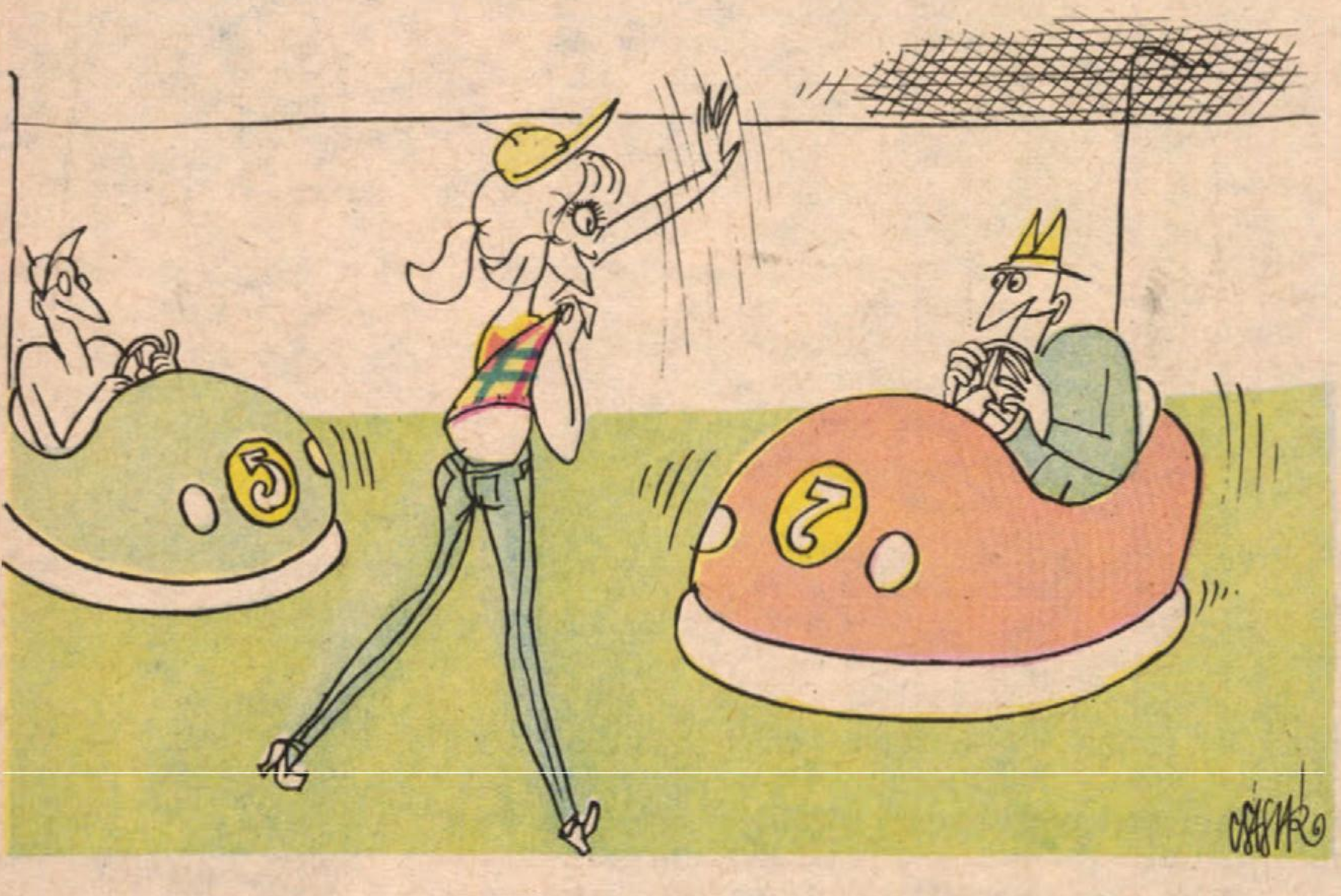
— Nincs ott semmi látnivaló. Elárulom, de kérem, ezt ne írja meg, egy kis maszek-pince az egész javító részleg. Az öcsém, Stirpák Jenő vezeti. Az ember segítse a rokonságát, nem igaz? Néha én is lejárok hozzá szerelni. Elfogadható órabért kapok. Lekopogom, jól megy az öcskös vállalkozása, mert hibás gyári termék szép számmal akad — fejezte be nyilatkozatát Stirpák Sándor, a Timsó- és Robbanómotorgyár kiváló vezetője.

Galambos Szilveszter

AZ ESŐ-TÁNCOSOK

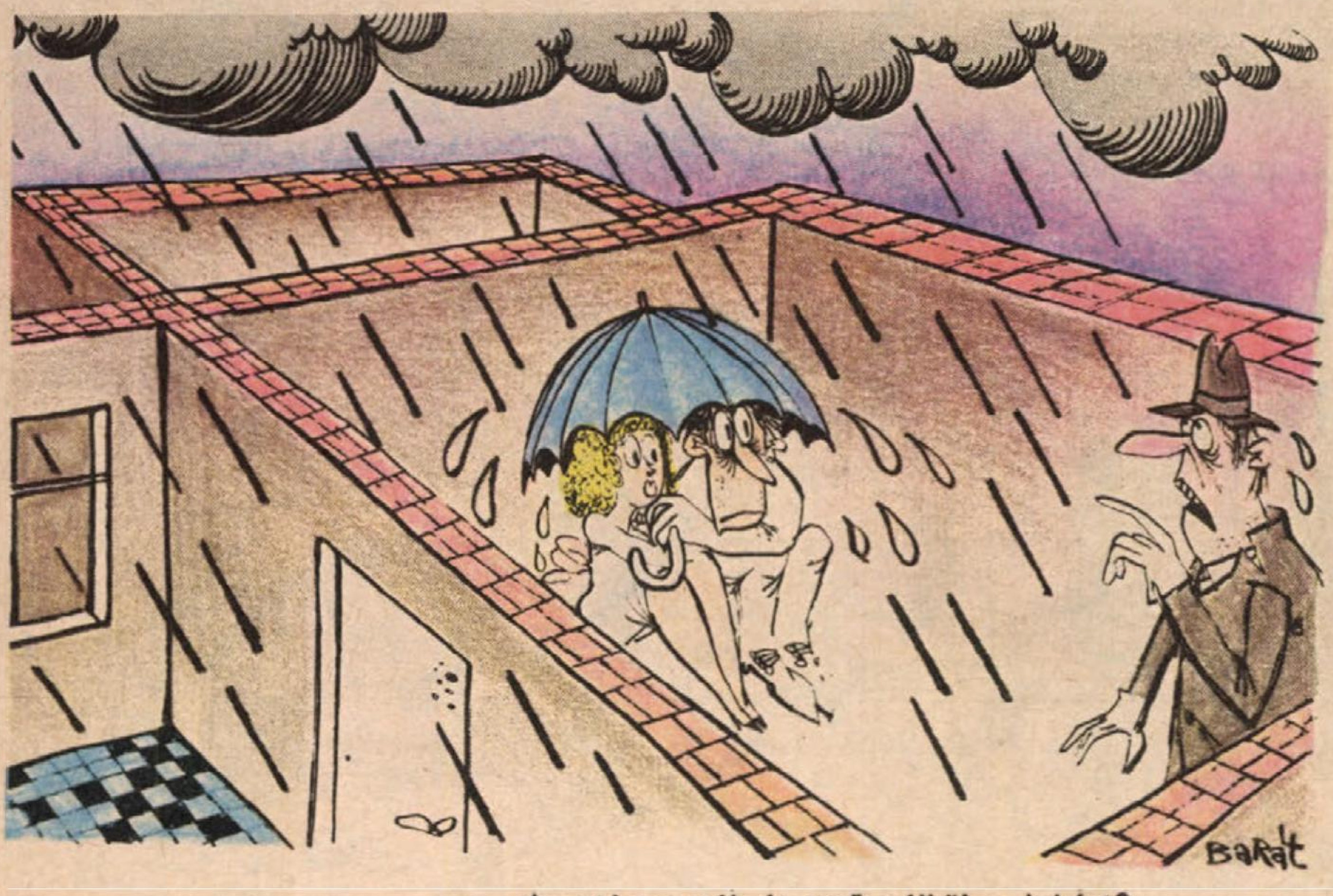
A New Mexico állambeli Gallupban rendezett nagyszabású indián ünnepségen felléptek többek között a Zuni-törzs eső-táncosai is. Alig kezdtek hozzá látványos számukhoz, olyan felhőszakadás kezdődött, hogy a mintegy 6000 főnyi nézősereg pánikszerűen menekült. A rendezőség úgy nyilatkozott, hogy jövőre ezt a tánccsoportot nem hívják meg.

IGÉNYTELENSÉG

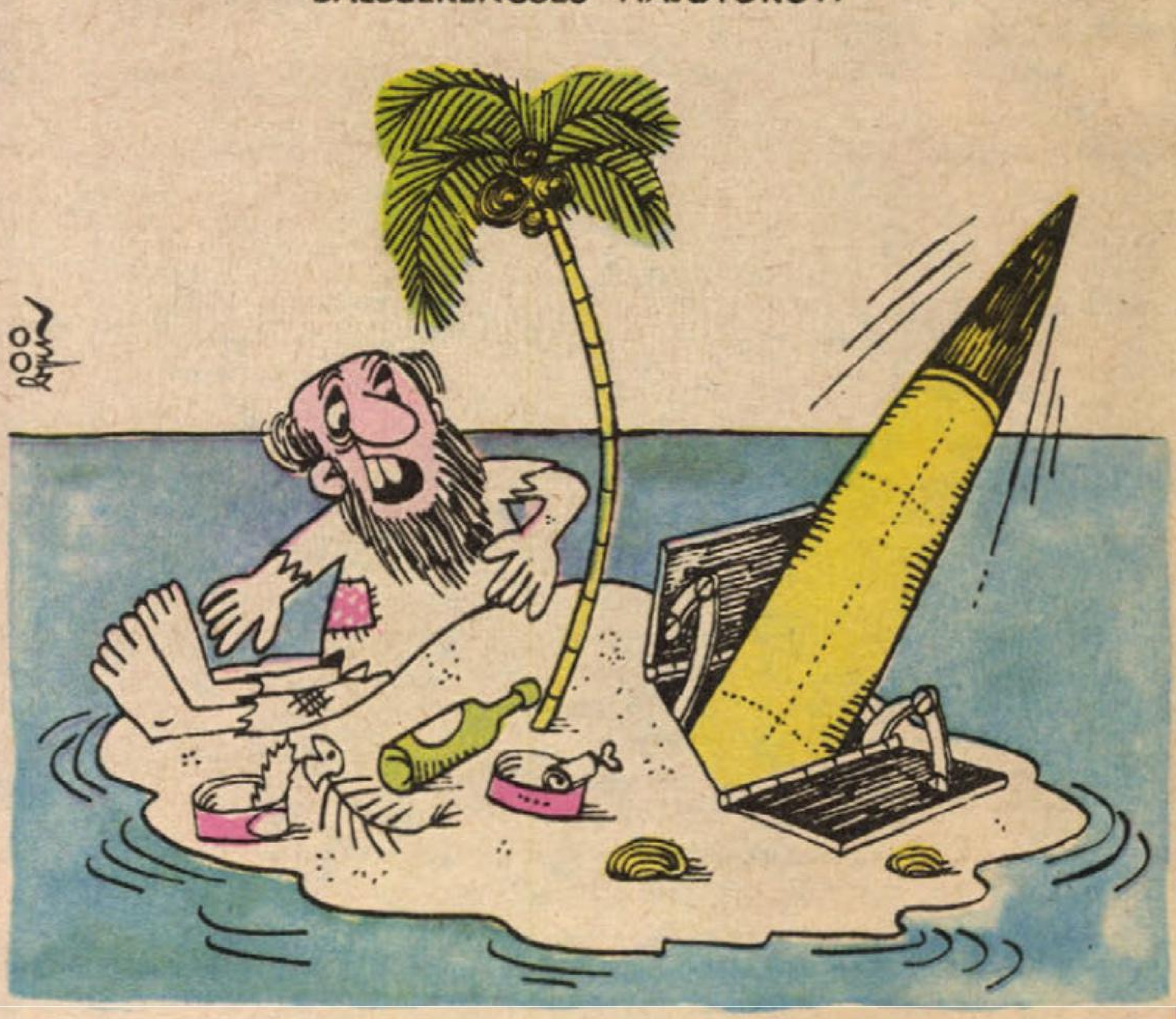
– Merre megy?

MOHÓ LAKÓK

– És miért vették át tető nélkül a lakást?
– Akkor sütött a nap!

BALSZERENCSÉS HAJÓTÖRÖTT

– Te jó isten! Itt titkos rakétatámaszpont van!

TAPLÓ JÁNOS ELINTÉZÉSE

Tapló János azt mondta a feleségének, amikor késő este hazament:

— Engem az előbb jegyzőkönyveztek.

— Jézusmáriám! Mit csináltak veled?

— Mondom! Jegyzőkönyveztek. A téesz-elnök, a tanácselnök, meg a párttitkár jegyzőkönyvbe vették, amit mondtam a szövetkezet vezetőiről. Valamit mondtam.

— Kinek mondtad?

— Ott, azon a gyűlésen, vagy oktatáson. Ahol voltam az este. Nem emlékszem, mit mondtam, de nem jót, az biztos. Összevissza beszéltem részeg fejjel.

— Jóságos ég! Most mi lesz?

— Nem tudom.

— A jegyzőkönyvbe mit írtak?

— Azt sem tudom. Csak mostanra tisztult ki a fejem, hogy hazaértem. A jegyzőkönyvet mindjárt megírták. A gyűlés abbamaradt.

— Én ezt nem élem túl. Ilyen szégyent!

— Mit tegyek? Akasszam föl magam?

— Jaj, dehogyis! Feküdj le és aludj! Reggel beszélek a Pistivel.

Tapló János azonnal elaludt, még dolgozott benne a bor. Az asszony csak forgolódott az ágyon, és azt álmodta, hogy az ura egy nagy tömeggyűlésen szónokol, a téesz-vezetők leváltását követeli.

Reggel, meg sem várta a férje ébredését, felöltözött a legjobb utcai ruhájába, és elment a párttitkárhoz. A falu politikai vezetője éppen akkor húzta fel a nadrágját. Mindig korán kelt.

— Jó reggelt, keresztfiam! — mondta Taplóné a párttitkárnak.

— Jó reggelt, Juliska néném! Fölébredt?

— Föl. Nem is aludtam. Mi lesz velünk? Mit mondott ez az ember?

— Megrágalmazta a szövetkezet vezetőit, hogy lopnak. Azt mondta, nem ártana a vezetők udvarába is benézni, akad ott is szajré.

— Szajrét mondott?

— Szajrét.

— Otthon sose mond ilyeneket.

— A falu színe előtt viszont mondott. Nem tudom, mi oka volt rá, mert a téesz-vezetők nem szajréznak. Történt néhány lopás az utóbbi időben, de nem a vezetők részéről. Szóval ez az eset rágalmazásnak minősül. A jegyzőkönyvet beküldjük az ügyészségre, és aztán majd a bíróság dönt.

— Bíróság? Pistikém, bíróságot mondtál?

— Igen. Arra tartozik. Nem lehet megengedni, hogy újra meg újra kikezdjék a téesz-vezetőket. Volt már itt néhány bomlasztó hadjárat és mind sikerrel végződött, leváltották a vezetőket.

— A keresztapád nem hadjáratot akar. Csak berúgott.

— Tudom, Juliska néném. De aki részeg fejjel beszél, azt mondja ki, amit józanon gondol. Majd a hivatalos szervek tisztázzák, hogyan is áll a szövetkezettel Tapló János.

— Úgy mondod, Tapló János?

— Hát hogyan mondjam? Ez a neve.

— A keresztapád!

— Hagyjuk ezt! Párttitkár vagyok, kellemetlen az ilyen megszólítás.

Az asszony sértődötten távozott.

Tapló Jánosban volt egy kis szorongás, de azért jól érezte magát. Megborotválkozott, fölvette az ünneplő ruháját, beutazott a járási székhelyre, és nagyot nézelődött a központban. Ráérősen, úriembersen sétált. Amikor elérkezett az ideje, fölment az ügyészséghez. Egy fiatalember fogadta, kezet nyújtott, hellyel kínálta a fotelben.

— Tapló bácsi, ez a dolog elég balul ütött ki. Följelentették magát.

— Csodákszom rajta, mert énnekem a téesszel semmi bajom sincs.

— De a vezetőkkel, úgy látszik, annál több.

— Jól megvagyok én övelük is. Hát a párttitkár a keresztfiam, az elnökkel meg együtt katonáskodtunk.

— De maga most eláztatta a katonakori pajtását.

— Ügyész úr, az a baj, hogy én is eláztam... Szóval, berúgtam.

— Ez nem mentség, ellenkezőleg. Súlyosbítja a helyzetet. Egyébként tiszteletlenség is úgy elmenni egy tanácskozásra, hogy előbb beiszik.

— Az történt, hogy vacsorázni már nem volt időm, de az üveget meghúztam. Szomjas lettem a munka után. Ott a teremben meg nagyon befűtötték. Fejbe vágott az ital.

— Na, jó... Tehát azt mondja, hogy nincs semmi baja a szövetkezet vezetőivel.

— Igen, azt mondom.

— Mit gondol, miért vádolja őket mégis, amikor fejébe száll a bor?

— Miért? Pontosan nem tudom... Mindig azt hallom, hogy lopnak a tagok. Történt egy-két eset, nem nagy ügy. De mindig csak a tagok. Kérdem én, ügyész úr, csak a tag lophat? A vezetőnek jobban módjában áll. Ő kezeli a húsosfazekat.

— Na, de az a kérdés, hogyan kezeli. A maguk szövetkezetében látott már olyan esetet, hogy a vezető csak magának szed a fazékból? Tud ilyen esetről?

— Ilyen esetről nem tudok. A harmadik faluban történt ilyen eset. Bíróság lett a vége. Nálunk is sokat beszéltek róla.

— Értem... János bácsi, volt-e már olyan helyzetben, hogy bocsánatot kellett kérnie?

— Nem én! Na, egyszer, még gyerekkoromban. Egyszer, tudom, megparitytyáztam a szomszédék kakasát. A dolog azért történt, mert a szomszédasszony kakasa átjárt a mi tyúkjainkhoz.

Az ügyész lehajolt az íróasztal fölé, mintha iratokat böngészne. Elnyomott egy erőteljes mosolyt, majd hivatalos hangot vett fel.

— Mérlegelve a helyzetét, kivételesen úgy dönt az ügyészség, hogy nem emel vádat rágalmazás miatt. De magának nyilvánosan bocsánatot kell kérnie a termelőszövetkezet vezetőitől. Ugyanolyan közönség előtt, mint ahol vádaskodott. A beszélgetésünket ezzel be is fejeztük. És máskor ne igyék üres gyomorra.

— Köszönöm szépen, ügyész úr, megfogadom a tanácsát.

A szövetkezeti gazdák tanfolyamán felmordult a tömeg, amikor Tapló János szólásra emelkedett. Atyaúristen. Már megint.

— Kedves és tisztelt tagtársak és vezetők! Én most nyilvánosan kérek bocsánatot a múltkori elszólásomért. Tudják jól, megesik az ember fiával, hogy megbotlik a nyelve. A lónak négy nyelve van, mégis... Akarom mondani, négy lába, a fene egye meg!

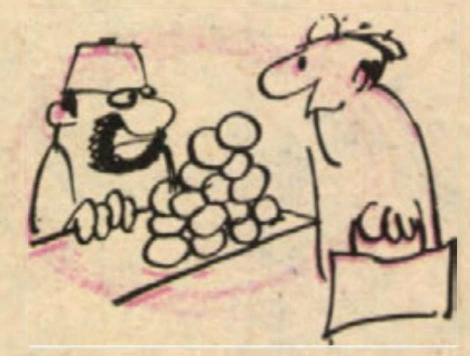
Gemenci József

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Mottó: Nincsenek régi viccek, csak öreg emberek vannak. Egy újszülöttnek minden vicc új.

— *Éppen most olvastam, hogy Iránban hat fillérbe kerül egy narancs.*

— *Jó, jó, de az a nagy útiköltség!*

— Miért őrzi ezt a tincset, asszonyom?

— Az utolsó emlék az uram hajából.

— De hiszen a férje még él!

— Igen, de már kopasz...

Az igazgató hivatja Podvinecz kartársat:

— *Pénzt kell kihozatnunk a bankból. Megbízhatunk magában?*

Podvinecz némi tűnődés után válaszol:

— *Mekkora összegről volna szó?*

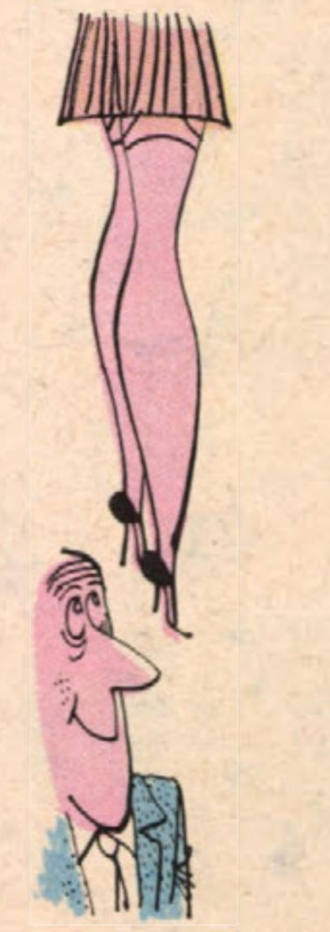

— Szereti maga a kisgyerekeket?

— Hogyne. Sőt, valamikor magam is az voltam.

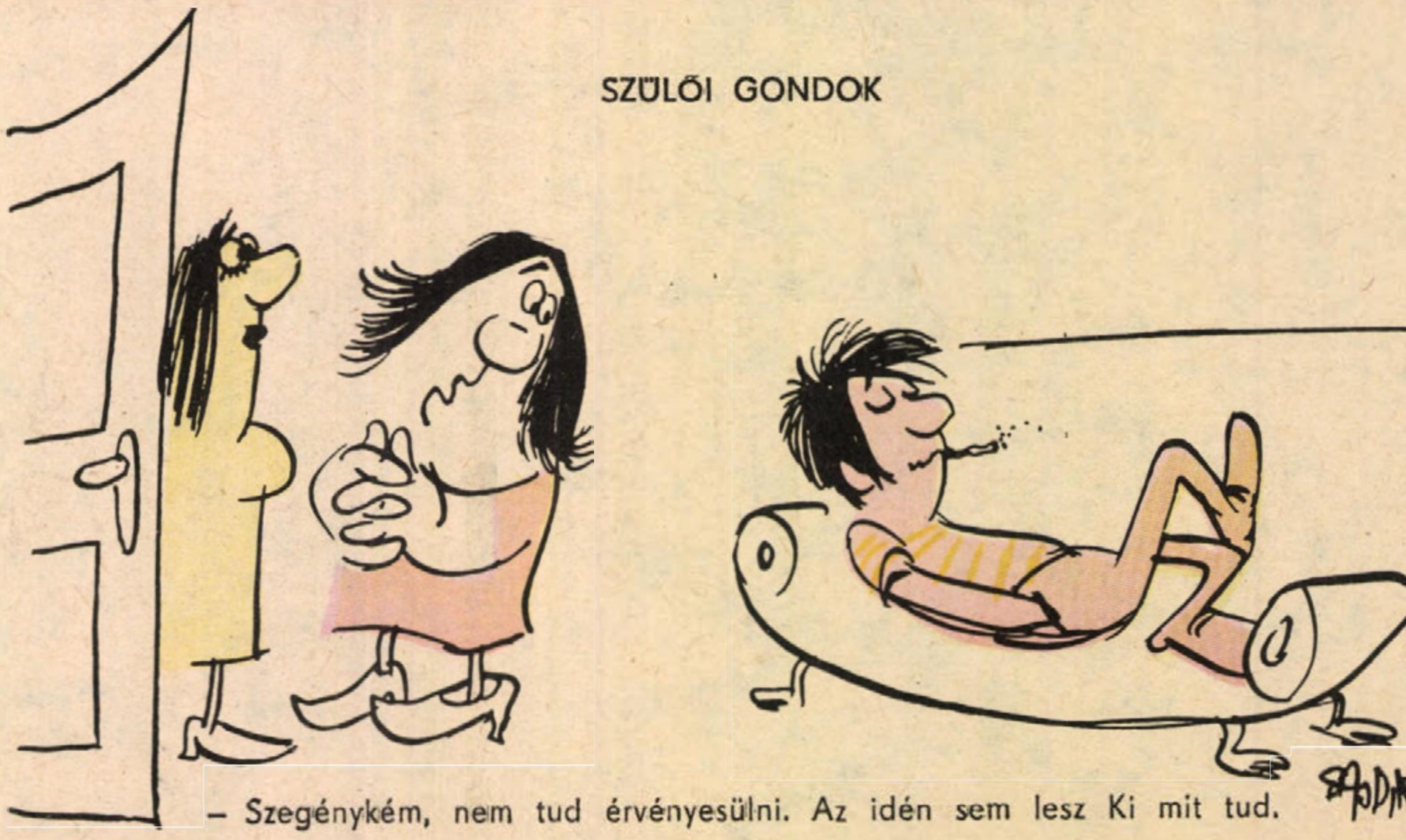
NEM MINDEN A LÁB

A lábak, melyek dalra ösztökélnek,
formásan vígak, kacéran ledérek,
számtalan ötlet, ékes gondolat
rejt bennük féltve őrzött titkokat!
Rajtuk csapongó, röpke fény lakik,
a comboktól egész az ujjakig,
és milyen fürgék, erősek, gyengédek
és merészek és hetykén tettrekészek!
Bűvös varázs e meztelen jelenség,
szépérzék kellett, hogy ezt megteremtsék,
de úgy hoznának igazán szerencsét,
ha a nő, aki fölöttük lebeg
és balgaságot csacsog és fecseg,
míg szavai oly kellemetlenek,
felmérve minden báját és hibáját,
egyáltalában nem nyitná ki száját!

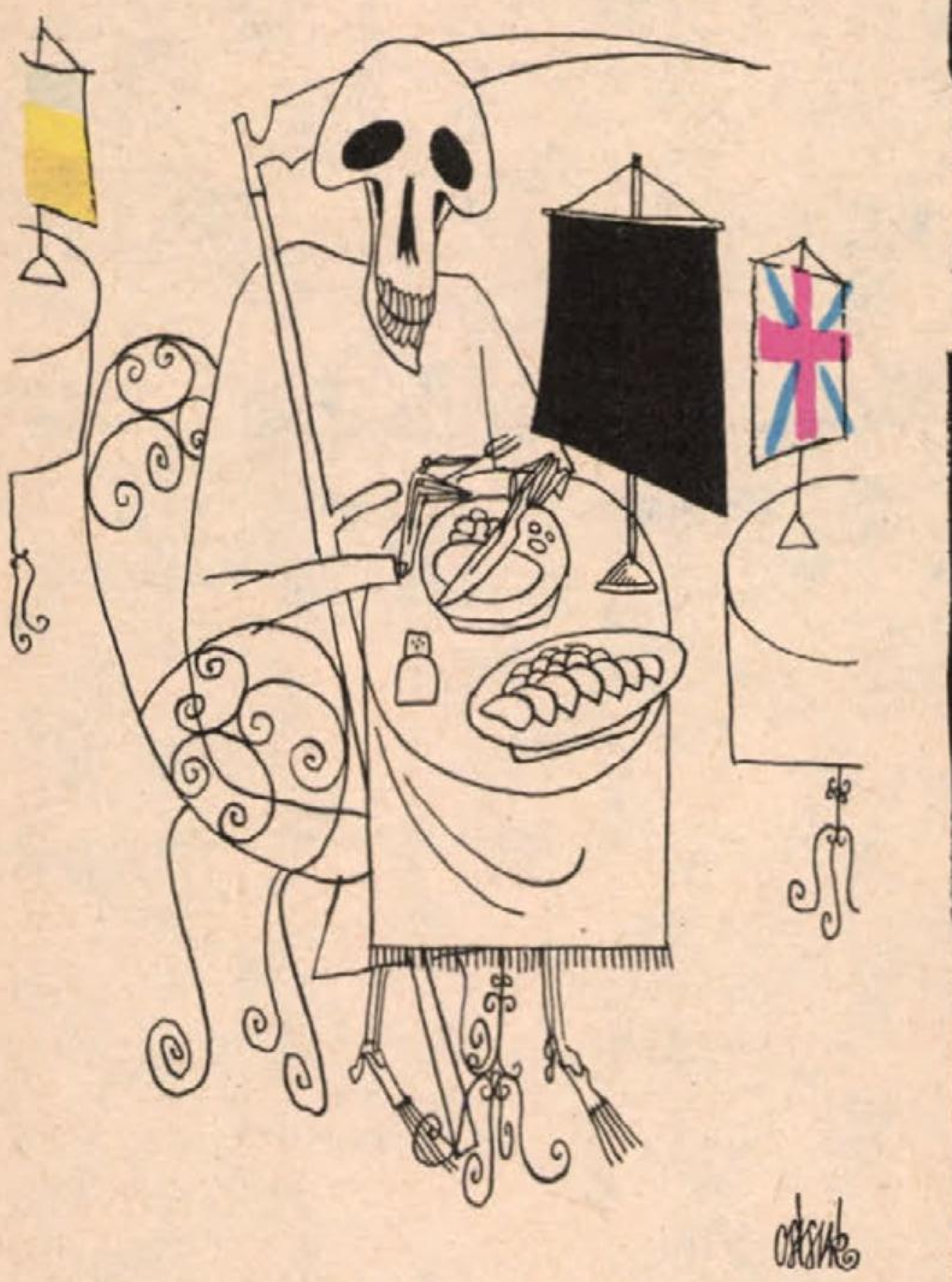

Lovászy Márton

SZÜLŐI GONDOK

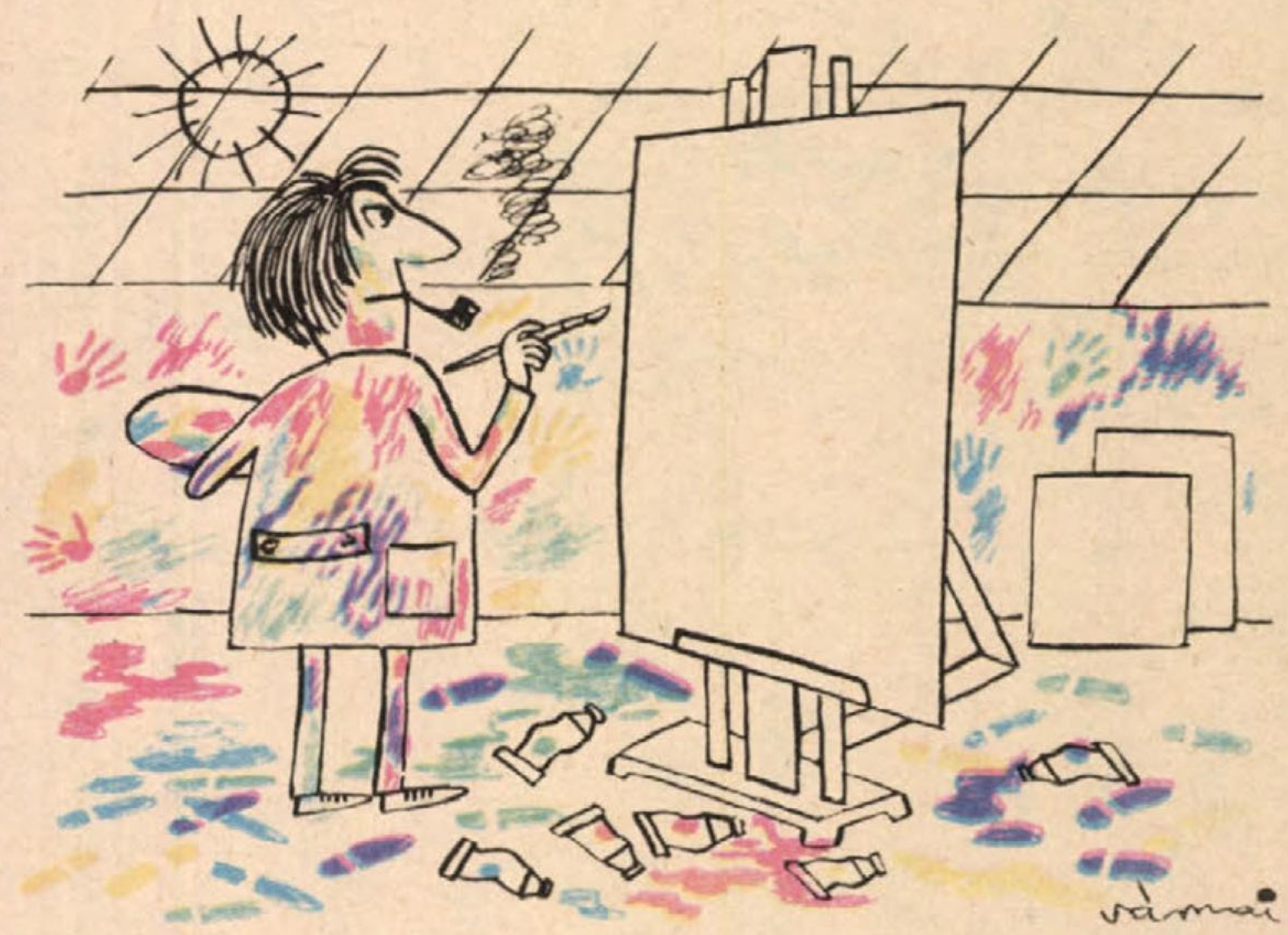

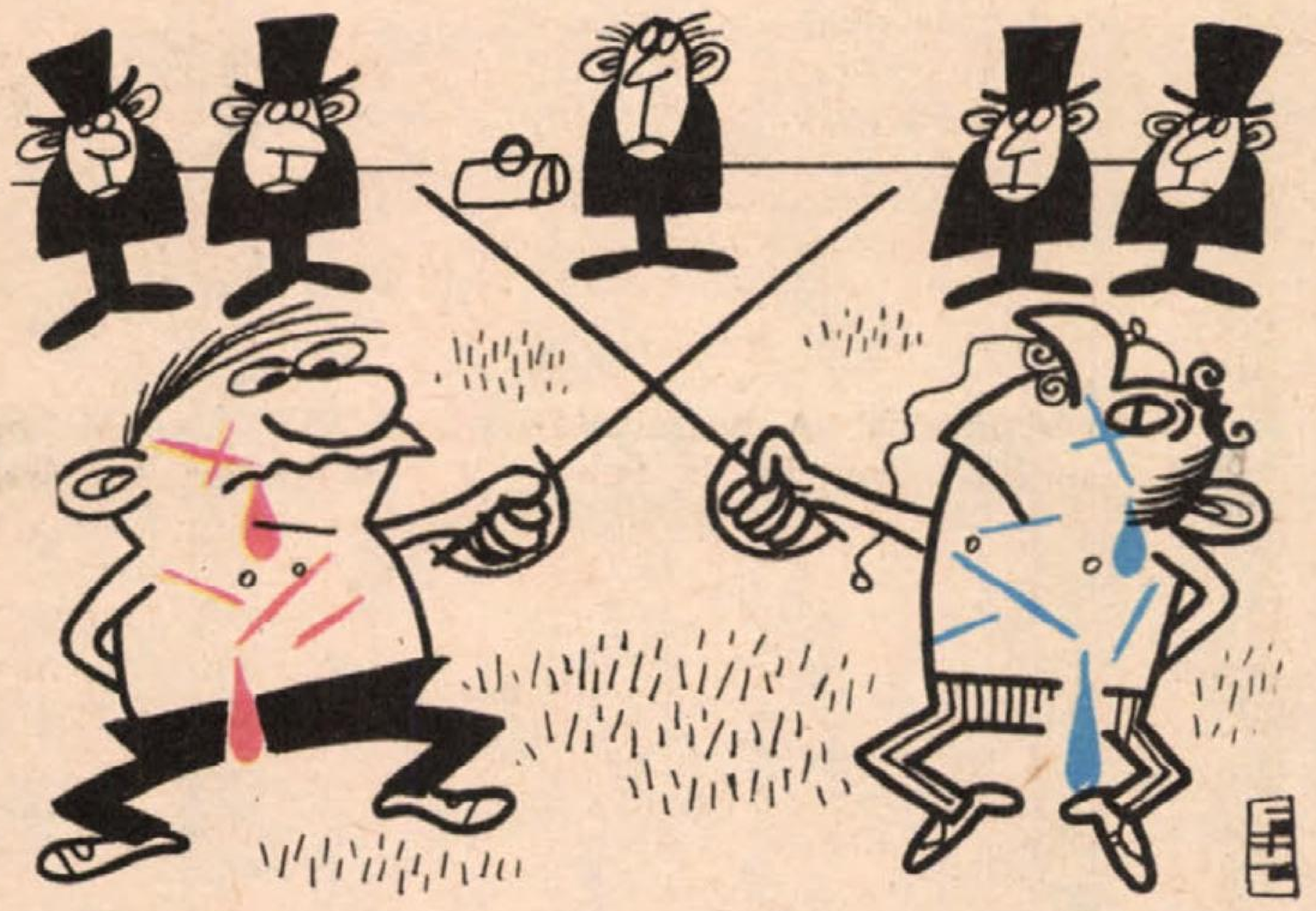
— Szegénykém, nem tud érvényesülni. Az idén sem lesz Ki mit tud.

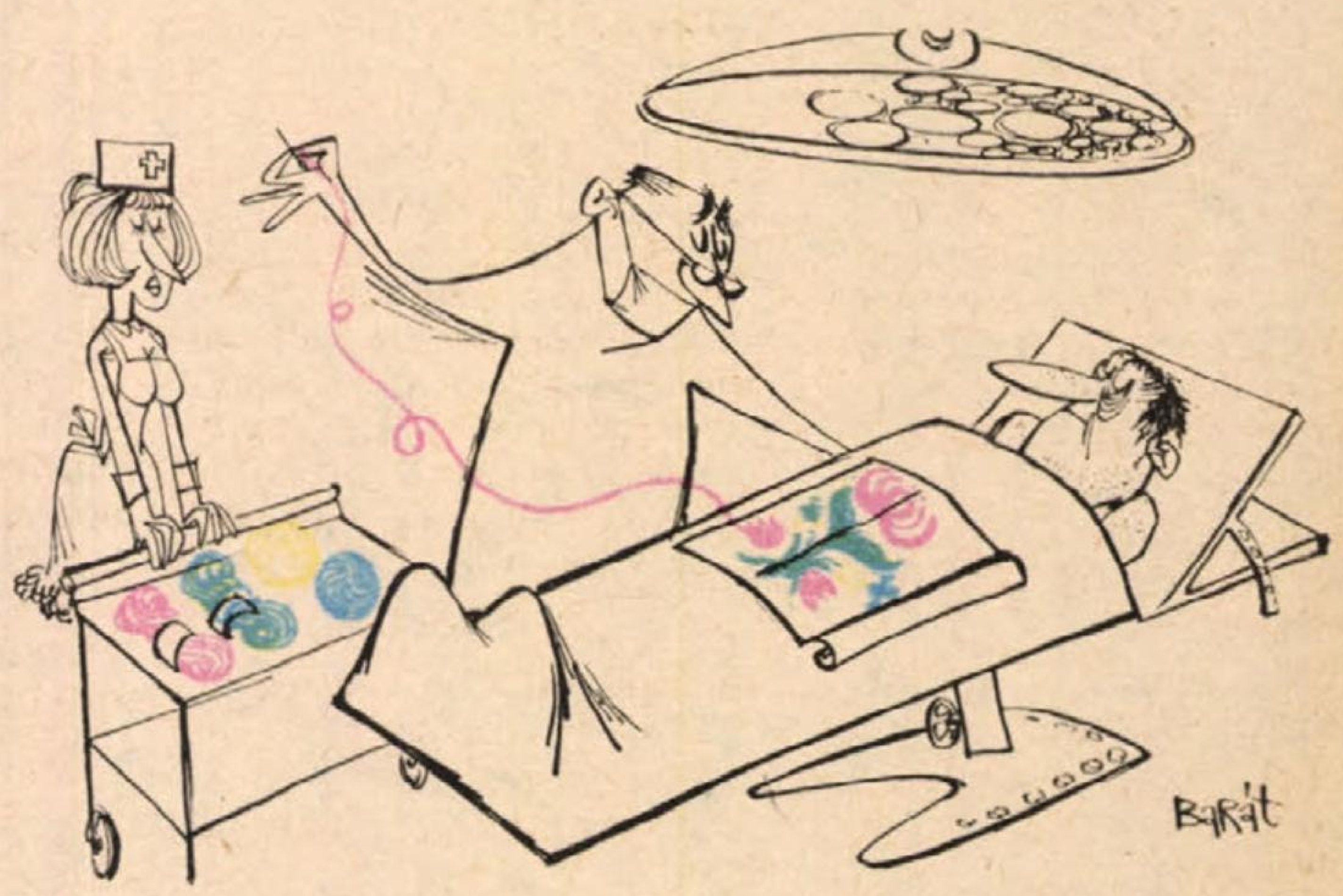

SZINEK

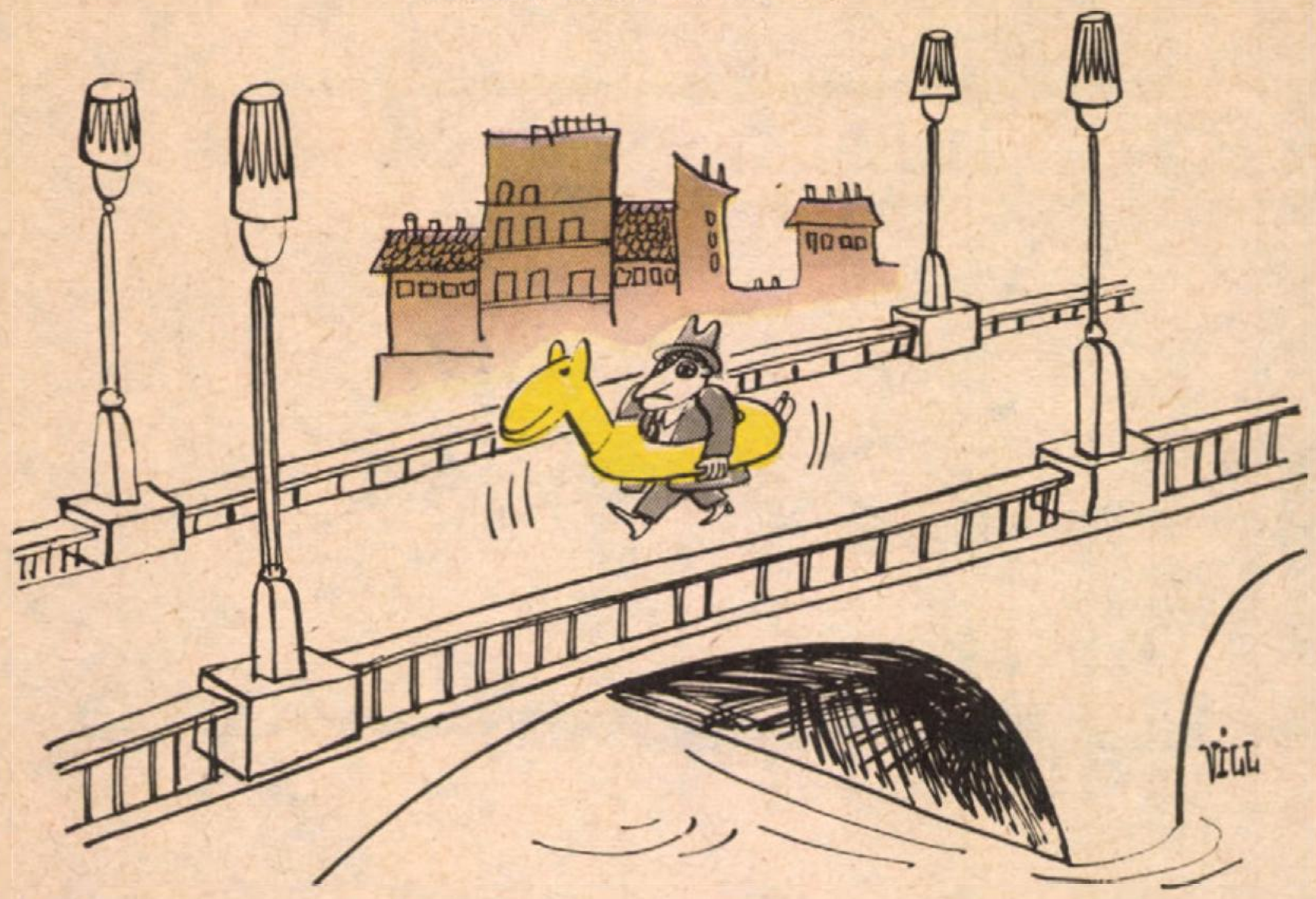

CSÁSZÁR,
HEGEDŰS,
VÁRNAI,
FÜLÖP,
BARÁT,
PUSZTAI,
BALÁZS-PIRI

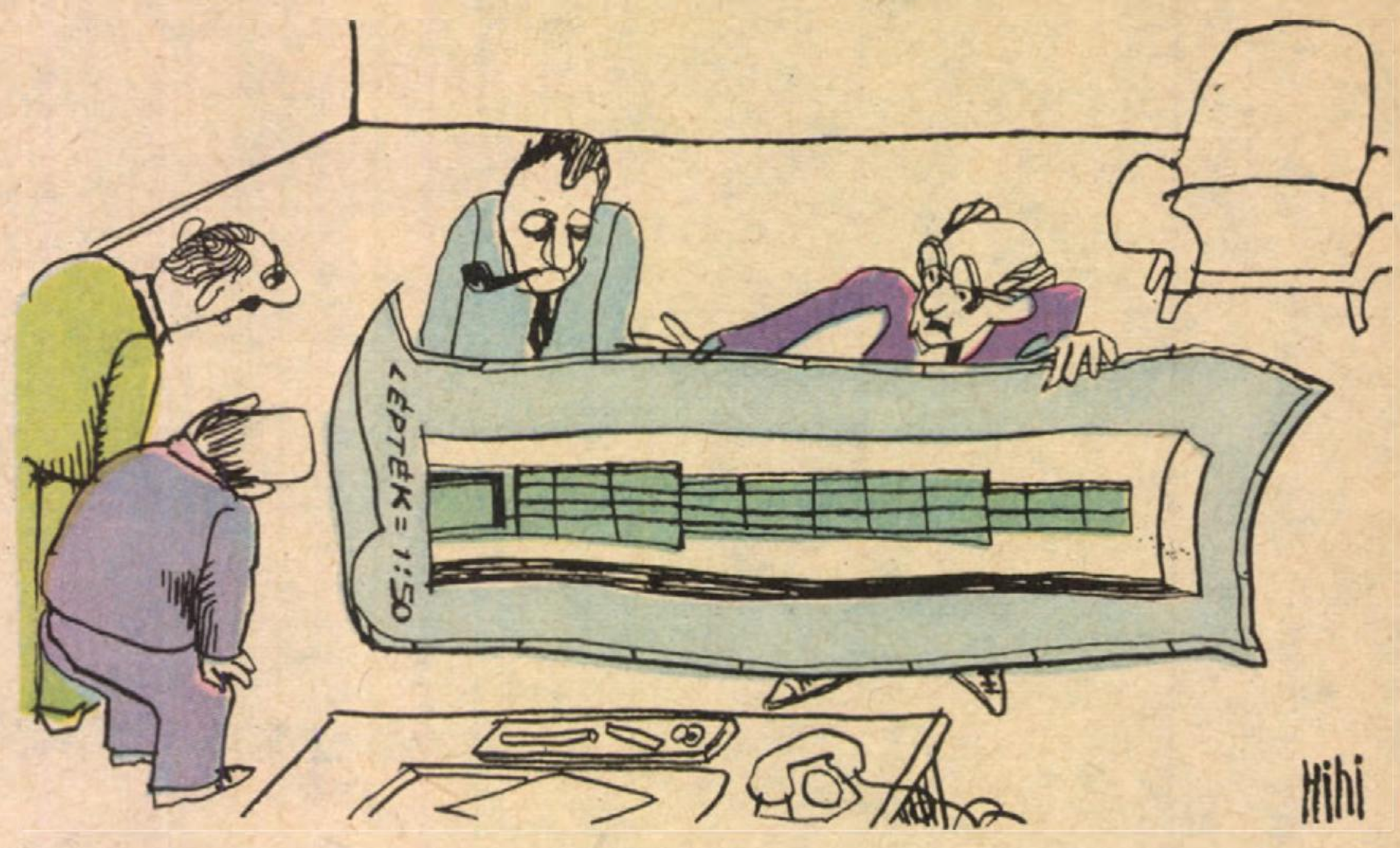

PESSZIMISTA A HÍDON

MAGYAR FELHŐKARCOLÓ

– Ha így építjük, megspóroljuk a liftköltséget.

SZILÁNKOK

SAKK

Tűzoltó barátom meséli:

— Néhány évvel ezelőtt kigyulladt egy bérház és nagy lángokban égett. Egy második emeleti lakásból létrával mentettük a bennrekedt lakókat. A szobában két férfi ült egy sakktábla előtt. Bekiáltottam:

— Azonnal jöjjenek, nem látják, hogy ég a ház?!

Az egyik férfi dühösen felnézett a sakktábláról:

— Ez az én formám: Pont most kell abbahagynom a partit, amikor gyalogelőnyöm van...

JUTALOM

— Ön jól dolgozik. Engedje meg, hogy kezet szorítsak önnel.

— Úgy érzem, igazgató kartárs, ez még korai lenne. Egyelőre beérném egy kis készpénzzel...

ABSZOLÚT TÁJÉKOZATLAN

— Tessék mondani, ha a Római-partra szeretnék utazni, kell ahhoz olasz vízum?

MÚLIK AZ IDŐ

— Istenkém, hogy múlik az idő. A lányom tegnap ment férjhez, és maholnap én is férjhez megyek...

FIGYELMES FÉRJ

Brahovácz elkíséri feleségét a piacra. Az asszony hatalmas, teli kosarat visz a karján. A férje figyelmesen megkérdi:

— Fiacskám, nem nehéz?

— De, nehéz.

— Akkor tedd le egy kicsit, mielőtt tovább cipelnéd...

ELFOGLALT SZÜLŐ

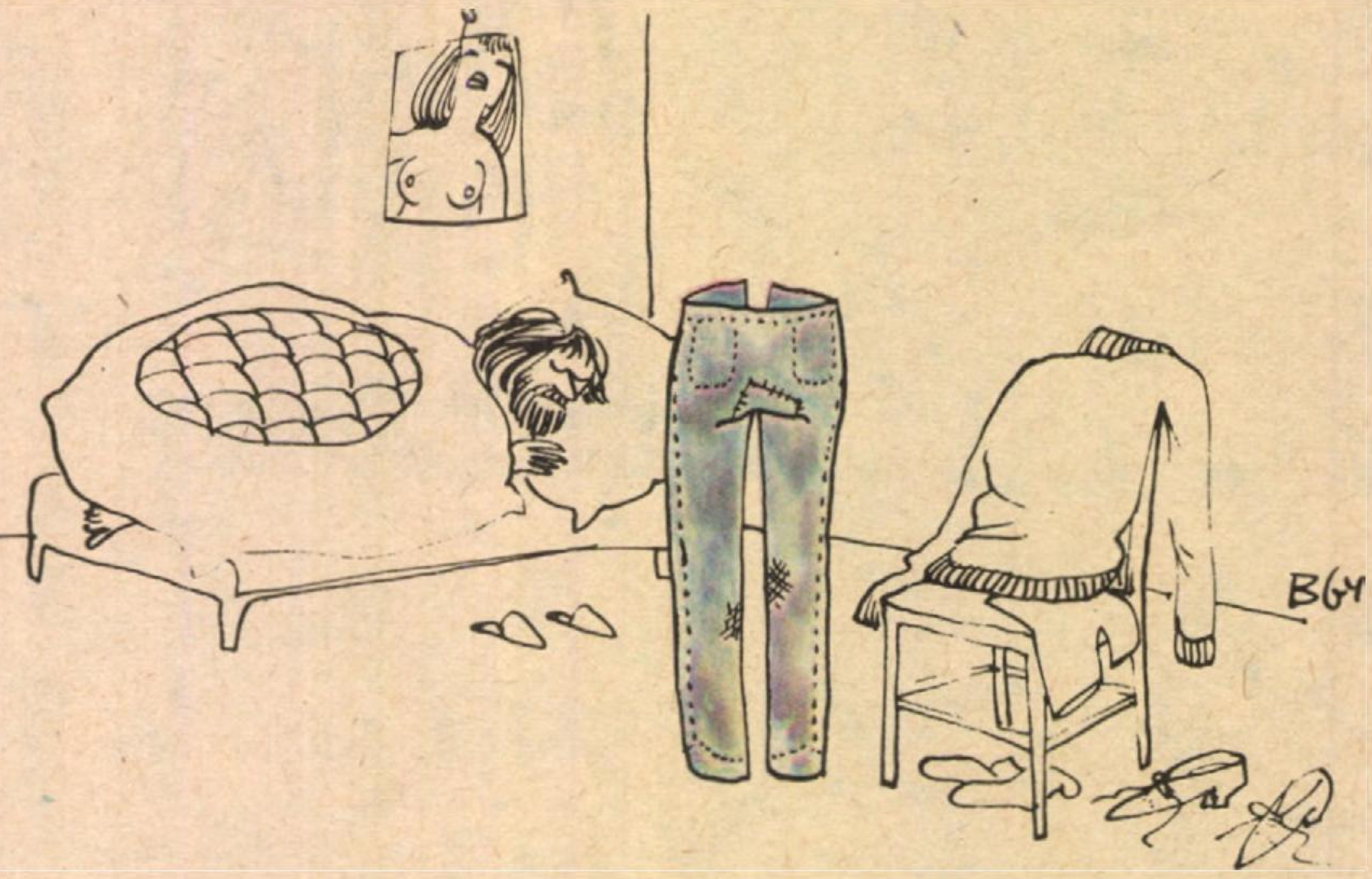
— Asszonyom, gratulálok a gyermekéhez. Fiú vagy lány?

— Még nem volt időm megnézni.

SZIGORÚ FIGYELMEZTETÉS

AMENNYIBEN FOLYÓ HÓ 24-ÉN DÉLI 12 ÓRÁIG NEM RENDEZI TARTOZÁSÁT, KÉNYTELENEK VAGYUNK TOVÁBB VÁRNI...

G. Sz.

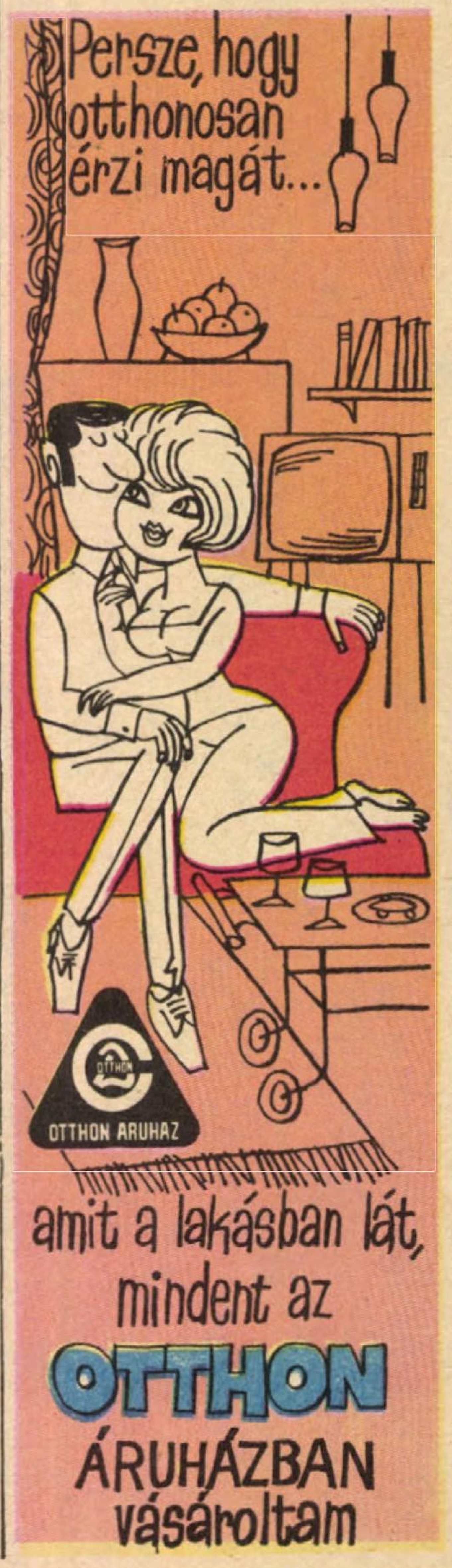

PATINÁS FARMER

HIRDETÉSEINK • HIRDETÉSEINK

FÜLLENTETT HÍREK

A Kémikusok Országos Szervezete az ételek tömörítéséről (lásd leveskocka stb.) áttért a szellemi termékek tömörítésének kikísérletezésére. Máris sikerült egy nyolcoldalas napilapot pasztilla alakban előállítaniok. A pasztilla egészben nyelendő le, így nem fordulhat elő, hogy egy nehéz tudományos cikket valaki nem tud megrágni.

A Jászberényi Nőszövetség tiltakozó táviratot küldött Washingtonba amiatt, hogy Amerikában valamennyi pusztító hurrikánnak női neve van, így például legutóbb a Camille és Debbie hurrikánok. A jászberényi indítvány szerint helyes lenne az ezután soron következő hurrikánoknak az Ottokár, Izsó, Ulrik, esetleg Zakariás neveket adni.

A napi- és hetilapok kulturális rovatvezetői elhatározták, hogy az 1970. évi táncdalfesztivállal 1969. október elseje előtt nem foglalkoznak.

Szakadás történt a Galambtenyésztők Klubjában. A tagok fele ugyanis galambposta, másik fele galamblövészet céljaira kívánta fordítani a tenyésztésre beütemezett állami támogatást. A lövészpártiak szerint semmi értelme a galambpostának, mert a repülőposta gyorsabb, a postáspártiak szerint semmi értelme nincs a galamblövészetnek, mert az oroszlán nagyobb célpont. A vita lapzártakor még nem dőlt el.

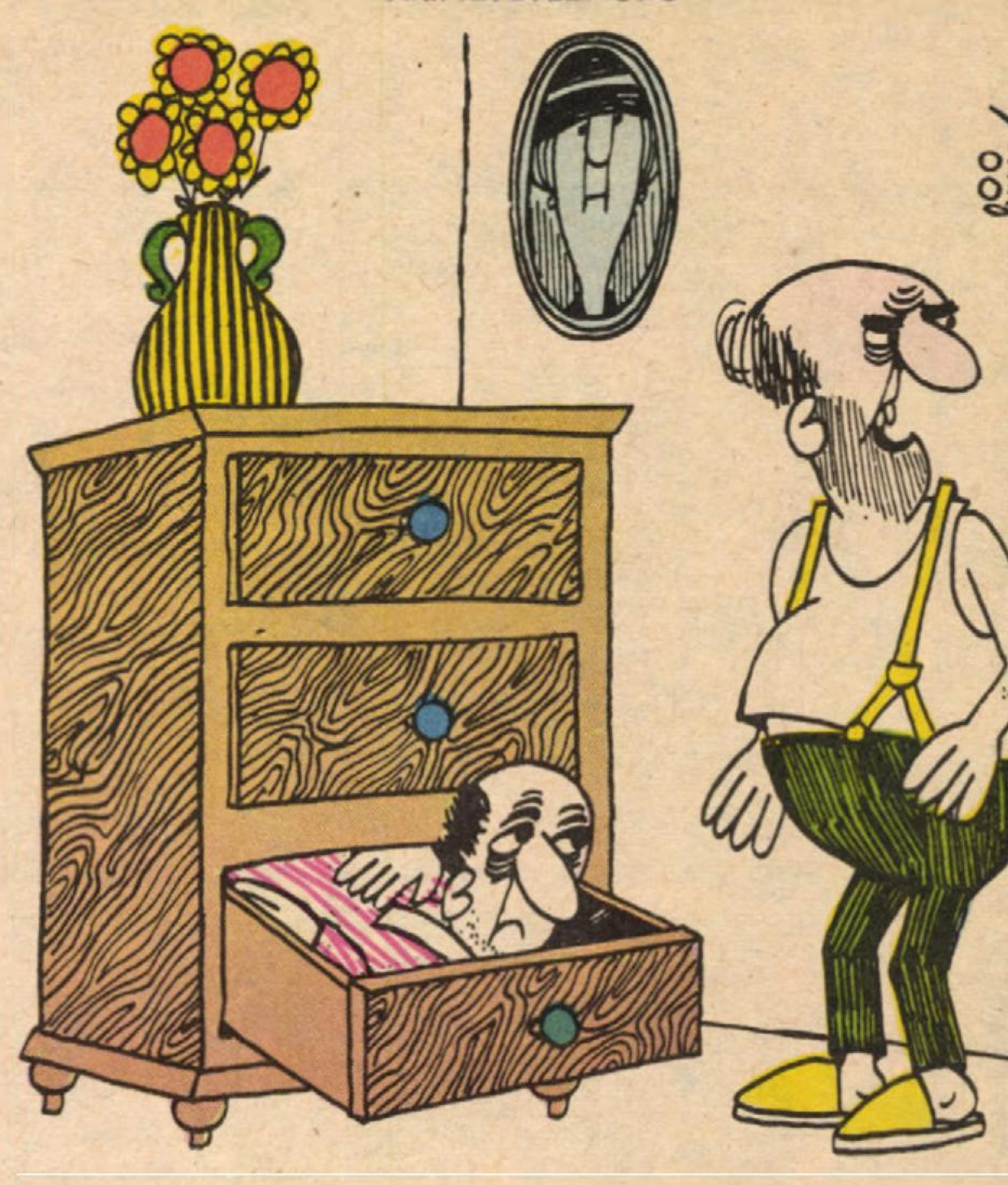
Érdekes albumot állított össze az egyik kőbányai úttörőraj. Kivágták és beragasztották mindazokat az újságcikkeket, amelyek valamely visszásságról rántották le a leplet, de senki se hederített rájuk. A további albumok elraktározására kibérelték az egyik Pest környéki téesz magtárát.

A barcatárkányi „Többet ésszel, mint munkával" téesz sertésállománya az utóbbi időben erősen csökkent. A vizsgálat megállapította, hogy a negatív eredmény egy téves gazdasági elgondolás eredménye. Az elnök ugyanis megvonta a sertésektől a moslékot, viszont reggeltől estig nézte őket, mert arról értesült, hogy a gazda szeme hizlalja a jószágot.

Kroncsinger Béla középiskolai tanár sértődött levelet írt a Központi Vámhivatalnak. Az történt ugyanis, hogy külföldről hazatértében a vonaton a vámvizsgálók nem nyitották ki egyetlen kofferjét sem, holott nem volt bennük semmi elvámolni való. Kroncsinger elégtételt kért a személyét ért bizalmatlanságért.

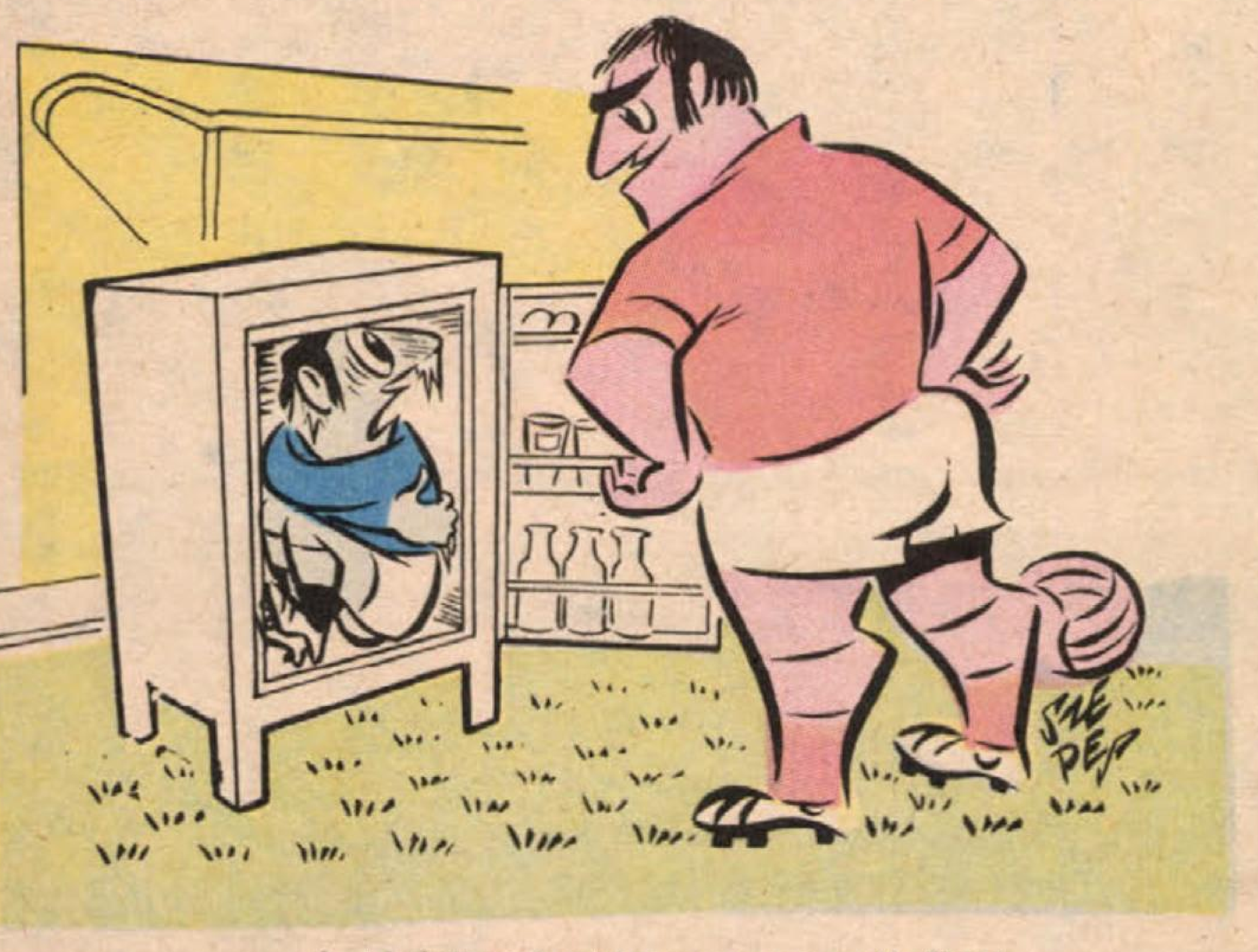
Szánthó Dénes

TELHETETLENSÉG

– Lujza! A fehérneműs fiókot már igazán nem kellett volna albérletbe kiadni!...

FONTOS A SZAKMAI GYAKORLAT

– A jó hátvéd hidegre teszi szélsőjét!

BIZALMATLAN OROSZLÁN

– Bocsánat, láthatnám a vadászigazolványát?

EZT OLVASTAM

TITOKZATOS NATÚR HÖLGY

A Magyar Nemzet egyik cikkéből való az alábbi mondat: „Előfordul, hogy egy elkészült dokumentumfilm vetítése után a film *natúr szereplője* egész életére megbélyegzetté lesz."

Bélyeg ide, bélyeg oda, azért a natúr szereplő is egészen ízletes lehet, habár nyilván kevésbé, mint mondjuk a *bécsi* szereplő, amelyen, gondolom, prézli is van.

A cikk egyébként folytatódik: „*A filmvásznon egy volt fiatalkorú gondozott, leány, sokszor, hosszan látható, amint enyhén szólva erkölcstelen életet él. A kamera hosszan időzik arcán, tökéletesen felismerhető.*"

Tehát egy hölgy, aki azelőtt fiatalkorú volt, mint annyian mások, ám ezt idővel abbahagyta, sokszor, és hosszan látható, erkölcstelen élet közben. (Enyhén szólva!) Vajon mit csinálhat ezen élemedett fiatalkorú? Sikkaszt? Rabol? Gyilkol? Netán megeszik egy natúr kollégát? Sajnos, a titok titok marad, annak ellenére, hogy a *kamera*, mely hosszan időzik a gengszterhölgy arcán, tökéletesen felismerhető.

JÓL ELDUGOTT KÉPESSÉG

A táncdalfesztiválról írta a Film, Színház, Muzsika: „A zsüri dolga az, hogy felhívja a közönség figyelmét azokra a dalokra, amelyek ... *magukba rejtik* a sláger-képességet."

Eszerint, ugyebár, azok a legjobb dalok, amelyeknek sikerült a lehető legalaposabban, mondhatnám visszavonhatatlanul elrejteniök önmagukba a népszerűvé válás képességét. Így már az is érthető, miért dicsérik a fenti cikkben az idei fesztivált.

TALÁLÓS KÉRDÉS

Hétfői Hírek: „A Borisz Godunov felújítására készül a *Covent Garden opera, mely az őszi évad legkiemelkedőbb produkciójának ígérkezik.*"

Soká törtem a fejem, de még most sem jöttem rá, hogy ez vajon építészeti hír-e, avagy zenei.

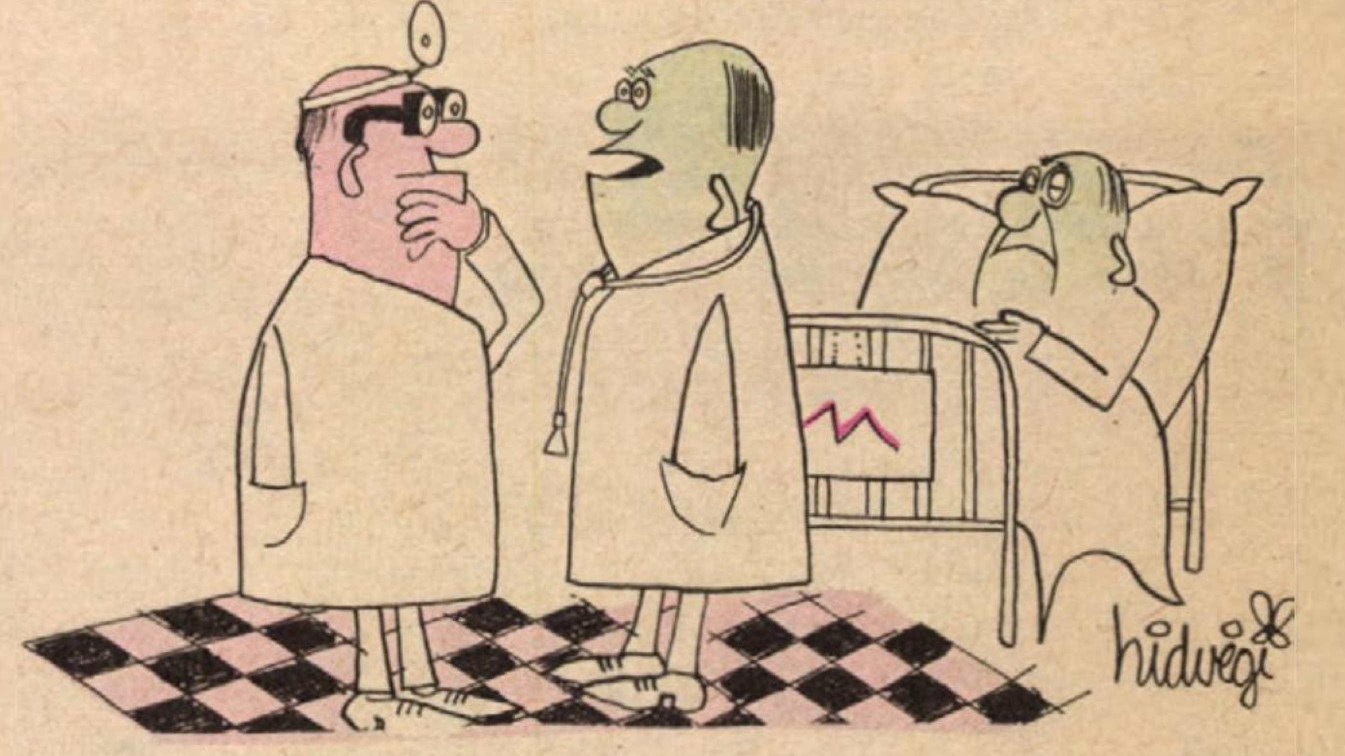
NYILATKOZIK A TORONYŐR

A TIT egyik sajtókommünikéjéből: „*Nem közöltük a Magdolna-torony nyitvatartási idejét, mert be kellett zárni... Meg tudjuk oldani a torony takarítást, és azt megnyitjuk vendégeinknek.*"

Megnyugtató, hogy ha már a torony nyitvatartási idejét be kellett zárni, legalább a takarítást megnyitják az érdeklődőknek.

Tímár György

NYŰGÖS BETEG

– Mit csináljak, főorvos úr, csak panaszkönyvbe hajlandó beírni a panaszait!

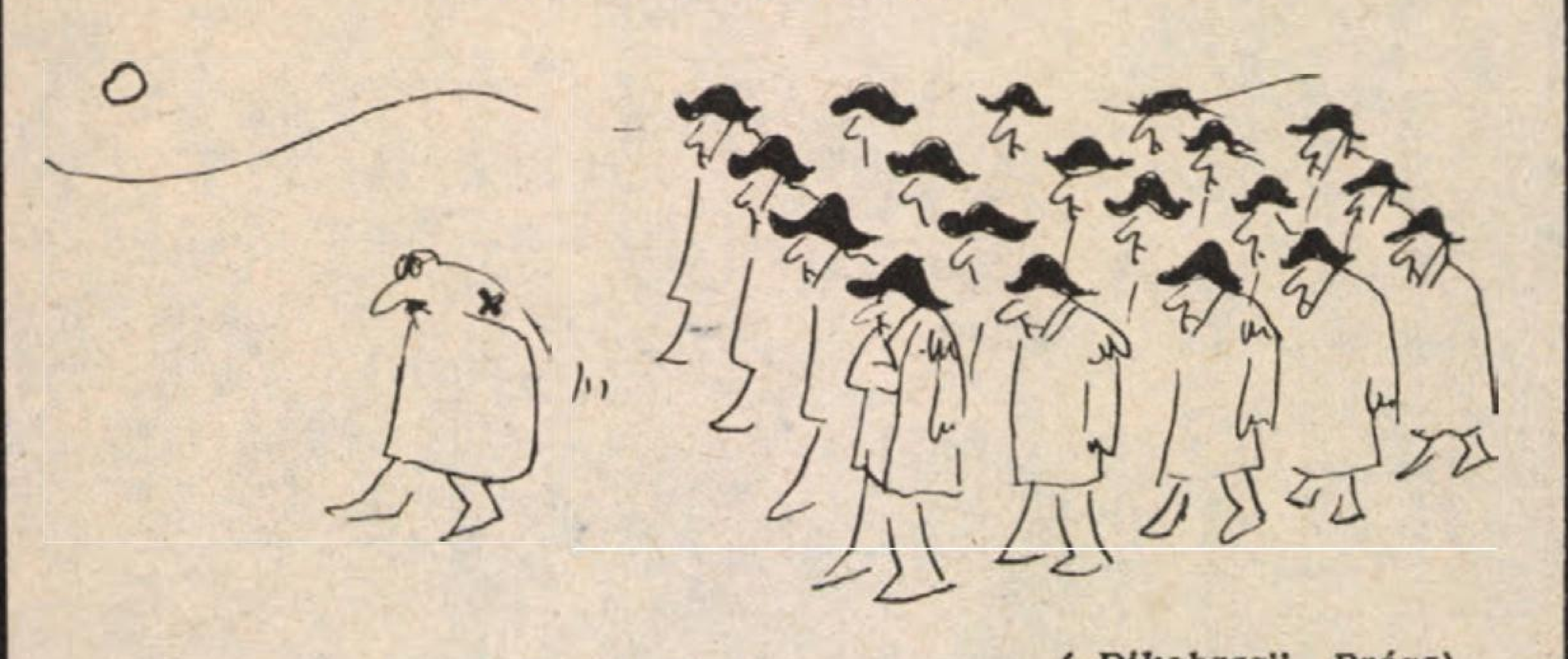
ÖN-KISZOLGÁLÓ

– Minimálisra csökkent a hiány ...

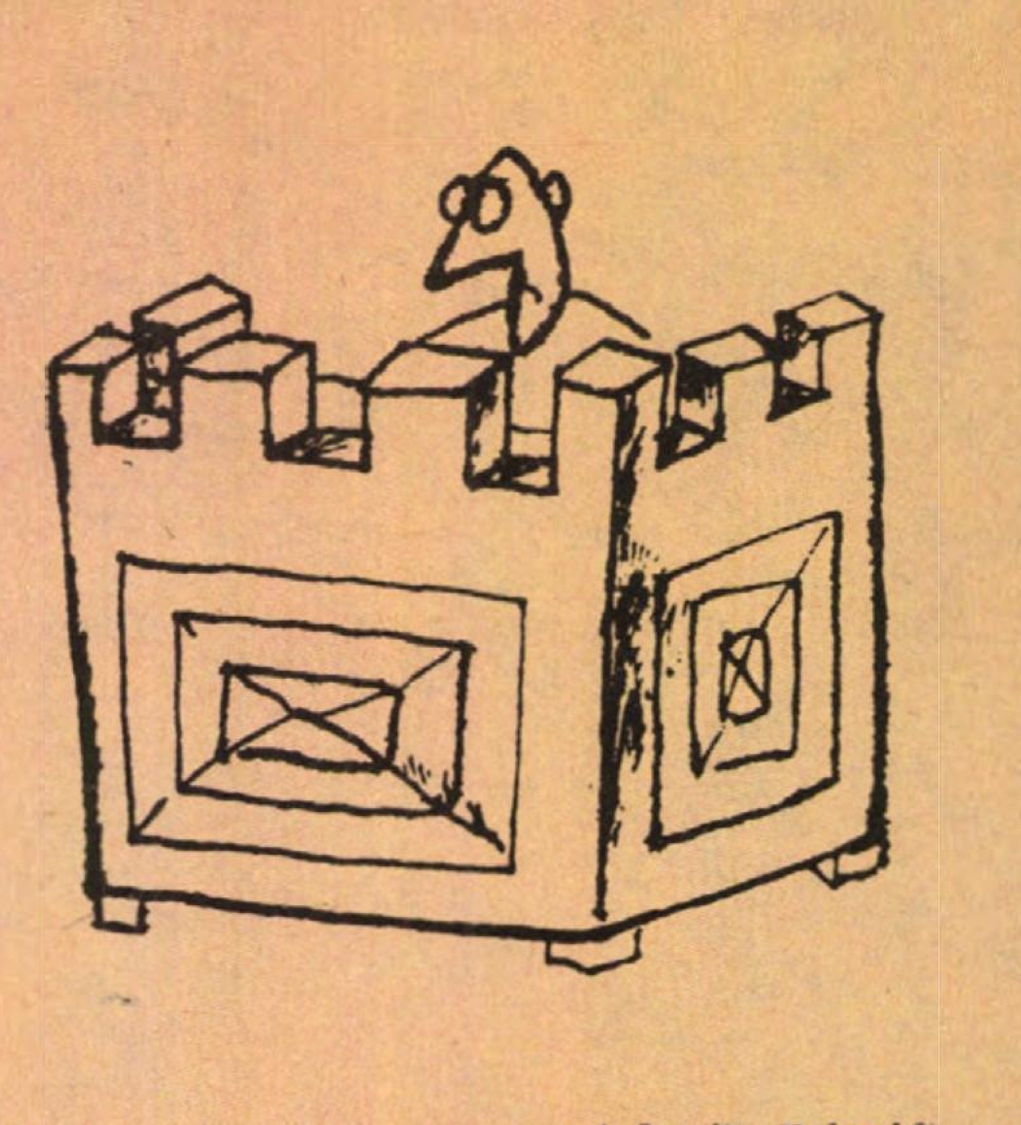
IMPORT HUMOR

SÉTA AZ ELME-KLINIKÁN

(„Dikobraz", Prága)

AZ ÉN ÍRÓASZTALOM – AZ ÉN VÁRAM...

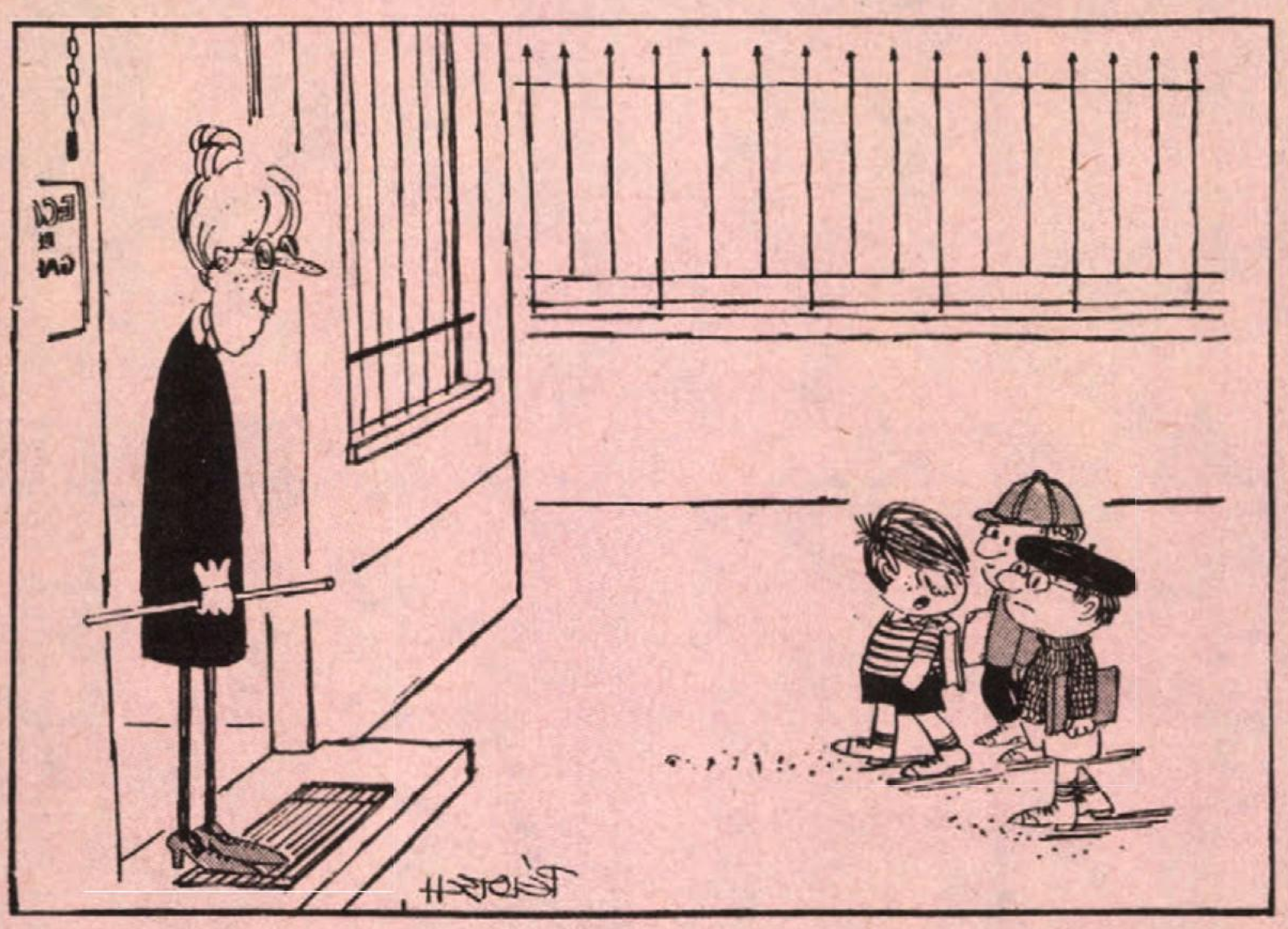

(„Jezs", Belgrád)

ROMANTIKA

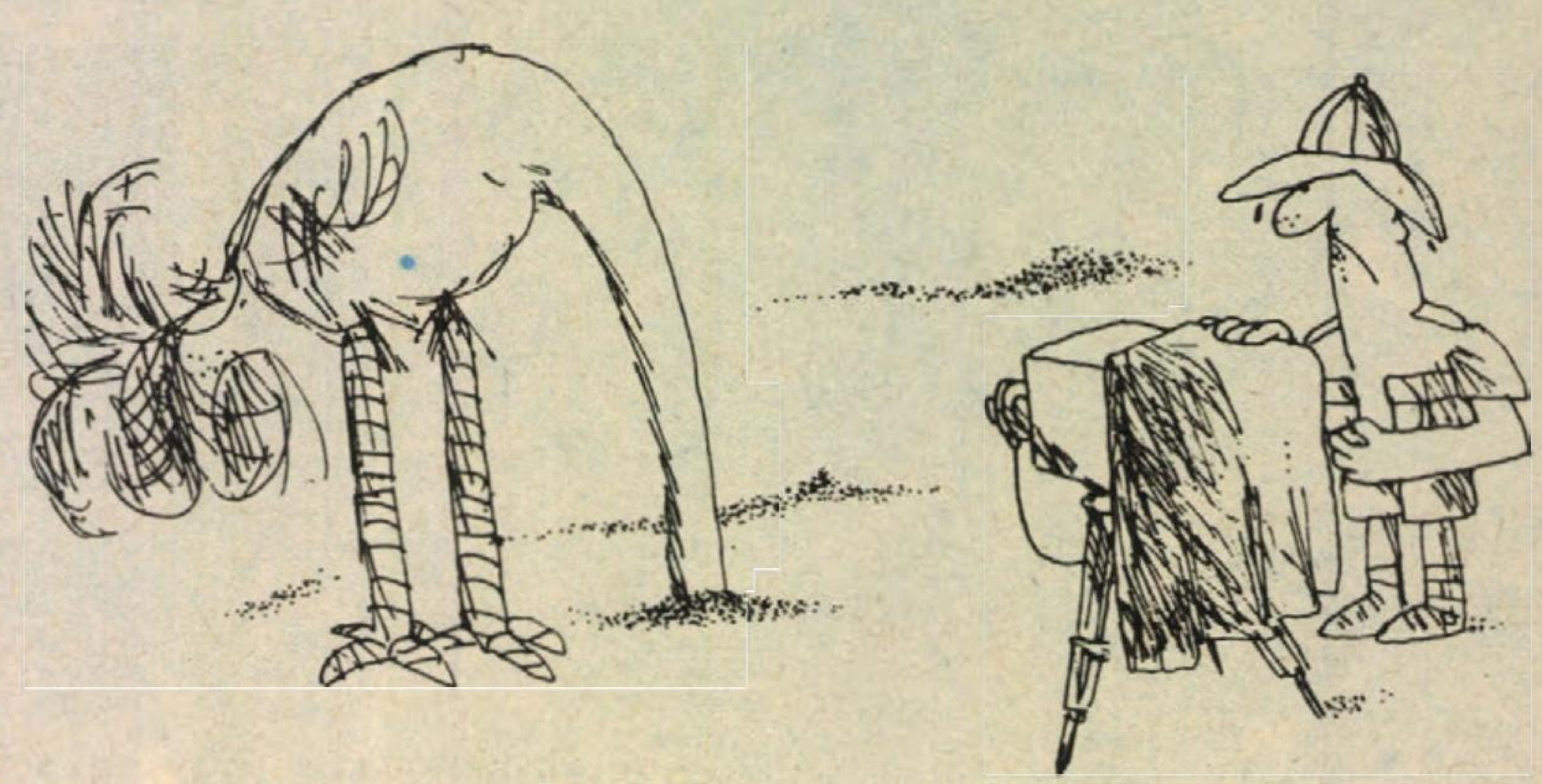
(„New Yorker")

– Ha engem ölel és csókol meg a tanító néni, akkor két hónapig ti csináljátok meg a házi feladatomat!

(„Ici Paris")

TÜRELMES FÉNYKÉPÉSZ

(„Eulenspiegel", Berlin)

APRÓSÁGOK

A legeslegújabb vízióm:

A tévé a Hamletet közvetíti a Madáchból. Az előadás szünetében visszakapcsolnak a stúdióba, megjelenik a képernyőn egy sportriporter, és azt mondja:

— Most pedig felvételről megismételjük az előző felvonás legizgalmasabb jeleneteit... Itt lép be Hamlet a királyné hálószobájába, izgatott szópárbaj folyik le közöttük, a világirodalom egyik legremekebb dialógusa... Ebből a kameraállásból most nézőink is jól láthatják, hogy Polónius lesen áll... Most Hamlet is észreveszi, odaugrik, leszúrja...

És így tovább, és így tovább.

*

Barátom tegnap bejelentette, hogy eljegyezte magát egy csinos ifjú hölggyel.

— Tartós, huzamos ismeretség volt előzőleg köztetek? — kérdeztem.

— De mennyire! Együtt álltunk sorba egy pesti postahivatal pénzfelvételi ablakánál!

*

Kikkel lehet egy magyar film főbb szerepeit eljátszatni? E kérdésre, a közelmúlt és a közeljövő magyar filmjeinek ismeretében, az alábbi válaszokat adhatjuk:

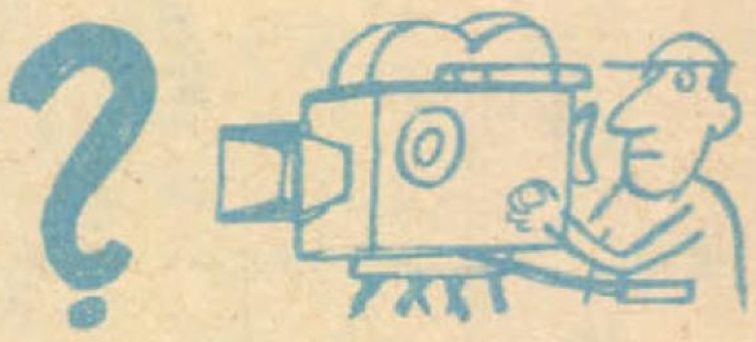
1. Civilekkel.

2. Szakmabeliekkel, úgymint: operatőrökkel, rendezőkkel.

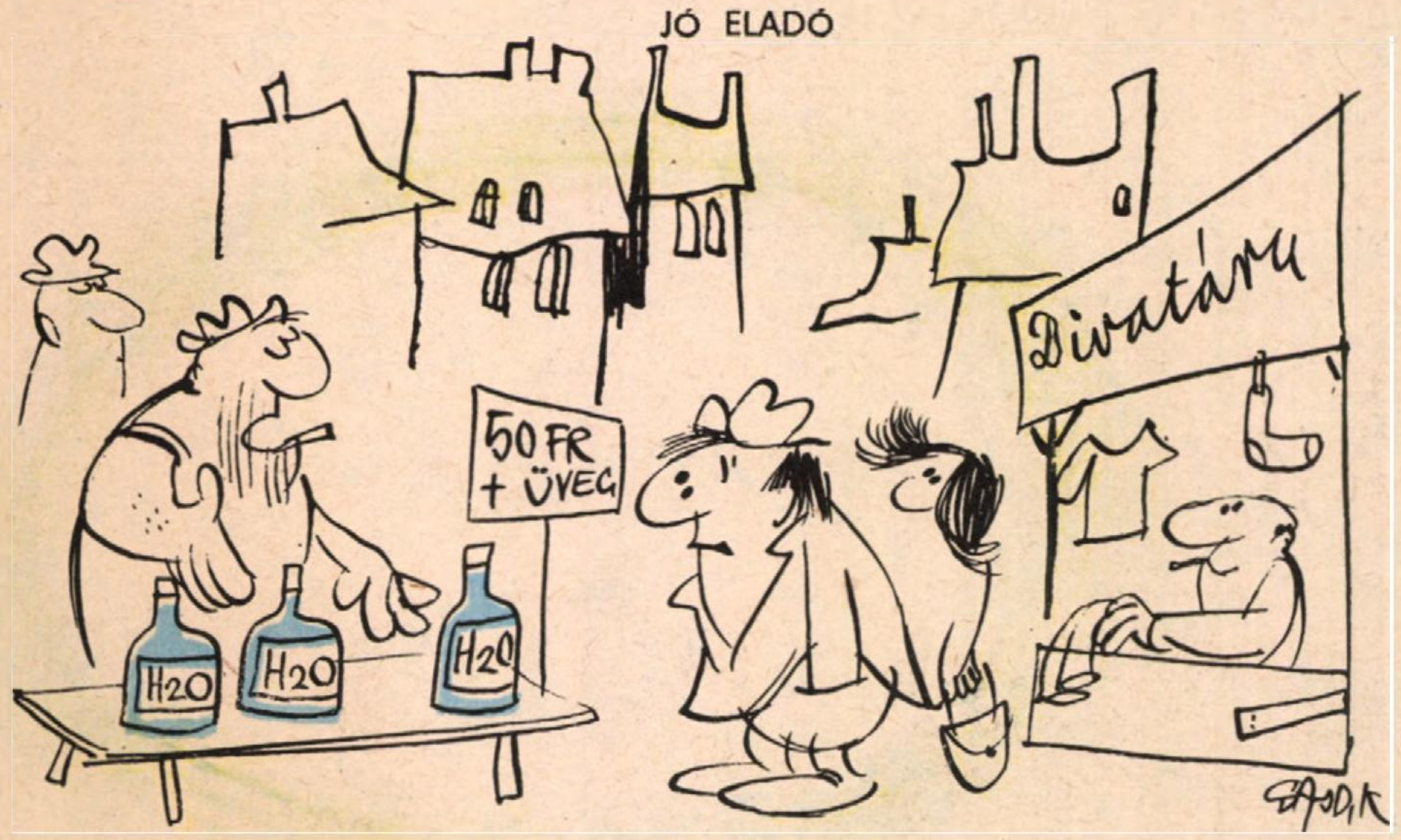
3. Külföldi színészekkel.

Egyesek szerint magyar színészekkel is lehetne. Merész elgondolás! De azért meg kellene próbálni...

R. B.

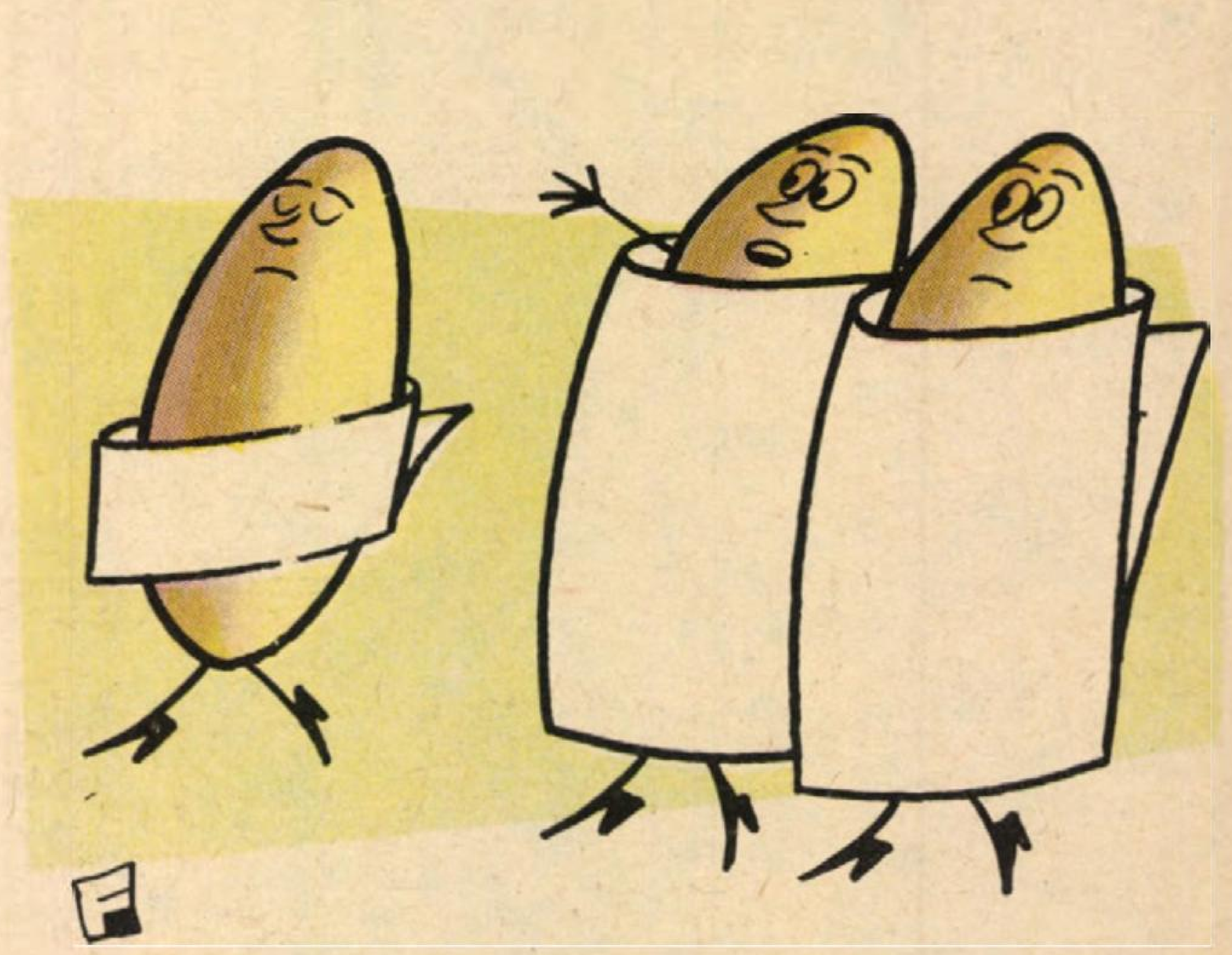

JÓ ELADÓ

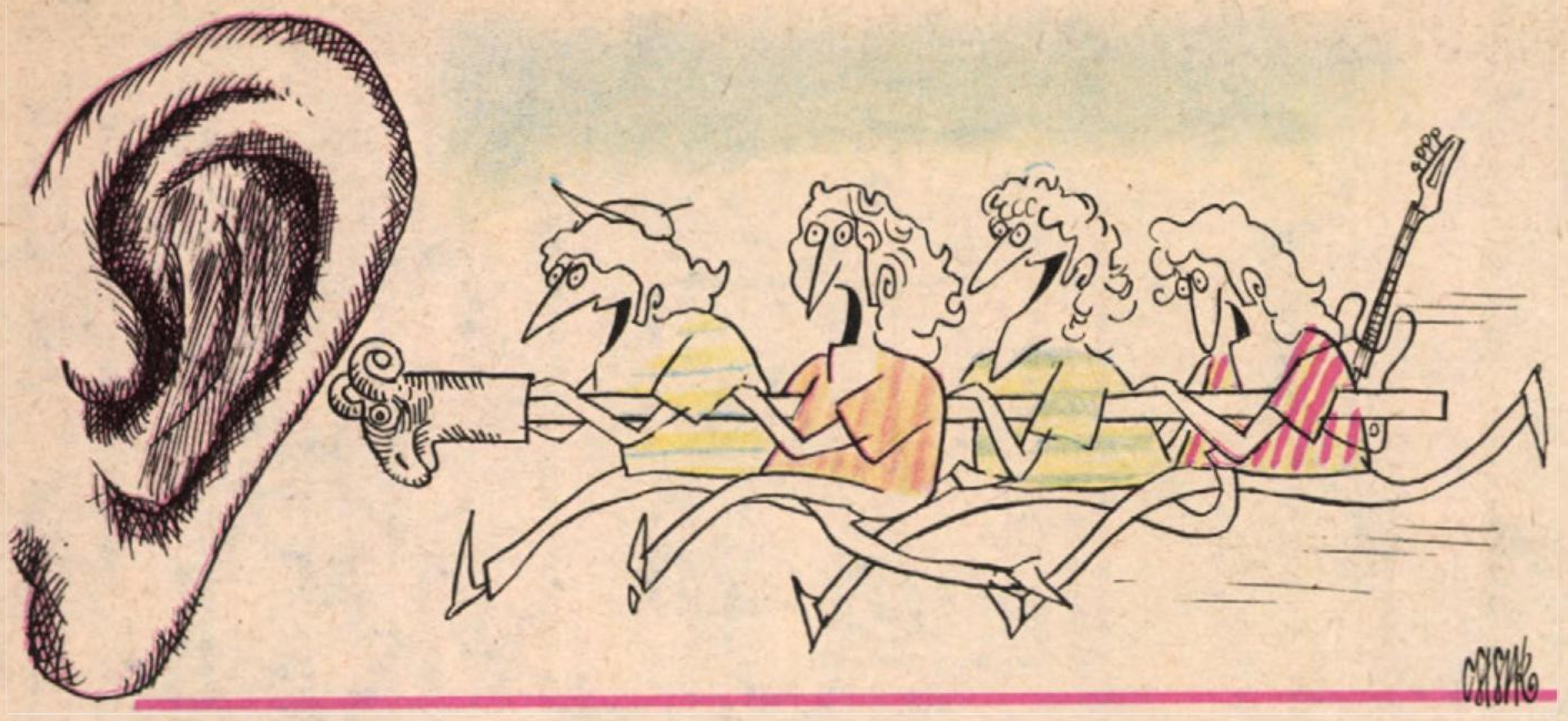
– Tudja, mit adnának ezért a Holdon?...

CSOMAGOLJÁK A KENYERET

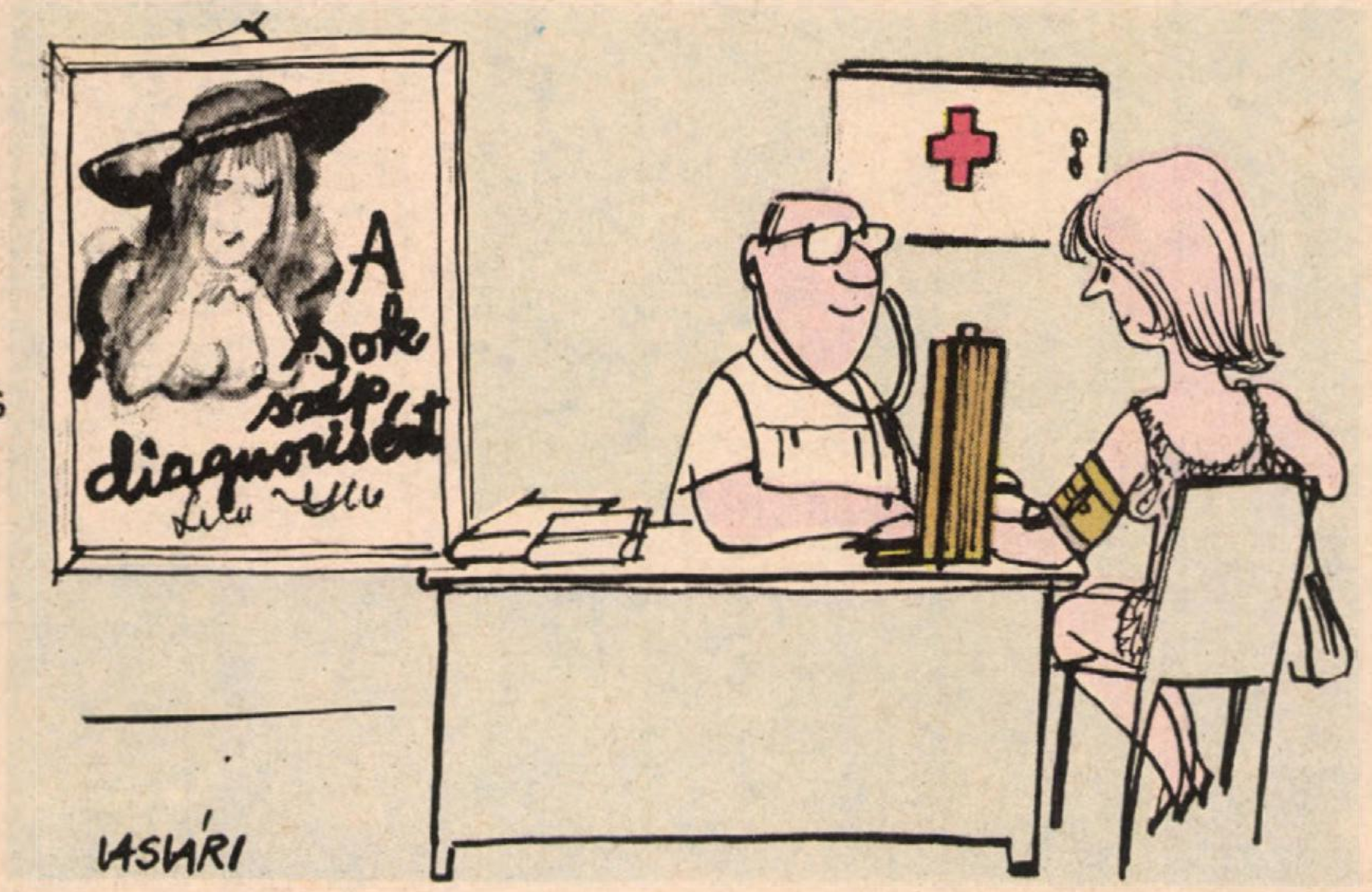

– Nézd, ez még mindig miniben jár, amikor már maxi a divat.

BEAT-ZENE

HÁLAS BETEG

Fekete humor

Az itt közöltekért nem vállalunk erkölcsi felelősséget. (A szerk.)

ŐSZ

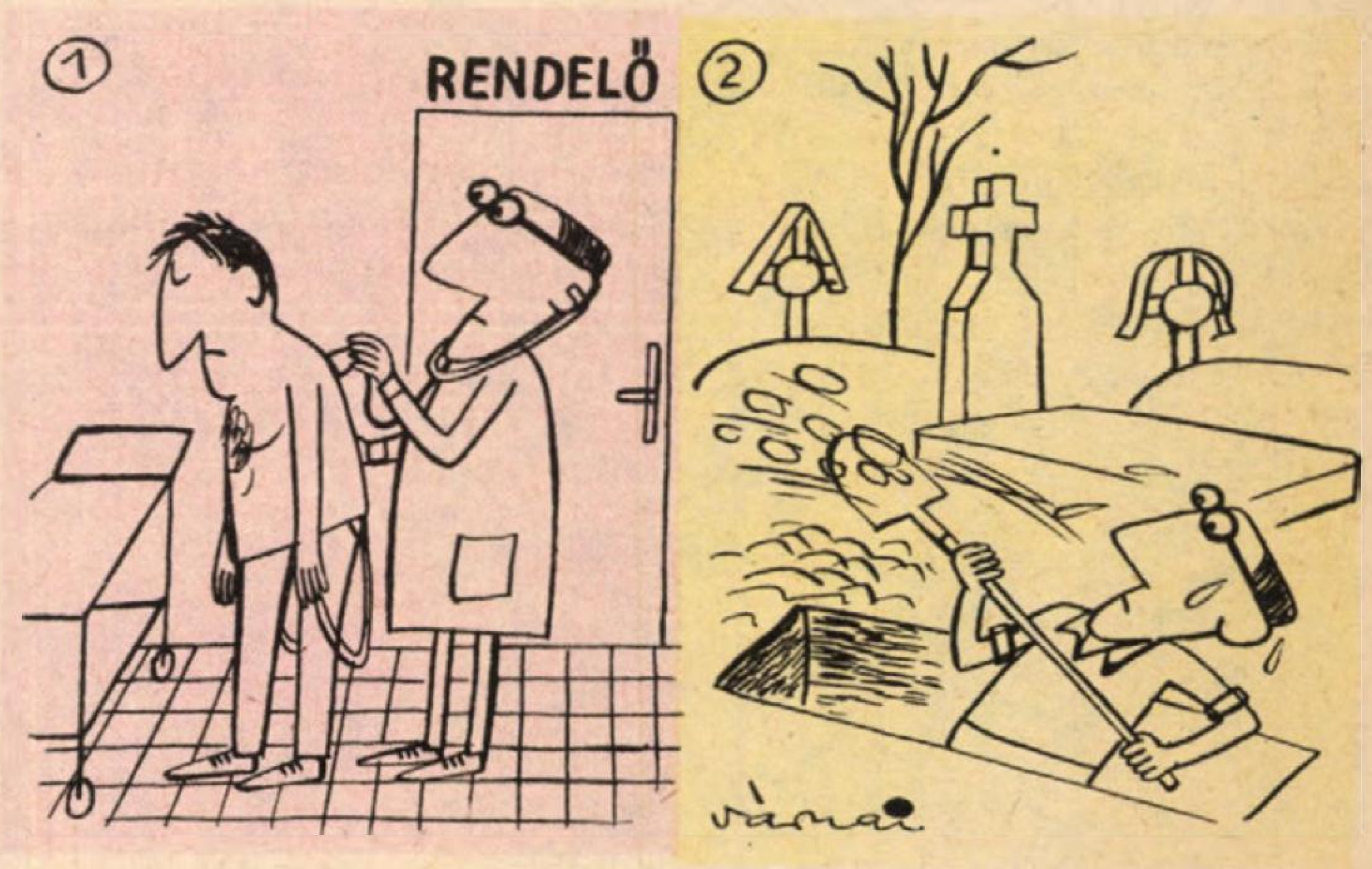

MEGLEPŐ ESET

– Most pedig válaszolok az elhangzottakra!

MÁSODÁLLÁS

RÉBUSZ

A 87. sz. rejtvényünk megfejtése:

+	—L

Keresztelő

A 100 forintos díjak nyertesei a következők:

Pesthy Pál, Sátoraljaújhely, Lenin u. 18.

Csatári Istvánné, Győr, Zrínyi u. 41.

Oláh Mária, Baktalórántháza, Köztársaság tér 1.

89. REJTVÉNYÜNK

K	TALLIN

A megfejtők között háromszor száz forintot sorsolunk ki.

A megfejtéseket legkésőbb szeptember 15-ig kell postára adni, kizárólag levelezőlapon, erre a címre: Ludas Matyi, Budapest VIII., Gyulai Pál u. 14.

Hallottunk 2 viccet

— Megismerkedtem egy gyönyörű nővel, színházba vittem, előkelő étteremben vacsoráztunk, utána megkértem, hogy nézze meg a bélyeggyűjteményemet. És tudod, mit válaszolt?

— Nem.

— Pont ezt válaszolta!

Egy nőt baleset ér. Az orvos a mentőállomáson a kezelés után bemondja az ápolónőnek az adatokat:

— Bokaficam és zúzódás mindkét lábon.

Aztán a könnyű sebesülthöz fordul:

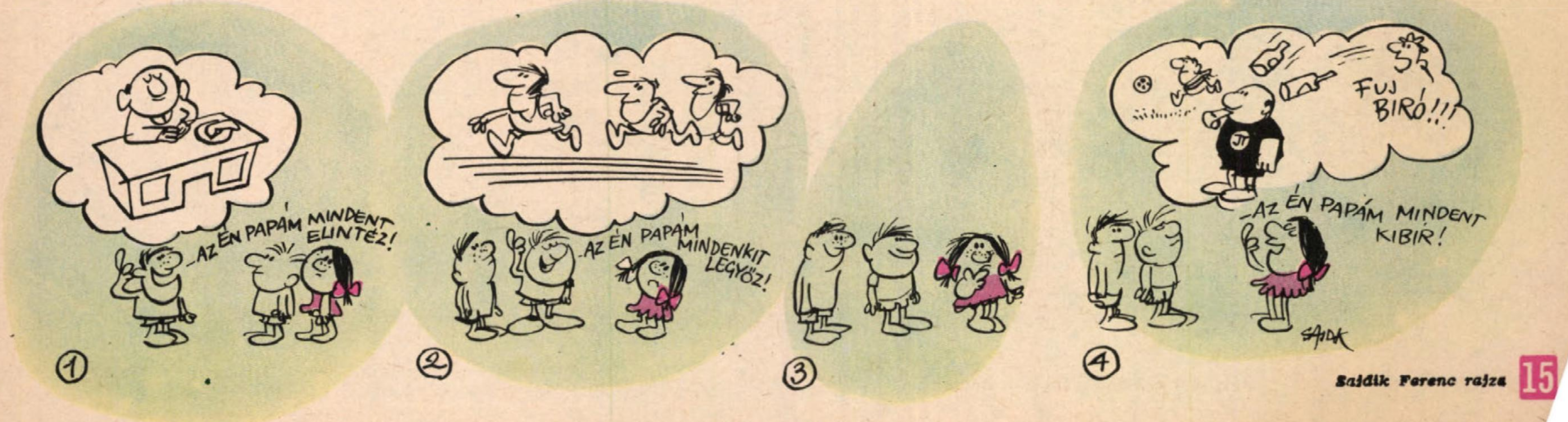
— Hány éves, asszonyom?

— Huszonhét, kedves doktor úr.

Az orvos az ápolónőhöz:

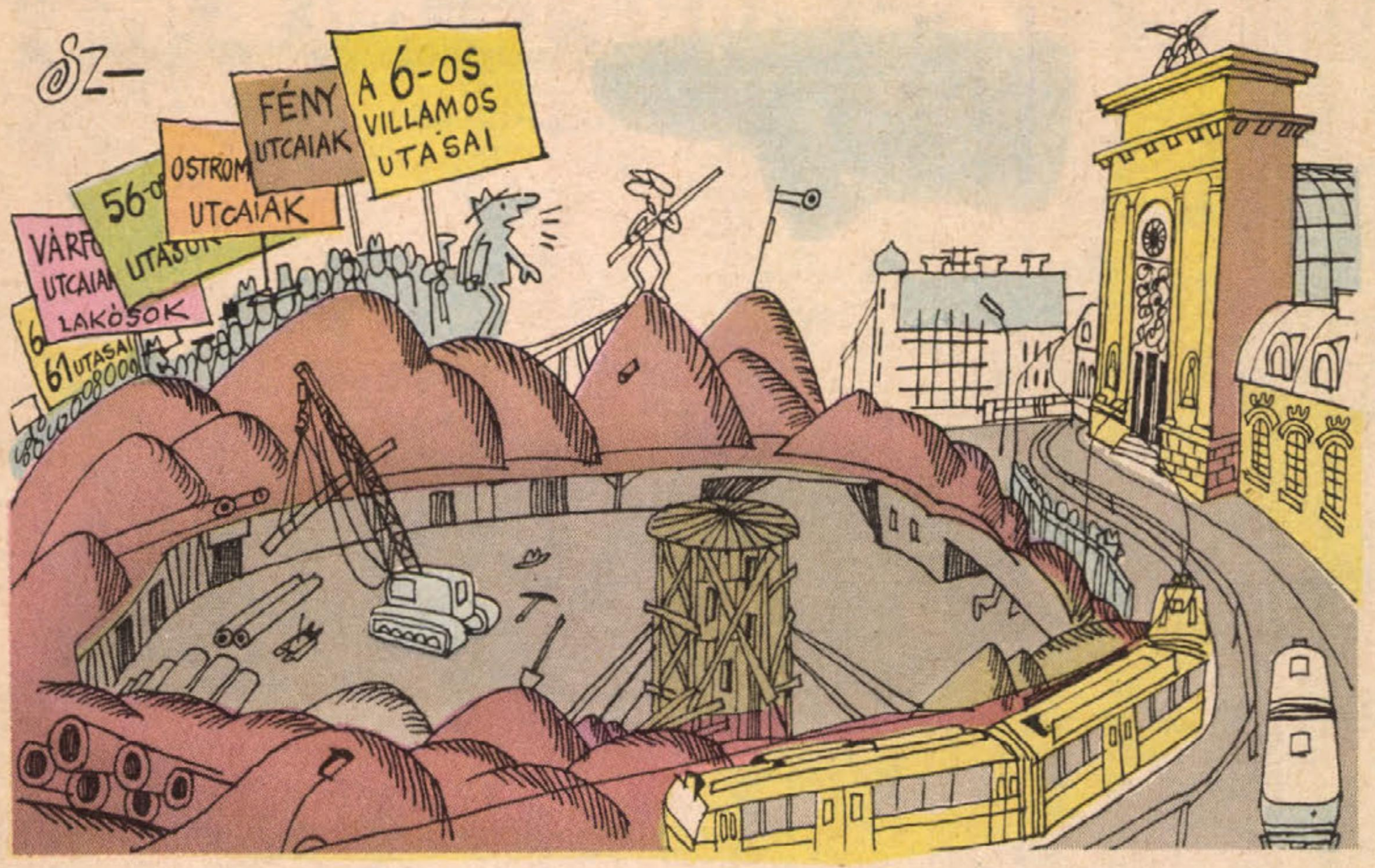
— Írja hozzá, hogy elvesztette az emlékezőtehetségét is!

BUKSI DICSEKSZIK

Sajdik Ferenc rajza

ÁTRENDEZIK A MOSZKVA TERET

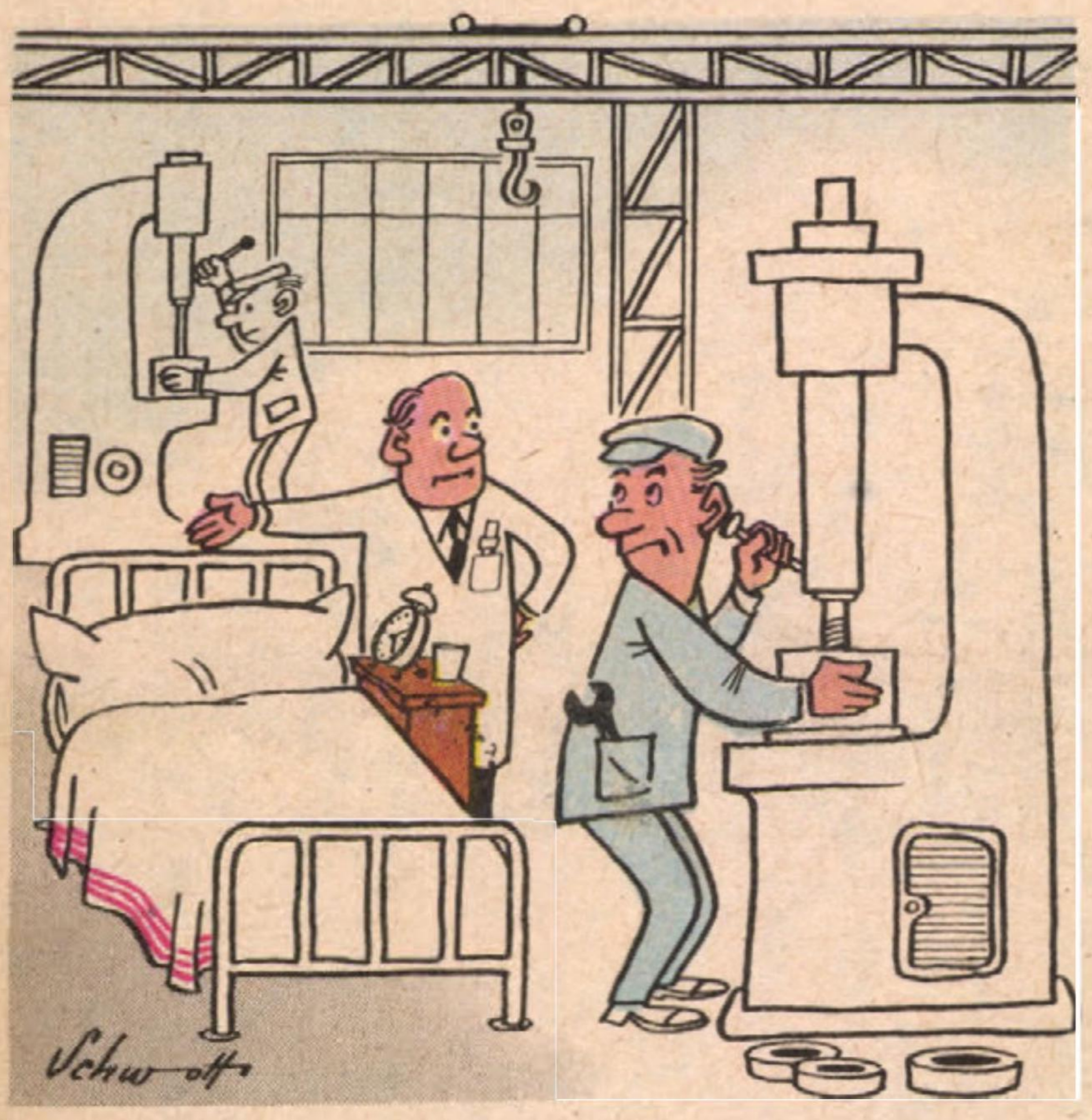
– Tapasztalatcserére jöttünk ide, a Baross térre...

INGYEN FELÜLVIZSGÁLJÁK A HÁZI PATIKAKAT

– Semmi izgalom! Még kétszer fordulok.

SOK A TÚLÓRÁZTATÁS

– Látom, ide költözött...
– De, sajnos, még így sincs időm lefeküdni!

AZ ELNYOMOTT KOPLALÓMŰVÉSZ

Adelino Joao da Silva, a Silki néven ismert világhírű brazil koplalóművész 111 napos koplalással új világcsúcsot állított fel. Ha még ehhez hozzátesszük, hogy a nagy Silki szöges ágyon pihent figyelemre méltó teljesítménye közben, akkor elmondhatjuk, hogy a mexikói olimpia valamennyi bajnokát háttérbe szorította. Silki egy São Pauló-i üvegketrecben volt látható, s egy cruzeiróért bárki megtekinthette. Sajnos, az érdeklődés nem volt nagy, s emiatt Silki ki is fakadt:

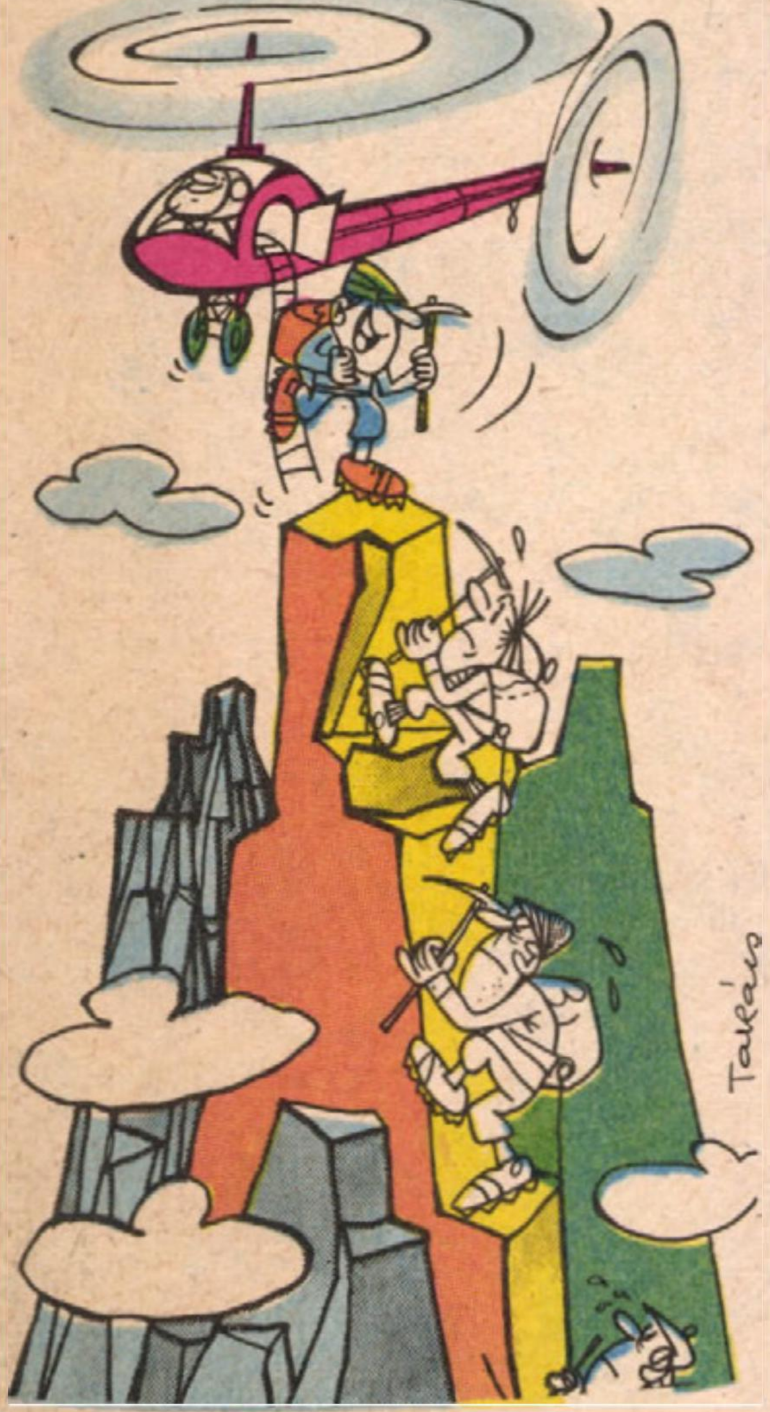
– Bezzeg, ha jenki lennék, akkor egymást taposnák az emberek. Ez az Észak-imádat megfertőzte a brazil fiatalságot. Az életemet tettem kockára, hogy Brazíliát a nemzetek élére emeljem, és ez a hála!

A JÉGKORSZAKBAN

– Mert neked mindig csak az utószezonban adnak beutalót!

KÉNYELMES ALPINISTA

NEHÉZ AZ ÁLLAMFÉRFIAKNAK

Főszerkesztő: Tabi László — Szerkesztő: Földes György — Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat — Felelős kiadó: Csollány Ferenc — Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. — Telefon: 335—718. — Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3. Telefon: 343—100, *142—220. — Árusítja a Magyar Posta
INDEX: 25.504
Készült ofszet rotációs eljárással, Ultraset Junior 72-es gépen, a Zrínyi Nyomdában — 69.3753/2 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. — F. v.: Bolgár Imre